

2009
A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA
GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2010

A
NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2009-2010

Felelős kiadó

Sallai Judit

igazgató

Szerkesztők

Kajatin Béla

Dr. Tóthné Kéner Beatrix

Készült:

Örökségünk Könyvkiadó Kft.

Nyíregyháza, Bercsényi u. 13.

Tel./fax: (42) 401-011

Mobil: (20) 9333-423

E-mail: oroksegunk@chello.hu

Jó évünk volt, avagy egy tartalmas év krónikája

Többször mondták már ismerőseim, hogy elég unalmas lehet a tanári pálya, hiszen minden tanév egyforma: ugyanazt a tananyagot kell tanítani az adott évfolyamokon, a rendezvények és események is ugyanazok, és szinte mindig ugyanabban az időpontban vannak. A kívülállónak valóban így tűnhet, azonban – akik így vélekednek – két fontos tényezőt figyelmen kívül hagynak: a minden évben *részben cserélődő diákságot*, és a folyton *változó társadalmi elvárásokat*.

A *társadalmi elvárások* egyes elemei országos szinten évről évre változnak, amit a jogszabályi módosításoknak megfelelően kell végrehajtanunk, azonban helyi szinten is vannak minden évben újabb feladatok. Gimnáziumunkkal szemben a legerősebb helyi társadalmi elvárás az érettségi-felvételi eredményessége, amely mérőszáma alapján továbbra is az országos lista 5. helyén állunk, valamint a magasló versenyeredmények, amelyekről az idén is hosszú lista tanúskodik. Ebben a tanévben a helyi elvárások bővültek azáltal, hogy az

Önkormányzat Oktatási és Kulturális Bizottsága négy tantárgyból hirdetett meg – gyakorlati orientáltságú – városi csapatversenyeket: biológiából, fizikából, történelemből és német nyelvből. Ezek közül a biológia és fizika versenyek megszervezésére iskolánkat kérték fel, ami nagy kihívást jelentett az érintett munkaközösségek számára. Mindkét verseny lebonyolítása igen jól sikerült, amit a pozitív városi visszhangok, a felkészítő tanárok és résztvevő diákok írásbeli véleményei is alátámasztottak. Iskolánk csapatai mind a négy versenyen kiválóan szerepeltek, hiszen a fizika és biológia versenyen a krúdys csapat végzett az élen, a német versenyen is az 1. és a 3. helyezést, a történelem versenyen pedig a 2. és 4. helyezést diákjaink szereztek meg.

Az iskolai munka változatosságának alakításában igen nagy szerepe van a minden évben *részben cserélődő diákságnak*. A médiában gyakran bírált korosztály iskolánkban tanuló képviselőinek többsége kiemelkedő tanulmányi eredményeket produkál, és minden évben igen magas azoknak a diákoknak a száma, akik a mindennapos kemény munka mellett egy-két tudományterületet különleges figyelemben részesítenek, a tanórákon kívül tehetséggondozó szakkörökön és otthoni önálló munkával készülnek későbbi pályájukra. A felkészülésben nagy segítséget és jó lehetőségeket is biztosítanak a tanulmányi versenyek, hogy tudásukat összemérjék a korosztályuk többi tagjával. Ebben a tanévben megszületett iskolánk eddigi történetének legfényesebben ragyogó eredménye a biológia OKTV-n 1. helyezést elért Móri Dorotty 12. B osztályos tanuló jóvoltából. Azt, hogy ez az eredmény nem a szerencse, vagy a véletlen műve volt, az is bizonyítja, hogy Dorka tavaly ugyanezen a versenyen 6., az angol nyelvi OKTV-n 13. helyezést ért el. Mellette azonban nagyon büszkék vagyunk a többi OKTV döntő-

sünkre is: Hidas Anna (11. D) német nyelvi 14. helyezé- sére, Pólya Málna (12. D) 21. és Bartha Kristóf (11. A) 25. helyezé- sére matematikából, biológiából Rehó Bálint (11. B) 32. helyezé- sére. Ezek mellett számos szép eredmény született még más országos és megyei versenyen is, melyek eredményeit az évkönyvünk részletesen tartalmazza.

Szerencsére a tanulóink többsége a dicsőségre nemcsak vágyakozik, hanem kemény munkával, tervszerű felkészüléssel igyekszik megalapozni a sikereket. Ehhez a munkához természetesen igénylik és el is várják a tanári segítséget, iránymutatást és aktív felkészítő tevékenységet. A két oldal együttes erőfeszítéseiből születnek aztán a diáknak, tanárnak és az egész iskolai közösségnek is dicsőséget, elismertséget hozó tanulmányi és sport versenyeredmények.

Ez utóbbi területen is iskolánk eddigi történetének legfényesebb érmét, aranyérmet akasztottak a röplabda Amatőr Diákolimpián szereplő fiúcsapatunk tagjainak nyakába. A csapat tagjainak többsége nemcsak a sport területén teljesített magas színvonalon, hanem a tanulmányi munkában is. A röplabdások mellett a fiú kosarasok is diákolimpiai döntősök voltak két korcsoportban is.

Úgy gondolom, hogyha valaki figyelmesen végigböngészi az évkönyv eredményeket tartalmazó részét, egyetért a bevezető gondolataim címével, hogy tartalmas, jó tanévünk volt a 2009/2010-es tanév.

És amikor ezt az évkönyvet ajánlom a Kedves Olvasó figyelmébe, akkor tanárok és diákok által alkotott szórakoztató és ismeretbővítő írásokat, a tanév legemlékezetesebb pillanatait megörökítő reflexiókat és fotókat, valamint az iskolai munka színvonalát fémjelző megannyi versenyeredményt és a 2009/2010-es tanév tartalmas krónikáját „megíró” kedves arcokat ígérhetek jó szívvel és jó szórakozást kívánva.

*Sallai Judit
igazgató*

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldséges és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülője, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik iskola vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Köznevelési Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás összmunkájának köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi Önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkké vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt. Az épület felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

Az 1997/98-as tanévet végigkísérő építkezés munkálatai azonban csak az oktatási szárnyat érintették. Így az 1998/99-es tanévet egy nagyon felemás épületegyüttesben kezdhettük el, de bízunk a közeli folytatásban.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998. szeptemberétől – régi hagyomány újraélesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

2002 tavaszán elkezdődött az épületfelújítás II. üteme, mely szeptemberre, az iskolakezdésre készült el. 2003 tavaszán újra gyarapodott az iskola: elkészült a belső udvar, amely a díszburkolattal és a parkkal a tanulók kedvenc pihenőhelye lett a tanév végi hetekben.

A 2009/2010-es tanévet évfolyamonként egy hatosztályos, egy emelt szintű matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia tagozatos és egy általános tantervű osztállyal indítjuk. Az összesen 18 osztályban 617 tanuló kezdi meg az új tanévet.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epreskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

In the spring of 2002 the second phase of the renovation began which was completed by September, the beginning of the term.

In the spring of 2003 the school grew in beauty again: the inner yard was completed, which with its ornamental pavement and park became the students' favourite resting-place during the last weeks of term.

We will start the 2009/2010 school year with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum. Some 617 students can start their new school year in eighteen classes.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingeführt worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingeführt werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug im Schuljahr 1992/93 Startete.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Eprekert Str. 64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen.

Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

Im Frühling 2002 begann die zweite Phase der Renovierung des Gebäudes, die im September, zum Beginn des neuen Schuljahres abgeschlossen wird.

Im Frühling 2003 wurde die Schule noch attraktiver: man beendete die Arbeiten am Innenhof, der mit seinem gezierten Pflaster und dem Park in den letzten Wochen des Schuljahres zum beliebtesten Ruheplatz der Schüler wurde.

In dem neuen Schuljahr 2009/2010 beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden Klasse insgesamt mit 18 Klassen und 617 SchülerInnen.

ÉVFORDULÓ – ESEMÉNYEK

Trianon 90 év elteltével

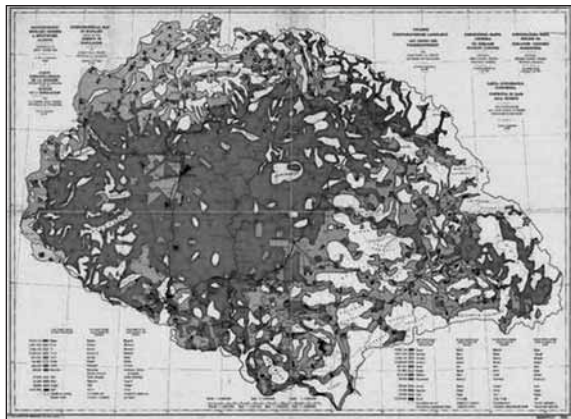
Az első világháborúból vesztesként kikerülő Magyarország által aláírt trianoni béke hazánk történelmének talán legnagyobb és legnehezebben megélt katasztrófája. Még 90 év elteltével sem könnyű a kérdésről elfogulatlanul, objektíven gondolkodni. Egy nemzet számára egy ilyen sorscsapás egyszerűen feldolgozhatatlan. Értelmezése, értékelése mindig is érzelmekkel átszőtt, így természetes, hogy az általunk adott magyarázatok jelentősen eltérhetnek a korabeli, illetve a külföldi történészek által a békével kapcsolatban megállapított gondolatoktól.

Ezzel a szubjektív elemekkel átszőtt helyzettel találják szembe magukat a történelem tanárok is, amikor Trianon eseményeit próbálják diákjaik számára megtanítani, és ez ad komoly kihívást akkor, amikor gimnáziumunk évkönyvében kell valami útravalót, eligazítót nyújtani napjaink fiatalságának. Amellett, hogy a magyarok által csak békediktátumnak nevezett békeszerződést nemzetünk egy emberként ítéli el, nagyon eltérő az egyes embereknek a kérdésről kialakított álláspontja. Mindez politikai elkötelezettség, illetőleg vérmérséklet kérdése is, de nagyban befolyásolja az emberek társadalmi környezete, szociokulturális helyzete. Mindez hatványozottabban igaz a diákságra, akiknek fiatal korukból következően még nem lehet kialakult politikai identitásuk, így elsősorban a családjuk és a barátaik által közvetített értékekből alakíthatják ki a maguk trianoni ideológiáját. Ez azt is jelenti, hogy nem lehet úgy Trianonról értékelést adni, hogy az mindenki számára elfogadható, érzelmileg kifejező legyen. Még akkor sem, ha a békét minden értékelés hibás politikai, diplomáciai döntésnek tartja.

De mi is történt Trianonban?

Történetünket talán a kiegészéssel kell indítanunk. Ebben sikerült ugyanis elérnünk, hogy az évszázadok óta osztrák elnyomás alatt élő népünk a birodalom Ausztriával egyenrangú tagja, irányítója lett. Az így létrejövő Osztrák-Magyar Monarchia teljes jogú tagjaként sodródunk bele a Németországgal való politikai és katonai szövetségbe. Mint Európa régi nagyhatalma, a Monarchia megpróbált valamit visszaszerezni korábbi tekintélyéből, így partnerévé vált a háborút szorgalmazó Német Császárságnak. Mint tudjuk, az 1914-ben kirobbanó első világháborút a központi hatalmak tagjaként elveszítettük, így sorsunkról a győztesek dönthettek. Magyarországot pedig nem egy alárendelt, elnyomott népként, hanem agresszorként kezelték, aki nemcsak háborút provokált, hanem a területén élő nemzetiségeket is elnyomta. A háború után a győztes nagyhatalmak és a nemzetiségek hamar megtalálták a közös hangot. Egyértelmű döntés született a Monarchia megszüntetéséről, több kisebb utódállam kialakításáról. Ezt a helyzetet könnyítette, hogy a vereség után a Habsburg hatalommal elégedetlen népek sorra felleléseket, forradalmakat robbantottak ki, melyek maguktól is szétzilálták a Habsburgok birodalmát. Ráadásul a magyarok és az osztrákok is kinyilvánították függetlenségüket, így senki nem próbálta összetartani a Monarchiát.

Az 1919. január 18-án meginduló párizsi békekonferenciának ezek után már csak az volt a feladata, hogy kijelölje az utódállamok határait. Magyarország, mint a többi vesztes ország nem vehetett részt a tárgyalásokon, így természetes, hogy az amúgy nagyon erős lobbyt kifejtő nemzetiségek akarata érvényesült a békeszerződések pontjainak meghatározásakor. Számunkra az adta meg a kegyelemdőfést, hogy a legnagyobb befolyással rendelkező nagyhata-

lom, Franciaország is támogatta ezeket a törekvéseket, így Magyarország semmiféle védelmet nem kapott. Az angolok és az amerikaiak javaslatait Clemenceau francia miniszterelnök egyszerűen lesöpörte, és saját akaratát vitte végbe. A tárgyalások végén meghívták ugyan a vesztes államokat is, hogy meghallgassák őket, de ez már csak formáság volt. Hiába mondta el gróf Apponyi Albert híres védőbeszédét, melyben logikusan kifejtette, miért is életképtelen a béke által meghagyott ország, szavai nem változtattak semmit. Ugyanígy figyelmen kívül

hagyták a gróf Teleki Pál által készített „vörös térképet”, mely a Kárpát-medence etnikai viszonyait mutatta be, és amellyel az etnikai határokhoz igazodó országhatárokat kívánta elfogadtatni. Sajnos a románoknak, a szlovákoknak és a szerbeknek is megvoltak a maguk etnikai térképei, amelyek nyilvánvalóan nagy eltérést mutattak a Teleki-féléhez képest. Mindezek után Magyarországnak nem maradt más választása, mint aláírni a békét. Az országban időközben lezajlott belpolitikai események Horthy Miklóst juttatták a kormányzói székbe, így ő nevezhette ki a békét aláíró kormány vezetőjét. Hazánk hozzáállását mutatta, hogy Horthy szándékosan egy jelentéktelen politikust kért fel kormányalakításra, és ráadásul még nem is az így kinevezett Simonyi-Semadam Sándor miniszterelnök utazott Párizsba, hanem két alacsonyabb rangú diplomata. Sajnos többet nem tehattünk!

A szerződést végül Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és Benárd Ágoston népjóléti miniszter írták alá 1920. június 4-én a Versaillesban lévő Nagy-Trianon palotájában. A szerződést az 1921. évi XXXIII. törvénycikkkel iktatták be a magyar jogrendszerbe. A Magyar Törvénytarban 130 oldalt tesz ki, 14 részből, 364 cikkből, és ezeknek számos függelékéből áll.

A Trianoni békeszerződés gazdasági-társadalmi hatásait tekintve a magyar történelem leg súlyosabb tehertétele volt, mely egyaránt sújtott és sújt napjainkban is minden magyar állampolgárt nemzeti, vallási és politikai hovatartozás nélkül. A békediktátum elsősorban területi, katonai, etnikai és gazdasági téren eredményezett számunkra katasztrofális helyzetet.

Az ország területe – Horvátországot nem számítva – 282 ezer négyzetkilométerről 93 ezer négyzetkilométerre, lakóinak száma 18,2 millióról 7,6 millióra csökkent. Magyarország így a térség kisállamává vált, körülötte szinte csak nagyobb országok jöttek létre. A legnagyobb területet – 103 ezer négyzetkilométert – Románia kapta, több mint 5 millió lakossal. Csehszlovákia 61 ezer négyzetkilométerrel és 3,5 millió fővel gyarapodott. A Szerb-Horvát-Szlovén királyságnak Horvátországon túl 20 ezer négyzetkilométer és 1,5 millió fő jutott. Ausztria 4 ezer négyzetkilométerrel és 300 ezer lakossal növekedett. Rajtuk kívül Lengyelország (a Tátrá-

tól északra fekvő szepességi területek) és Olaszország (Fiume és környéke) is részesült a történelmi Magyarország darabjaiból.

A szerződés Magyarország (Magyar Királyság) új határainak megállapítása mellett korlátozta a magyar hadsereg létszámát (35 000 főben), megtiltotta az általános hadkötelezettséget, valamint a légiere és nehézfegyverek tartását.

Nagyon súlyosak voltak a béke demográfiai következményei is. A Magyar Királyság lakóinak száma 18,2 millióról 7,6 millióra esett vissza. 1910-ben a Magyar Királyságban élő magyar népesség az össznépeség kb. 48,1%-át tette ki. Noha az elcsatolt területeken élők többsége nem volt magyar nemzetiségű, a békeszerződés során az országhatárok megvonása még nagyjából sem követte a nyelvi vagy nemzetiségi határokat. Sok esetben egységes tömbben élő magyar lakosságú területeket is elcsatoltak. Mintegy 3,3 millió magyar rekedt kívül az új magyar állam határain, azaz magyarok kerültek szülőföldjükön kisebbségbe.

Gazdaságilag az ország lehetetlen helyzetbe került, amit csak súlyosbított, hogy jóvátételt kellett fizetnünk, miközben az ország romokban hevert. A korábbi Magyar Királyságból a termőföld 61,4%-a, a faállomány 88%-a, a vasúthálózat 62,2%-a, a kiépített utak 64,5%-a, a nyersvas 83,1%-a, az ipartelepek 55,7%-a, a hitel- és bankintézetek 67%-a került a szomszédos országok birtokába. Az országnak 1921. május 1-jétől 30 éven át jóvátételt kellett fizetnie az általa okozott háborús károkért (ennek összegét később határozták meg), zálogul lekötötték az állam minden vagyonát és bevételét. A nemzetközi kereskedelemben Magyarországnak meg kellett adnia a győztes hatalmak számára a legnagyobb kedvezményt. A békeszerződés betartását nemzetközi katonai ellenőrző bizottság felügyelte.

Nehezítette a magyar kormány helyzetét az is, hogy az elcsatolt területekről az utódállamok magyarelles intézkedéseinek hatására százezrek menekültek a trianoni országrészre, akiknek az eltartása, munkához, lakóhelyhez juttatása ugyancsak megoldhatatlan feladatot jelentett a hatóságok számára. Mindez belpolitikai feszültségeket keltett, és felerősítette a magyarországi antiszemitizmust.

Az előbbieken felsorolt adatok láttán nem véletlen, hogy az országban a békeszerződés aláírását követően azonnal kialakult a revízió gondolata. A békeszerződés felújításának eszméje végig erősen jelen volt a két világháború közötti Magyarországon, az ún. Horthy korszakban. A törekvések azonban nem voltak egységesek. A mérsékeltberek megelégedtek volna az etnikai revízióval, míg az irredenták a „mindent vissza” jelszóval a történelmi jog alapján a teljes revízió hívei lettek. A közvéleményben és a politikai életben is a radikálisok voltak többségben, így hiába próbált Horthy Miklós kormányzó és gróf Bethlen István miniszterelnök az angolokkal együttműködve mérsékelt, békés eredményekre jutni, Magyarországot az elkeseredettség ismét a felelőtlen politizálás irányába vitte. Hazánk fokozatosan a náci Németország szövetségese lett, mely egy újabb világháborús vereséget eredményezett számunkra. A náci kapcsolatnak köszönhetően átmenetileg ugyan jelentős területeket szereztünk vissza az utódállamoktól, a II. világháború végén azonban újra le kellett mondanunk róluk. Az 1947-es Párizsi békeszerződés visszaállította az 1937-es határokat, sőt három Pozsonnyal szemben lévő falu, Oroszvár, Horvátjárfalu és Dunacsún átkerült Csehszlovákiához.

A II. világháború után Magyarországot leigázott országnak tekintették, elsősorban a Szovjetunió részéről volt ez a hivatalos álláspont. Ennek értelmében Magyarország számára egészen 1989-ig előírták, hogy nem építhet széles utakat, mert azon a hadsereg fel tud vonulni. A szomszédos országokból kitoloncolták a II. világháború alatt újonnan letelepült magyarokat. Ezzel azonban nem elégedtek meg a környező országok vezetői, és keményen bosszút álltak a magyar ajkú őslakosokon. Az egyik ilyen cselekmény Csehszlovákiában a Benes-dekrétumokból ismert kollektív bűnösség elve volt, mely a magyar mellett a német kisebbséget érintette a legrosszabbul.

Trianon emlékezete napjainkban

Magyarországon ma hivatalosan nincs revizionizmus, irredentizmus, ezeket a nézeteket jellemzően a nemzeti radikális politikai pártok képviselik. Ennek ugyanakkor ellentmond, hogy az utóbbi időben több magyarországi szervezet, mozgalom is alakult a trianoni szerződés felülvizsgálatára. Arra talán már csak kevesen gondolnak, hogy a határokat vissza kellene állítani a trianoni béke előtti állapotokba, azonban valamiféle elégtételre, bocsánatkérésre sokan vágnak a külföld részéről. A határkérdést szerencsére az is idejémtúltta teszi, hogy idővel az egész Kárpát-medence az Európai Unió részévé válik, így a határok jelképekké válnak. A Trianon-kérdés állandóan jelen van az emberek gondolatában, a magyar nép soha nem felejtí el az öt ért méltánytalan sérelmet. Ezért teljesen normális, hogy diákjaink is gyakran beszélnek róla, és az átlagosnál jobban ismerik ennek az időszaknak a történetét. Trianon témájának intenzitása ugyanakkor nagyban függ a mindenkori politikai helyzettől. Sok múlik azon, hogy ki van kormányon Magyarországon, és milyen politikai erők irányítják a határon túli magyarság életét. Minden politikai erőnek más-más erősségű az igazságérzete. A jobboldali pártok mindig is érzékenyebbek voltak a nemzeti ügyek iránt, és akár a konfliktusokat is vállalva lépnek fel a nemzet, a magyarság érdekében. Ennek fontos megnyilvánulása a közelmúltban elfogadott kettős állampolgárságról szóló törvény, mely a határon túli magyaroknak megadja a magyar állampolgárságot, valamint az Országgyűlés azon döntése, mellyel a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította a trianoni békeszerződés aláírásának napját, június 4-ét. Ezek a politikai döntések egyszerre szolgálnak az emlékezést és a nemzeti összetartozás erősítését, de azt is látni kell, hogy hatására újra erősödik a szélsőjobb hazánkban, és egyre feszültebbé válhat a kapcsolatunk a szomszédos országokkal és a nemzetközi szervezetekkel.

Hogy mi lehet az üzenet? Semmiképpen nem az, hogy felejtssük el Trianont! Kell, hogy tudjunk róla, ismerjük körülményeit, és próbáljuk meg minél objektívebben megítélni a kérdést most, 90 évvel a tragédia után. Ugyanakkor nem szabad szítani az indulatokat, és nem eshetünk abba a hibába sem, hogy egész népeket hibáztatunk egy régi politikus generáció hibáiért. Ebben az esetben semmivel nem vagyunk jobbak, mint akik kiszabták ránk a kegyetlen békét. A revízió eszméje önmagában még nem bűn, de ennek értelme ma már inkább lélektani, mint gyakorlati. A revízió gondolatának jogosságát az I. világháború után így kommentálta Théophile Delcassé francia külügyminiszter: *„Egy nemzet sincs megalázva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt késszel a torkán egy végzetes békeszerződést. Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a veszítés a bukás, hanem a lemondás”*.

Fiatalok! Érett, higgadt, reális gondolkodást vár töletek az utókor, a hazafiság érzésének fennmaradásával.

Szerényi Róbert
tanár

Valakinek holnap le kell mondani hivataláról

*ó, mondd, te kit választanál?
(Szörényi Levente keserve 1983-ból)*

Hajdanában, danában, amikor még mindenki tudta, hogy ki is az a Stadinger István, vagy éppen Bányász Rezső, de Czinege Lajos tábornagy azért már rossz emlék volt (megfejtés majd a cikk végén, fejjel lefelé, dőlt betűvel) . . . , nos akkor rengeteg új szóval ismerkedett a magyar. Csak néhányat emlékeztetőül, aki emlékszik rá, jókat mosolyoghat, aki meg nem, lehet, hogy nem is olvassa tovább ezt az írást:

polifoam, pí-víz, eszjéa, biznisz, kompjúter, képmagnó vagy éppen a pluralizmus.

Pluralizmus, ekkortájt – úgy a nyolcvanas évek végén – ez volt a legnépszerűbb szó, és talán a leginkább problémás is. Népszerű volt, mivel boldog-boldogtalan használta, többé-kevésbé helyesen (lásd: pularizmus, illetve, plutralizmus, purlatizmus, valamint mindennek a csúcsa: azt a jó pluralista anyádat!), de lehet látni, hogy a kiejtése legalább annyi gondot okozott a Kádár János beszédein nevelkedett korosztályoknak, mint a Nicaragua, a légkondicionálás és az influenza kifejezések.

A szó egyébként eredetileg és nagyon tömören megfogalmazva a politikai sokszínűséget és a többpártrendszert foglalja magába, kicsit bővebben pedig a demokratikus rendszerek egyik nagyon fontos értékét, tulajdonságát, jellemzőjét. Ez az érték, tulajdonság, jellemző lényegében nem más, mint az, hogy egy politikai rendszerben (természetesen ez csakis demokratikus lehet!) a különböző politikai irányvonalak, törekvések, nézetek, gondolatok, irányvonalak, pártok egy időben, egymás mellett, a legteljesebb természetességgel vannak jelen és ezek versenyeznek, rivalizálnak is egymással. Ennek a versenynek, rivalizálásnak pedig egy célja van (mint ahogy az a sokat átkozott és áldott alkotmányunk megfogalmazza): a politikai hatalom megszerzése.

Ez a kifejezés, amely így a rendszerváltás hajnalán belépőzött a magyar köztudatba, nem véletlenül jelent meg. A magyar társadalom többsége, érezve, hogy a Kádár-rezsim, illetve annak átmentési kísérletei (lásd: Grósz Károly, szintén a cikk végén fejjel lefelé) kudarcot vallottak, a rendszer lecserélését (tehát nem a megreformálását!), egy teljesen új politikai rendszer kialakítását követelte és óhajtotta, ki így, ki úgy: vérmérséklete szerint. Ezt az óhajt az is nyomatékosította, hogy nyilvánvalóvá vált a korábbi politikai rendszer teljes gazdasági csődje. Az életszínvonal a nyolcvanas évek eleje óta csökkent, egyre rémisztőbbé vált a külföldi eladósodás (jellemző, hogy a lakosságot még ekkor sem tájékoztatták ennek mértékéről), hatalmas veszteségeket termeltek a szocialista nagyvállalatok (pl: LKM, VOR, stb., igen, fejjel lefelé). A szomszéd országokban is hasonló folyamatok tanúi lehettünk, főleg Lengyelországban és a Szovjetunióban, ahol szintén megindult a politikai erjedés. A szovjet folyamatok azért is voltak biztatóak, mivel remélhettük, hogy a szovjet pártvezetés, pontosabban Gorbacsov (fejjel lefelé) féken tartja majd a Vörös Hadsereg (fejjel lefelé) nálunk állomásozó forrófejű kommunista vezéreit.

Végül is a magyar társadalom úgy gondolta, a legtöbb problémánkra (gazdaság, életszínvonal, történelmi igazságtétel, demográfia, kisebbségek, határon túli magyarok, stb.) a demokrácia és a többpártrendszer megoldást tud kínálni. Ne is csodálkozzunk, hogy akkoriban ez a nehéz szó – mármint a pluralizmus – ennyire népszerűvé tudott válni. Az viszont már egy másik történet, hogy lassan-lassan a magyar társadalom kénytelen szembenézni azzal, hogy a demokrácia a gazdasági problémáinkon és a szocializmusból megöröklött rossz reflexeinken változtatni nem tud.

A többpártrendszer viszont több pártot feltételez, hiszen 1989 előtt csak egy volt. Ez az egy

párt (a Párt) a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP, 1956-1989) leánykori nevén Magyar Dolgozók Pártja (1948-1956). Viszont a pluralizmus térnyerésével, mint eső után a gomba, úgy jelentek meg az új politikai formációk, hangzatos nevekkal és (a magyar társadalom többsége számára) szinte teljesen ismeretlen vezetőkkel. Ilyen volt például a monori és a lakitelki kezdeményezésből kinőtt Magyar Demokrata Fórum, a Szabad Kezdeményezések Hálózatából kialakuló Szabad Demokraták Szövetsége, a pesti jogi kar Bibó István és Rajk László (beszédese nevek, lásd fejjel lefelé) szakkollégiumából létrejövő FIDESZ, vagy éppen a Kereszténydemokrata Néppárt, a Torgyán József által jegyzett Független Kisgazda-, Földmunkás és Polgári Párt, de volt olyan is, hogy Vállalkozók Pártja, Agrárszövetség, Magyarországi Szociáldemokrata Párt, s volt Független Magyar Nemzeti Demokratikus Szociális Néppárt, és még amit akartok....

A versenyben nem maradhatott le a Párt sem, új nevet vett fel, innentől már Magyar Szocialista Párt néven találkozhatunk vele, kár, hogy a vezetők lényegében ugyanazok maradtak, mint a korábbi MSZMP-ben.

A pártok, mivel a nagy semmiből tűntek fel, akárcsak a vezetők, komolyan kellett, hogy vegyék a kampányt, azaz politikai eszmeiségük és saját pártjuk reklámozását. Ennek ekkor leginkább három területe volt (hol volt még az Internet!), a nyomtatott sajtó (még mindig a Párt irányítása alatt), a Magyar Televízió és a Magyar Rádió (dettó) illetve az utca, ahol kampányrendezvényekkel és plakátokkal, szórólapokkal tudtak leginkább hatást elérni. Mivel a legtöbb induló, újszülött párt igen szerény anyagi eszközökkel rendelkezett, ezért fokozottan igénybe vették aktivistáik, önkénteseik kreativitását, mind a plakátragasztásban és szórólapozásban, mind a plakátok és szórólapok elkészítésében. Elképesztő mennyiségű plakát készült és került ki az utcára, tanúskodva annak a kornak a nyomdatechnikai színvonaláról és a politikai erők ötletességéről, illetve ötletlenségéről. Hiába, ekkor még a magyar politikai erők is csak tanulták a politikai marketing fogásait, ne csodálkozzunk, ha néha nagyon melléfogtak, vagy éppen nagyon is célba találtak. Az alábbiakban néhány gyöngyszemet idéznék meg, természetesen a teljesség igénye (illetve igénytelensége) nélkül. Akinek esetleg ismerősek lesznek a plakátok, nos, az már bizton elmúlt harminc... ☺

Kezdjük egy igen egyszerű bemelegítő feladattal, két SZDSZ-es plakáttal, amely még jóval a Word-szövegszerkesztő korszak előtt készült. Az első plakát nem viszi túlzásba a vizualitást, gyakorlatilag kiírták a párt nevét, és az abban az időben a párttal összekapcsolódott hármas jelszót. Azóta is sok vitát generált ez a három szó így együtt, amely főleg szélsőjobb körök szerint egy titkos szabadkőműves kifejezés. És hát tudhatja mindenki, hogy kik voltak a szabadkőművesek, és Isten a megmondhatója, hogy mit is jelent... és már csak néhány lólépésnyire vagyunk attól, hogy csekély mennyiségű tudatmódosító szer hatása alatt még a térképen is meglássuk azt a Tel-Aviv-New-York tengelyt, amelyen a magyar köztársasági elnöknek adták az utasításokat. Talán emlékszik még valaki Csurka Istvánra. Viszont érdekes momentum, hogy a „Tudjuk” szó T betűje, valamennyire nagyobbra sikeredett, mint a „Tesszük” szóé. Tényleg csak azért mondom, mert érdekes. Ja,

és ott repülnek a szabad madarak fent, ez lett a párt logója, egészen megszűnéséig.

A következő plakát már azért többet kíván nyújtani az előzőnél, hiszen a hangsúlyt a nemzeti híruk pengetésére helyezi, hiszen kinek nem tűnnének fel a nemzeti színek, illetve egy olyan nyelvi lelemény, amely a párt nevében megtalálható jelzőt kapcsolja össze a szabad magyar állam akkor éppen formálódó gondolatával. Arra is felhívnam a figyelmet, hogy az alkotó milyen egyedi módon oldotta meg a szabad szó kiemelését. Az előző plakát után én mindenesetre arra gondoltam akkoriban, hogy végre a plakátkészítéskor odaengedtek valakit, aki már általános iskolában is ötös volt rajzból, és jól boldogult a szabványbetűkkel. Egyébként akkor az egyik osztálytársam megjegyezte, nem gondolta volna, hogy egyszer ez a filmcím választási plakátra kerül nálunk, de azért legyünk büszkék Tony Curtisre (alul, fejjel lefelé). Csak nézzük, és gyönyörködjünk a színek kavalkádjában!

Ha MDF, akkor természetesen nem lehet mással kezdeni, csakis a nagy hazai és nemzetközi sikert aratott, Orosz István által készített plakáttal. Ritka dolog, hogy egy választási plakátnak címe legyen, de ez már akkor is élő legendának számított. A kép címe: товарищи, конец! No, mi a baj? Nem megy? Akkor segítünk: Tovarisi, konyec!, azaz Elvtársak, vége!

Az MDF irodák környéke mindig tele volt fiatalokkal, akik megpróbáltak egy ilyen, eredeti plakátra szert tenni, hisz érezte mindenki a zsigereiben, hogy ezek egyszer még sokat fognak élni. Nem árt azt is tudni, hogy ezt a plakátot választották meg holtversenyben az egész kelet-európai rendszerváltás legjobb plakátjának (a másik legjobb is magyar, de azt a cikk végére tartogatom, ám az nem lesz fejjel lefelé). Az MSZMP-MSZP hevesen bírálta egyébként a kép alkotóját, mondván ez a plakát arra buzdít, hogy a felszabadító, hős, szovjet katonákat targon kell löni. No, gondoljuk el, hogy ezek az emberek akkoriban orvosi felügyelet nélkül mászkálhattak az utcákon... Mondjuk, erre még többen akartak ilyen plakátot...

Felhívnam a figyelmet a szovjet katona tányérsapkájára, amely már akkor is igen mókás volt, mivel arról volt híres, hogy ha esett az eső, akkor sem ázott meg a derék katona. Neves politológusok szerint egy adott országban hasz-

nált tényérsapkák mérete fordított arányban áll az adott országban tapasztalható demokrácia fokával.

Újabb MDF alkotás, amely szintén nagyon népszerű volt, hiszen két fontos jelkép által tudta összesűríteni a rendszerváltás lényegét, esszenciáját. Akkortájt az emberek csak egyszerűen címeres plakátként emlegették, és természetesen ez is vihart kavart, főleg az MSZP-MSZMP háza táján, de még a többi ellenzéki párt is támadta ezt a plakátot. A téma viszonylag egyszerű, hiszen az általunk is jól ismert koronás címer lerobbantja, szétrobbantja magáról a szürke, beton-hatású Kádár-címert, ami 1956-tól volt Magyarország címere. Ez természetesen búzakalással, vörös zászlóval és vörös csillaggal volt ellátva, bár ez szürke színezése miatt nem látszik, hiszen a szép új címernek vannak a színek fenntartva. A támadás oka baloldaltól az volt, hogy szerintük nem is kéne címert változtatni, hisz milyen jól bevált az eddigi is. Míg a többi ellenzéki párt amiatt támadta, hogy hogyan képzeli el az MDF ezt a címer-

dolgot, amikor még nem is voltak meg a választások, majd utána, a frissen megválasztott parlament dönt a címerről. Egyébként akkor még két címerötlet volt a köztudatban. Az egyik a Kossuth-címert javasolta, ami egyértelmű utalás az 1945 és 48 közötti rövid demokratikus időszakra és 1956-ra. A másik ötlet a koronás címer volt, korona nélkül, hiszen mit keres a korona egy köztársaság címerében? A koronás címer elleni kifogások közül az volt a legnyomósabb, hogy egyértelmű folytonosságot hirdetne az új rendszer és a kompromittálódott Horthy-rendszer (fejfelé) között.

Egy kis történelemidézés MDF-módra. A MÚK jelszó egyértelműen 1956-ra utal, hiszen 1956 őszén, télén a szovjet beavatkozás után, főleg Budapesten, rengeteg helyen írták fel fiatalok a falakra ezt a három betűt. A Márciusban Újra Kezdjük jelszó 1956-ban egyértelműen 1848-49-re utalt, míg 1989-90-ben pedig 1956-ra. Tényleg nem kell ahhoz agysebésznek lenni, hogy valaki felismerje, ez a felirat nemcsak politikai állásfoglalást jelentett, hanem az 1956-os események és résztvevők teljes rehabilitációja mellett is letette a garast. Azaz 1956 nem ellenforradalom, mint ahogy a Kádár-rendszer hirdette, hanem forradalom. No, lehet találgatni, vajon kik is bírálták ezt a plakátot...

Még egy, ígérem, az utolsó MDF-plakát. Tavaszi nagytakarítást ígérő plakátjuk, így utólag akár még vicces is lehetne, azonban már akkor is mindenki tudta, hogy az ellenzéki pártok közül szinte mindegyikbe beléptek, beépültek a pártállam kiszolgálói. Hja, akkoriban gyakran láthatunk párttitkárt a templomban! A szemeteskuka és környéke mindenesetre tele van a befejeződő, bukott rendszer jelképeivel, irataival, kiadványaival. Bár már 1990-ben sok ember elgondolkodott azon, hogy vajon miért éppen egy kínai kommunista kiadvány van a legszembeötlőbb

helyen, a kuka peremén. Mao-Ce-Tung és Teng-Sziao-Ping (alul, fejjel lefelé) nem voltak egyáltalán a Kádár korszak kedvelt ideológusai. Még egy érdekesség: talán az egyik első megjelenése volt ez az MDF logójának, Szörényi Levente (alul, fejjel lefelé) által tervezve, ami egy tulipán és egy életfa motívumának összevonása. Már csak egy nádfedeles házikó és a dobogókői Föld-csakra hiányzik innen. Nyugalom, én sem értek ebből mindent! Azt azért érezhetjük, hogy az MDF a népi-urbánus vita melyik oldalán kívánt helyet foglalni.

Éles váltással, hogy újabb izgalmakat találhassunk olvasóink elé: egy plakát a megújult MSZMP-től. Ugyanis amikor 1989 őszén megalakult az MSZMP-ből az MSZP, a tagságból úgy gondolták néhányan, legfőképp a nyugdíjas munkásörök, hogy a mozgalomnak tovább kell élnie. Talán azért, mert ha tovább él a mozgalom, akkor ők is tovább élnek... Mit mondjak, a kísérlet nem sikerült. Az újjáalakult MSZMP, későbbi nevén Munkáspárt egy ifjú títán (a pártban ő volt az egyetlen ifjú),

II
OK
MI

*szót kaptak,
fenyegettek
és végre
színtvallottak!
meghallgattuk,
megértettük,
szó nélkül
elmegyünk szavazni*

ÉS ELDÖNTJÜK
**akarjuk-e 45 év után újra
süvegelni a nagygazdákat,
szolgálni a
tőkéseket.**

A MUNKÁSPÁRT

Türmer Gyula vezetésével kezdte meg napjainkig tartó harcát a parlamenti küszöb átugrásáért. A plakát mindenesetre ugyanazt az puritán, plebejus egyszerűséget sugallja, mint egy Kádár-beszéd a GANZ-művekben úgy '73 táján. Mindenesetre fontos üzenete a plakátnak, hogy a nemzeti színeink csak fordítva jöttek ki, de csak így lehetett értelmes mondatot kihozni ebből az „ötletből” úgy, hogy a MI szó piros lehessen. Nekem gyanús, hogy ugyanaz csinálhatta a plakátot, mint az SZDSZ-ét. Brrrr...

A móka azonban itt még nem ér véget, hiszen nem lehet meg egy ilyen összegzés igazi vérbeli MSZP-s plakátok nélkül. Az alkotóknak bizony nehéz dolguk lehetett, hiszen megrendelőiktől azt az utasítást kapták, hogy egy teljesen új párt képét kell mutatniuk. Bár mint már említettem, ehhez csak régi, kipróbált elvtársak arca és a teljesen újnak ható Magyar Szocialista Mu... izé Párt neve állt rendelkezésre. Hát, mint a fodrász, ő is csak hozott anyagból dolgozik.

Az első plakátunk a rendszerváltás egyik fő és ma már tudjuk, leglényegesebb kérdését feszegeti, történetesen a privatizációt. Pontosabban azt, hogy az ne legyen, azaz ne hazai és külföldi tőkések vásárolják fel a magyar gyárakat, üzemeket, hanem adják oda a dolgozóknak, a gyárak, üzemek részvényeit ők kapják meg. A plakát fókuszában két öntudatos dolgozót láthatunk, (Sz. Géza fröccsöntő, szakszervezeti bizalmi, valamint H. András Meo. részlegvezető) egy fontos munkadarab megfelelő illesztésén dolgoznak. Nos, aki egy percet is eltöltött egy szocialista vállalnál, az tudhatja, erről szó sem lehet, a szakik éppen azon tanakodnak, hogy a kérdéses alkatrészt vajon me-

lyikük tudná könnyebben kivinni a gyárból, mivel az csereszavatos a Hajdú mosógép egyik hiánycikknek számító alkatrészével. Szerintem a szakszervezetis vitte ki.

A háttérret egy nonfiguratív kép adja, ami lehet egy integrált áramkör, vagy egy Burda-szabásminta is, de akármi is, biztos, hogy ronda.

Az MSZP-s plakátok közül a kedvencem, no, nem azért, mert zöld-fehér az uralkodó színekombináció (bár én valaha ETO-drukker voltam), hanem azért, mert a maga egyszerű üzenetével számos kortársamat – köztük en-

gem is – ejtett gondolkodóba. Azt azért mondanom sem kell, a legtöbb gondolat elsősorban nem a kép politikai üzenetéhez kapcsolódott. Az egyik legproblémásabb és leprózaibb gondolattársítás az az volt, hogy tényleg! Hiszen a kormány a baloldalon van (értik-ugye?). Na, de mi van ott, ahol a kormány az autók jobb oldalán van? Es mi számít igazán, hiszen szemből nézve minden pont fordítva van? És a bicikli? No de a legnagyobb rejtély az mégis csak az volt, hogy az MSZP plakátján a kettévágott személyautó miért éppen egy Citroën DS, alias „Cápa”? Vajon mit akar ez jelenteni? Talán azt, hogy ekkor a francia köztársasági elnök, François Mitterrand, szintén szocialista? Mindenesetre akkoriban egy-egy házibuliban jelentős mennyiségű boroskóla fogyott el, mire választ találtunk a nagy kérdésre, amit reggelre többnyire elfelejtettünk. Mondjuk ennyit is ért. De azt mai napig tudjuk mindannyian, hogy mely országokban van jobboldalon a kormány.

Az MSZP plakátjai közül viszont ez a legvidámabb! A képen az MSZP akkori vezérkara látható, kezük a magasban (megjegyzem, akkoriban voltak, akik szerették volna őket tényleg így látni), mosolygós tekintetüket a szebb jövő irányába vetik. A nagy csapat tagjai, akik egymás kezét szorongatják: balról jobbra: Nyers Rezső, Pozsgay Imre, Szűrös Mátyás, Horn Gyula és Németh Miklós (alul, fejjel lefelé). Ha esetleg van olyan név, ami ismerős valakinek, nos, akkor megnyugtathatom, az egyezés nem a véletlen műve...

Van két érdekessége ennek a plakátnak. Az egyik a csodálatos fotómontázs technika, amit tanítani kéne. Elsősorban azt kellene még tanítani, aki készítette, mert az alakok úgy néznek ki, mintha az egyik – a kép előterében álló – gyerekre bízta volna a kivágásukat az eredeti fotóról. Ennek köszönhetően úgy néz ki Németh Miklós, mintha ő lenne Pinokkió, a fabábu. Ismerve a moszkvai elvtársakat, nos, ez nem is annyira elképzelhetetlen.

A másik érdekesség a kép felirata: Rajtunk múlik. Hát, köszike, tényleg rajtatok múlt.

És végül, a szupersztár, a bajnokok bajnoka, a plakát, ami verte mindegyik plakátot, amely ötletességével meghódította az emberek szívét mind idehaza, mind külföldön, a kelet-európai rendszerváltás legjobb plakátjának megtisztelő címe (holtversenyben) a FIDESZ plakátjé. A plakát címe: Tessék választani.

El tudom képzelni, hogy van egy olyan szűk szubkultúra, ahol hezitálnak a kézenfekvő válaszon, de azt hiszem, embertársaim mindegyikének számára világos, hogy mi a helyes felelet. Akkoriban nem egy nyugdíjast ismertem, aki emiatt a plakát miatt szavazott a FIDESZ-re, pedig azt sem tudta, hogy kik vannak benne, vagy mi a programjuk, vagy hogy tudták volna egyáltalán, mi az. Ez elég ékesen bizonyítja (számomra) azt, hogy ez a plakát bizony teljes mértékben ki tudta elégíteni azokat az igényeket, amelyeket egy ember, egy párt elvár egy politikai célú plakáttól. Egyszerű, érthető, világos, egy üzenetet küld a szemlélőnek, de azt olyan intenzitással, hogy annak hatása alól még a politikai vetélytársak sem tudták kivonni magukat. A plakátról az akkori tizen- huszonevesek fiatalsága, optimizmusa, jövőbe vetett hite sugárzott, még hozzá olyan erővel, hogy az akkor liberális elveket valló FIDESZ-t nemcsak átsegítette az akkor még 3%-os parlamenti küszöbön, hanem ennek több mint a dupláját szerezte meg.

TESSÉK VÁLASZTANI

A kép alkotója azonban ismeretlen. Az urbánus legenda szerint a FIDESZ nyüzsgő választási központjába lépett be egy idős, nyugdíjas korú férfi, aki néhány A4-es, nyomtatott lapot hozott, és azt kérdezte, hogy kinél lehet leadni plakátötleteket. Ráböktek valakire, akinek az asztalán óriási halmokban álltak a különböző kész és félkész plakátötletek. Az idős bácsi letette és azt mondta, hogy használják a képeit tetszés szerint. Majd kilépett az épületből és eltűnt a tömegben. Órákkal, vagy lehet napokkal később került az illetékesek kezébe a plakátterv, ami azonnali hatást váltott ki, és a plakát már ment is az utcára.

A képek szereplőiről annyit: Az alsó képen látható pár szintén ismeretlen, a felsőn látható személyek azonban elég közismertek voltak. Balról Leonyid Iljics Brezsnyev, a Szovjetunió Kommunista Pártjának főtitkára, míg bájos partnere Erich Honecker a Német Szocialista Egységpárt központi bizottságának főtitkára, az NDK államtanácsának elnöke. Mint láthatjuk, a két személyt nemcsak egyszerű barátság köti össze, hanem valószínűleg mély lelki kapcsolatot ápolnak. A válóság azonban prózaibb, ugyanis a szovjet elvtársak, követve az orosz hagyományokat, minden kedves és fontos vezetőt, vendéget háromszoros baráti (nyelves?) csókkal fogadtak illetve bocsátottak útjukra. Szóval a pártfőtitkárok élete sem volt fenékgig tejfel!

Végül: A felsorolt pártok korántsem fedik le az akkoriban megjelenő pártok összességét, és korántsem sikerült az összes plakátot bemutatnom. Ennek az egyik legegyszerűbb oka az volt, hogy nem lehetett ennél lényegesen több, jó minőségű képhez hozzájutni, megszerezni. Voltak olyan plakátok is, (pl: KDNP, vagy Kisgazdák) ahonnan szinte csak olyan plakátok maradtak fenn, ahol a logón és egy „Szavazz Ránk!” jelszón kívül nem volt más látható. Hát az már tényleg a ZS-kategóriába tartozik...

Sajnos, mint a legtöbb nagy korszak átélője, nem is tudtuk, hogy milyen történelmi időkben élünk, és a hivatalos (éppen ezért nehezen hozzáférhető) szervek kötelező gyűjtésén túl, magánszemélyek közül kevesen tartották meg, vagy ne adj isten! gyűjtötték össze ezeket a kordokumentumokat. Pedig csak így lehetne megőrizni egy lassan eltűnő kommunikációs formának az emlékét, amely lassan-lassan művészetté vált. De az is lehet, hogy attól válik művészetté, mert lassan eltűnik.

Van egy mondás: „Egy kép, többet mond ezer szónál”. Azt tenném hozzá, hogy ebben az esetben egy politikai plakátnál semmi sem tud jobban árulkodni egy adott történelmi korról. Javaslom, nézegessünk jó sok politikai plakátot (akár a maiakat is!) és röhögjünk rajtuk nagyokat!

Hiszen mindenki tudja:

„A plakát az utca hirmondója”
(Lópiczi Gáspár)

Stadtinger István: Az Országgyűlés elnöke 1988-89 folyamán. A kényvonalas kom-
 munisták egyik ismert alakja, és a Rádótkabareé kedvenc célpontja.
Bányász Rézsó: Kormányegzterőlvő 1984 és 1986 folyamán. Kár hogy beszédhibás volt.
Czinege Lajos: Hadseregtribonok, 1960-84 között a Magyar Népköztársaság honvé-
 delmi minisztere, 1984-87 között a Minisztertanács elnökhelyettese. Vele kap-
 csolatos a mondás: "dicsőnpáosztorból is lehet honvédelmi miniszter."
Grosz Károly: Kádár üanost követte az MSZMP föttitkárí székében, a kényvonalas-
 sok egyik emblematikus képviselője. A "féhérterroros" beszéde a rendszerzerváltás
 egyik jelensége volt.
IKM: A miskolci Lenin kohászati Művek rövidítése. A szocialista iparosítás egyik
 büszkesége, valamint a vesztéseses működés szülőhája.
VOR: Vörös Október (nem a tengeralattjáró) Ruhagár, csak a ruhák anyagával, me-
 retevel és mennyiségével volt probléma.
Gorbacsov Mihail: 1985-től az SZKP föttikára, majd a Szovjetunió elnöke. Reform-
 kísérletei a híddegháború végéhez vezettek, de végül a kommunista rendszer buká-
 sát, a Szovjetunió szétválását eredményezték. A homlokán található máfjolt a
 reformok egyik jelképevé vált.
Vörös Hadsereg: A Szovjet Hadsereg hivatalos elnevezése.
Bábo István: Magyar jogász, politikus. 1956-ban a Harmadik Nagy Imre-kormány ál-
 lamminisztere.
Rajk László: Politikus, miniszter. 1949-ben a hírhedt Rajk-perben Rákosték el-
 télték és kivégezték. Személye a kommunista rendszer kegyetlenségének jelképe-
 vé vált. De ettől még nem volt jó ember.
Csurka István: Az MDF egyik alapítója, majd a Magyar Út Köörök és a Magyar Igazság
 és Élet Pártjának létrehozója. A mai szélsőjobbos radikálizmus előfutára a ki-
 lencoves években.
Tony Curtis: Magyar származású amerikai színész. Egyik legghíresebb film szerepe:
 A Valaki forron szert, Jack Lemonnal és Marilyn Monroe-vel.
Horthy Miklós: Magyarország kormányzója volt 1920 és 1944 között. Rendszerének
 antiszemizmusa és háborús cselekedetei miatt vitatott megítélésű történelmi
 személy.
Mao-Ce-Tung: Kínai forradalmár, politikus, kommunista vezető, a Kínai Népköz-
 társaság eljűhatalmú vezetője annak megalapításától haláláig (1949-1976). Saját
 maga által kidolgozott marxista-leninista eszméáramlata a maizmus. A hatvanas
 években szembeértelt a Szovjet Unióval.
Teng-Hsziao-Ping: 1976-tól 1989-ig a Kínai Népköztársaság (KNK) tényleges veze-
 tője, a "kínai típusú szocializmus" és a "szocialista piacgazdaságként" hívat-
 kozott kínai gazdasági reformok úttörője.
Sztrényi Levente: Zeneész, dalszövegíró, az Illés, Fonográf együttesek
 alapítója, tagja.
Nyers Rézsó: Amikor az MSZMP kimondta feloszlatását, illetve a Magyar Szocialis-
 ta Párt megalakítását, a jogfolytonosság jegyében az új párt elnöke lett, melyet
 1990-ig töltött be.
Fozsgay Imre: Ő volt az első állampárti politikus, aki az 1956-os forradalmat
 "népfelkelésnek" nevezte. 1989-ben a párt újonnan alakult elnökségének és a Po-
 litikai Intézőbizottságnak is tagja. A Magyar Szocialista Párt alapítója és első
 elnökségének tagja volt. Ugyanabban az évben a párt közvársasági elnök-jelöltje.
Szürös Mátás: 1989. október 23-án az Országgyűlés erkélyen kiköltötte a Magyar
 Köztársaságot, ezáltal Magyarország ideiglenes köztársasági elnöke lett 1989.
 november 3. és 1990. május 1. között. 1989-ben belépett az MSZMP utódpártába, a
 Magyar Szocialista Pártba.
Horn Gyula: 1989-ben külügyminiszter a Németh Miklós vezette kormányban. 1989
 szeptemberében Komoly szerzert jászott abban, hogy a Kormány engedélyezte a ha-
 tányítás a keletememe menekülték elölt. 1994-98 között miniszterelnök, és
Németh Miklós: A rendszerzerváltás előtti utolsó magyar kormány miniszterelnöke, és
 az 1989. október 23-án kiköltötte Magyar Köztársaság első kormányfője.
Lópicz Gáspár: Plakátragasztó, Csukás István: Kéménykalap és krumpliorr című ifi-

Tar Ferenc
 tanár

Vád – védőbeszéd – ítélet avagy bíróság előtt az irodalom

Ha megkérdezzük, mi is az irodalom, sokféle választ kapunk. Az irodalom: die Literatur, literature, la littérature, humanistik lardom. Vagy: tanóra, ahol klasszikusokról tanulunk, olvassuk és érteni véljük szövegeiket. Verlaine szerint csak hangulat, mellyel lehet: „mentákra ülni észrevétlen, a többi csak iroda-lom”. Írók-költők írásainak összessége, érzések-gondolatok tárháza, a világ és önmagunk megismerésének eszköze. Valóságot tükröz, de fikció is. Mély érzelmeket idéz és erkölcsi-közösségi értéket közvetít, tanít – ettől nehéz. Esztétikai élvezetet nyújt, szófordulatai-mondatai hol szellemi kalandra hívnak, hol nevetést váltanak ki. Az irodalom komoly és vidám, nemcsak ad, de ösztönöz is: gondolkodásra, megértésre, s van, hogy játékra.

A Vörös Postakocsi című nyíregyházi folyóirat és a Móricz Zsigmond Színház közös produkciója játékra/ba szólította az irodalmat: a Vidor fesztivál keretében immár két alkalommal rendeztek irodalmi paródiaestet. Nem szokványos felolvasásra került sor, mert a szervezők remek keretbe illesztették az irodalmi szövegeket.

A Művész Stúdióban egy igazságszolgáltatási térbe léptünk be: bírói pulpitussal, vádlottak padjával, s a hozzá tartozó kellékekkel – talárral, parókával, csöndre intő kalapáccsal.

Első alkalommal, 2008-ban, a magyar verseket „perelték”. A Jánosi Zoltán bíró által (a Nyíregyházi Főiskola rektora) vezetett tárgyaláson sorra szólították meg a magyar irodalom valós vagy fiktív szerzői: valljanak színt, álljanak ki ártatlanságuk mellett, vagy ismerjék el bűnösségüket. A Hét évszázad legrosszabb magyar versei „tárgyaláson” elsőként Horváth Orsolya olvasta fel a XIII. századtól a XX. századig ívelő költői portrék és szövegek paródiáját, melyből Liber László „újítása” figyelemre méltó:

„1992-ben a hordozó (mire is írhat a költő?) tekintetében próbál meg újat alkotni: verseit sörös dobozokra nyomtatja, a kötet mintegy százötven darab koszorúvá fűzött dobozból állt, a rájuk írt versek a hagyományokhoz való kisebb visszatérést mutatják.

1998-ban kezdte el Út című kötetének sorait a Nyugati pályaudvar sinjeire vésni. A munkálat jelenleg Hatvannál tart.”

János István egy ún. debreceni szálkás szalonnáspapíron „találta” Berzsenyi Dániel Már megint a Magyarokhoz című versét:

*Adaz Erynnis nyavalog kebelben
Bumnak zordonna Labyrinth ledüllő,
Lassudann szol eminnen az átok,
Fürge virulmány.*

*Szümmek vad keblét kifutja
Jatekos Phillisemnek ujja,
Vad tartar hadait kerülven
Moccan az árnyék.*

*Ah, szüzek vezetője Apollo,
Hagjunk fel meredére Olympnak,
Valtsunk most égi hangicsálást
Fel kelevézzel,*

*Szent virtus jövel
Kebelembe
Lángzubogasi buzognak
Honfi kebelbe beérik
Szent haza üdve.*

S Nyíregyháza is bekerült újra az irodalomba Mogyorósi László révén, aki szonett formájú paródiájában a magyar irodalom tájversei közül Juhász Gyula Magyar táj, magyar ecsettel című versét helyezte át XXI. századi környezetbe:

*Nyíregyházaig sztráda vezet, port se
Ver fel a klímaváltozás, nem ver fel
Álmodból a két Franz, Kafka és Werfel,
Prága előzött, több már ott a Porsche,*

*csak a hangfalak dübörögnek jobban,
ezzel hatol a férfiszív a nőig,
kekszet eszegetnek, de már nem győrit,
nálunk Golfokban és Trabantokban,*

*munkások álmát máshol édesíti
a Danone, mindegy, síta vagy hindi,
csak gyűljön a számlán az extraprofit,*

*te meg nyeld le: dioxin, aflatoxin,
Mickey egér a pólón, randa zoknin,
műbőr, műszál téged is megszagosít.*

S az est során egymást váltották az „ítélhetőzatalra” egybegyűjtött alkotások, jobbnál jobb humoros szövegek, kacagtató filológiai tanulmányok, satirikus fogalmazványok és egyéb pimaszságok. S a kellékek közül gyakran emelte a bíró magasba a kalapácsot, a nézők kunco-gása, nevetése, hahotája csöndre intetett. S a végén megszületett az ítélet: a közönségre gyakorolt hatást nyomatékosan figyelembe véve mindenki felmentetett a vád alól.

2009 augusztusában hasonló forgatókönyvvel a regények „álltak” bíróság elé: Kármán József, Puskin, Csáth Géza, Krúdy Gyula, Jorge Luis Borges, s fiktív szerzőként Szőlőskerthy Rumcajsz Imre és Nyesztor Szerafimovics Szamobojácsik paródiák „dolgoztatták” agyunkat és hasizmainkat.

Kármán József a magyar szentimentalizmus írója, aki a Fanni hagyományai című regényével meghonosította a levél- és naplóregény műfaját. János István a szerzőt és szereplőjét eleveníti meg karikatúrájában, fűszerezve az érzékenység és a nyelvújítás szóhasználatával:

Az első találkozás Josóval
(Fanni emlékiratai. III. fejezet)

„Az első találkozás igen emlékezetes vala. Éppen az árnyék székre készülődék a reggeli toilette végett, s azon gondolkodám, hogy mely olvasmánnyal is mulathatnám kellemesebben ott-létem idejét, s alig vevém kezembe Goethe Wertherét, mely németül vala ugyan, mely nyelvet én nem bírok, de, gondolám, ez nem lehet köztünk akadály, immár éppen indulnék, midőn szolgálóm, aki félig süket és félig kretén vala ijedten jelentett be valami Karmanovics vagy Karman nevű urat rendkívüli vizitre. Mondám, csak gyorsan, mert már így is késésben vagyok, bocsássa bé. Hát midőn feltárula az ajtó, felejtém egész készülődésem, úgy sújtott le szívemre, amit megpillanték a küszöbön állani. Lla pedig ottan egy Phenomena, nem tudom melyik Románból lépe ki, oly papagájformán ékeskedett sárga frakkjában, kék mellénykéjében. Pipaszár lábait élénk zöld nadrág és piros topán fedé, míg fején két számmal nagyobb rízsporos paróka fityegett, mely jól harmonizála a nyaktekerészeti lila kravátlival. Döbbenésem határtalan lón, midőn térdre veté magát, és sűrű könnyhullatások közepette szoknyám alá kezde nyúlkálni, s közben valami érthetetlen idiómában makogott, vélhetően valamely szerelmi vallomást tón. Hirtelen eszembe vevém, hogy a minap vándorkomédiások érkezének városunkba, s talán közülek egy most alamizsna-gyűjtés végett háborgat, no de mért épp a szoknyám alatt keresi a pengő forintokat? Ám midőn a síró-rívó gavallér immár csecseim felé kapkoda, úgy zúdítám fejbe a Werther vaskos kötetjével, hogy nyekkenve elterüle az padlaton, s ijedtében magyarul kezdte el beszélni. Ekkor ismerém fel Josót, gyerekkori pajtásomat, ki serdültebb koromban gavallérom is vala.”

Csabai László szövege a XIX. századi orosz irodalom világába vezet bennünket. Hogyan születnek a „nagy művek”, hogyan válik valaki íróvá – tollának hegye ezt karikírozza:

Az orosz irodalom elfeledett nagyjai: Nyesztor Szerafimovics Szamobojáscsik

„Pétervárott eszmetársainak lakásán lebzsel, míg végre moszkvai álláslehetőségről kapott hírt. Egy Nyikolaj vasziljevics Gogol nevezetű író keresett magántitkárt. Gogol ekkor már beteg volt, nehezen érthető szavakat mormolt, imádkozott. De néha elkapta a hév, és diktálni akart. A Holt lelkek című, egyes körökben sokra értékelt művének a folytatását. Ackerback szarvashibákat vétett a próbán, mivel azonban ő kérte a legkevesebbet, a szorongatott anyagi helyzetben lévő író neki adta a megbízást. És Gogol diktálni kezdett. Rendszertelenül. De haladt, haladtak a munkával. Aztán egy »minden jót ígérő télvégi reggelen« nem diktált többet. Elkérte a kéziratköteget, elmosolyodott a sok helyesírási hibán, megcsókolta a legfelső lapot, és maga rakott pontot az utolsó mondat végére. »Készen van.« – mondta titkárának. Majd még annyit: razresaju, azaz, »elengedlek«, amit azonban Ackerback úgy értett: razrusaj, vagyis »semmisítsd meg«. Így a kéziratot használta gyűjtősnak. Gogol másnap reggel szerzett erről tudomást. Üvöltött. Ackerback azzal védekezett, hogy az író erős ukrán akcentusa zavarta meg. Gogol üvöltött az önkivületig. A delet már nem érte meg.

Ackerbacket ez nem rázta meg, sőt!, kedvet kapott a regényíráshoz, pláne, mikor megtudta, hogy az a pancser Dosztojevskij, akinek állandóan mattot adott, milyen sikereket ért el. Kiszámította, mennyi papír, tinta, tea, vodka szivar kell egy regény megírásához, s mennyit kaphat egy eladott példány után, s kijött, hogy évente egy regényből, ha az csak ezer példányban fog is elkelni, pompásan meg lehet élni. És leült megírni egy regényt. Egy orosz fejlődésregényt, melyben egy lángelkű, csodálatos tehetséggel megáldott, ám házasságon kívül született fiatal-ember megismeri a világot, benne a szerelmet, s a szerelemben önmagát.”

Stílusparódiákat készített Gerliczki András, aki Joyce Ulysses című regényének egy részletét választotta alapszöveggként, majd Jókai, Krúdy, Veres Péter, Bulgakov, Borges nyelvezetére, írói világára ültette át. Az eredeti részlet könnyen kitalálható a Jókai és a Bulgakov paródiáikból:

Jókai Mór: Ulysses

Leopold Bloom Kárpáthy Abellino vendége volt a kastélyban. Nohiszen! Mintha bizony Abellino rendelkezne bármiféle kastéllyal! Szélhámos figura, Párizsban találkoznak, mindketten a híres delnő, Chataquela udvarlói voltak. Itt ül hát e kies magyar kastély árnyékszékén Leopold Bloom, az ír kalandor, a legendás hirdetősi ügynök. De csitt! Jer közelebb kedves olvasóm! Lessük meg együtt mi is történik e homályos zugocska rejtekében! Hősünk éppen most végzé el munkája nagyobbik felét. Ím láthatod, nyájas olvasóm, mint tépi el a Borsszem Jankó címlapját, hogy az a testi tisztaság szent eszköze legyen. Hajolj csak közelebb, kedves olvasóm! Mint láthatod, hősünk egy érdektelen karcolat mentén hasítja ketté a papírt, valami Mikszáth nevű firkász irománya az. Ne félj papír! Jobb sorsod leend! Hősünk éppen újabb papírral áldozna a tisztaság oltárán, miközben kopognak: – Siessen, uraság! –, sürgeti a bent ülőt Baradlay Richárd. Leopold Bloom már újra törölné, amikor megint csak kopognak, ezúttal Berend Iván: igyekezzék uram, mondá a bányász. Bloom kezében a papír már-már betölté nemes küldetését, mikor Timár Mihály sürgetése hallik. És így megy ez majd június végéig, pedig még csak tizenhatodikát ír a naptár.

Mihail Bulgakov: Ulysses

Különös férfi üldögélt a Patriarsije Prudi nyilvános WC-jében. Öltözetét tekintve angol vagy ír lehetett. Rejtélyes fintorát egyszerre magyarázta idegensége s mostani tevékenységével kapcsolatos erőlködése. Hontan Iván és Berlioz – miközben a másodlagos frissességű kvászt kortyolgatták – látták bemenni az idegent, s igencsak furcsállották, hogy már több mint egy órája odabent van. Azok odakint biztosan a KGB emberei – gondolta Leopold Bloom. Majd kitalálok valami szokatlan nevet, ha igazoltatnak. Talán legyen Woland.

Egy másik világban egy másik ülőkén Poncius Pilátus görnyedt. Csilis babot főzött a felesége, annyira teleette magát, hogy a csalogány nyelv-pástétomhoz már hozzá se nyúlt, úgy küldte vissza érintetlenül a rabszolgával a konyhába. Amióta a császár Rómába rendelte, hasgörcsök kínozták. Öt nap múlva indul a hajó, addig legszívesebben itt üldögélné. Pedig itt nyirkos hideg volt, lúdbőrözött a feneke a hideg márványülőkén.

Egyszerre pottyantottak.

Mindkét vidoros irodalmi paródiaest élményt, szellemi játékot, nevetést és humort, jókedvet varázsolt a nézőtérre. S több is volt annál: élővé, elevenné, láthatóvá tette a sokak számára könyvízü, poros irodalmat. Várjuk a folytatást, mely a mesék világának „újrafeldolgozását” ígéri a 2010-es fesztiválon.

(A „tárgyaláson” elhangzott szövegek elolvashatók A Vörös postakocsi 2008-as és 2009-es őszi lapszámaiban.)

Dr. Onderné Szilágyi Timea
tanár

Az igazi Bulldog hadnagy (The Real Inspector Hound)

A Muldoon-kúriába, egy bűbajos, dél-angliai vidéki házba egy tavaszi reggelen váratlan látogató érkezik. De vajon ki ő, és mit akar? Milyen eseményeket indít el megérkezése? És egyáltalán, hogy került egy holttest a kanapé alá?

Az egyre gyorsabban pörgő események közepette szembesülhetünk a karakterek igazi jellemével, illetve jellembeli hiányosságaival. A beképzelt Moon irigykedik kritikustársa, Higgs jó hírneve miatt, a házaspár Birdboot egyszerűen szoknyavadász. Az oly ártatlannak látszó Simonnak viszonya van Felicityvel és Cynthiával is, s értelemszerűen a hölgyeknek mindkét széptevővel. A fontoskodva megjelenő Bulldog hadnagy nevetségesen viselkedik, Mrs Drudge pedig az igazi sztereotipikus, beszédes szolgáló.

Az események a kritikusok bevonásával újra játszódnak a színpadon. Végül a rejtélyes gyilkosról kiderül: a toléshívőben megjelenő furcsa modorú Magnus az, aki egy személyben az igazi Bulldog hadnagy és Albert, a hősnő rég eltűnt és halottnak hitt férje.

Mrs Drudge teljes odaadással végzi feladatait

Szereposztás:

Szerep:	Név:
Moon	Keczán Nándor
Birdboot	Cseke Ádám
Mrs Drudge	Fodor Márta
Simon	Szilasi Bence
Felicity	Kocsis Alíz
Cynthia	Hegedűs B. Vivien
Magnus	Rebák Tamás
Inspector Hound	Hanyik Richárd
the dead man/Higgs	Nevelő Dávid

A váratlan jóképű látogató, Simon a nappaliban

Az első játszma. Magnus, Felicity, Simon és Cynthia

A rózsaszín zokniban megjelenő
Bulldog hadnagy nyomoz

A második játszma.
Magnus, Felicity, Birdboot és Cynthia

A Magyarországon is jól ismert Tom Stoppard krimi-paródiája jó „játékot” biztosított a próbákon, s beláttatta, milyen nehéz is angolul könnyedén bohóckodni. Köszönöm a díszlet elkészítését a lelkes 4. béseknek, az ötleteket és a lelkiismeretes munkát a szereplőknek. Örülök, hogy kivételes tehetségű diákokkal dolgozhattam együtt. 😊

*Vass Mihályné
tanár*

Moon ragyogása

VERSENYNAPTÁR

„Fizika – Tudománytörténet – Magyarország”

Városi Fizikaverseny – szervezői szemmel

A fizikaverseny szervezését 2009 áprilisában kezdtük el az Oktatási Bizottság megkérésére után, elsősorban azért, hogy a döntő fordulót még az őszi szünet kezdetéig le tudjuk bonyolítani, illetve a jutalomkirándulásra is el tudjunk utazni az év vége előtt.

A nevezés feltétele volt a városi középiskolák csapatai számára, hogy egy ismert magyar fizikus életművéről készítsenek bemutatót. A jelentkezési határidő leteltéig 6 csapat jelezte a részvételi szándékát: egy-egy csapat az ÉVISZ-ből, a Vasvári, a Zrínyi, a Krúdy, és két csapat a Kossuth Gimnáziumból. Valamennyi háromfős csapat a szeptemberi határidőre elküldte a bemutatóit, közben mi, szervezők sem tétlenkedtünk. Összeállítottuk a tesztfeladatokat, megterveztük a kísérleteket, és beszereztük a kísérleti rész lebonyolításához szükséges eszközöket, némelyiket mi magunk készítettük el a vásárolt alkatrészekből, hiszen a versenykiírásban három feladatot kellett elvégezni:

Először a csapatok bemutatták az előre elkészített prezentációkat, ezzel is bizonyítva felkészültségüket, illetve, hogy önálló munkaként készítették el a nevezéshez szükséges feladatot. Második részben fizikai jelenségek bemutatása történt kísérleti eszközökkel. Minden csapat a döntőben – sorsolás útján – egy kísérleti eszközkészletet kapott, amivel a mellékelt leírásban szereplő kísérletet kellett elvégezni, valamint a tapasztalt jelenséget értelmezni. Az eredményeket, tapasztalatokat szóban mondták el a zsűrinek. A kísérletek között a fénysebesség mérése, a Boltzmann-állandó, valamint a gravitációs gyorsulás meghatározása, továbbá az abszolút zérus hőmérséklet és áramforrás paramétereinek megállapítása interpolációval szerepelt.

A harmadik feladat a tudományos ismeretek tesztje volt: A csapatok egy kitöltendő tesztlapot kaptak, amelyhez a kérdéseket képek formájában dián kivetítve kapták meg. A diák ismert tudománytörténeti személyiségekről, felfedezésekről, híres magyar fizikusok munkásságáról készültek, de szerepeltek egyszerű grafikonok és működésről szóló kérdések is.

A döntő forduló zsűrijét úgy kértük fel, hogy valamennyi iskolatípus szaktanárai képviselhesék magukat: a zsűri elnökének Dr. Hadházy Tibor tanár urat kértük fel a Nyíregyházi Főiskoláról, a tagok Hoppál Béláné a Bánki Donát Szakközépiskola és Jenei Lajos a Kölcsey Ferenc Gimnázium tanárai voltak. Lelkesen vállalták a rájuk bízott feladatokat, és szigorú szakmaisággal pontozták a csapatok teljesítményét. A döntő fordulóra 5 csapatot hívtak be, valamennyi iskolából egy-egy csapatot. A zsűri véleményével egyetértve írhatjuk, hogy a résztvevők kiválóan megfeleltek a versenyen, hiszen számos jó előadást hallhattunk, a versenyzők alapos tudásról és felkészültségről tettek tanúbizonyságot.

Az eredmények a következőképpen alakultak:

Első helyezést ért el a Krúdy Gyula Gimnázium csapata: Pólya Zsuzsanna Málna, Udvarhelyi Péter, Barabás Zoltán (felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna).

Második helyezést ért el a Zrínyi Ilona Gimnázium csapata: Huszár István, Ferku Péter, Mocsár Dávid (felkészítő tanáruk: Pocsai Péter).

Harmadik helyezést ért el a Vasvári Pál Gimnázium csapata: Komporály Győző, Szalontai Gábor, Hegedüs Dávid (felkészítő tanáruk: Zámboriné Laskai Ildikó).

A negyedik helyezést az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium csapata érte el: Lukács Roland, Balázs Tímea, Nádasi Zoltán (tanáruk Leitner Lászlóné).

Ötödik lett a Vásárhelyi Pál Építőipari és Környezetvédelmi - Vízügyi Szakközépiskola csapata: Ruska Bianka, Poór Mihály, Karasz István. (felkészítőjük Berki Zoltánné).

A verseny nézőközönségének is adtunk feladatot, a tesztek kitöltői közül a legjobbak könyvjutalomban részesültek. Minden résztvevő csapat interaktív tananyagcsomagot, feladatgyűjteményt, digitális fizikai gyűjteményt nyert.

Az első négy helyezett csapat részt vehetett egy jutalomúton, amelynek megszervezése jelentette a legnagyobb kihívást, számos egyeztetés, levél, telefon és e-mail után körvonalázódott csupán a végleges lista, ami a megtekintendő intézmények széleskörű tárházából került kiválasztásra. A kirándulásra 2009. november 4-8. között került sor.

Első nap Budapestre utaztunk, ahol látogatást tettünk a Csodák Palotájába és a Jövő Házáat tekintettük meg. Az első helyen számos újszerű interaktív kísérlet működését láttuk, a Jövő Háza elsősorban a környezettudatos nevelést állította a középpontba. Azután az Öveges-teremben kísérleti délutánt nézhettünk meg.

Második nap: az ELTE Fizikai Tanösvényének keretében meglátogattuk a biológiai-fizikai és a meteorológiai tanszéket. Láthattuk az első magyarországi részecskegyorsítót illetve az időjárás vizsgálatának legmodernebb eszközeit, műszereit. Délután rendhagyó fizikaórára vetünk részt az Elektrotechnikai Múzeumban, egyrészt megtekinthettük a Jedlik eredeti tervei alapján elkészített villámfeszítő gépet, de itt működik az ország egyik utolsó ívfénylámpája is. Páratlan eszközöket láthattunk és próbálhattunk ki.

A következő napon látogattunk el Magyarországot egyetlen atomerőművébe, Paksra. Lehetőségünk nyílt üzemlátogatásra, melynek során a generátortermet és a reaktorcsarnokot, valamint a vezérlőközpontot is megnéztük. Ennek a közvélemény által kétesnek ítélt létesítménynek a megismerése rávilágított valamennyiünk számára az energiagazdálkodás aktuális kérdéseire és a megoldási lehetőségek szűkös voltára is.

Tanulmányutunk következő napján Bécsben a Technikai Múzeumot látogattuk meg: a sokféle kiállított tárgy között több emelet magas gőzgépet és műhold-másolatot egyaránt láttunk. Egyes részlegeken kipróbálható eszközökkel is kísérletezhettünk, de megnézhettük az autók és a vasút fejlődését is, a napelemek alkalmazását, a gépgyártás kialakulását, a hangszerek fejlődését. Több napot is el lehetett volna tölteni ebben az egy múzeumban! Haza-utazásunk napján a programban a nagyeceni Széchenyi-kastély meglátogatása szerepelt, ahol a legnagyobb magyarnak állítottak emléket a kiállítás készítői, egyben megmutatva a reformkor tudományos és technikai fejlődésének lényeges mozzanatait. A résztvevő diákok persze nem tétlenkedtek az esti pihenések előtt sem: a fűrészt program ellenére még házi kísérleteket eszeltek ki, leydeni palackot készítettek kólásüvegből, rakétát gyufából, hogy megosszák egymással ismereteiket, és megmutassák, hogy a kíváncsi ember számára a természettudomány nem csak szigorú tételek, törvények sokasága, hanem a megismerés játéka is.

Ahhoz, hogy érzékeltessem, milyen jól összekovácsolódott a diákok különböző iskolába járó közössége, még összegyűltünk december 18-án egy kísérleti délutánra a Krúdy Gyula Gimnáziumban, hogy a saját eszközeink között is kipróbálhassák magukat, megnézhessék a működő GM - csöves elektrosztatikus generátort, stb.

Köszönetet szeretnék mondani Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala Oktatási Bizottságának, hogy támogatta a versenyt, lehetőséget nyújtott a fizika iránt elkötelezett diákoknak a versenyen való részvételhez és a tanulmányút lebonyolításához. Biztosan állíthatjuk, hogy életre szóló élményekkel gazdagabban tértünk haza a jutalomútról, ugyanakkor nagymértékben elősegítettük a közös gondolkodás, az egymás segítése nemes céljának kialakítását, a megszerzett ismeretek érdek nélküli megosztását és önmagunkon túlmutató fejlődés útjának elérését is. Köszönöm fizika szakos kollégáimnak a segítségét mind a szervezésben, mind a lebonyolításban, különösen Gincsei Tibor és Varga Szilveszter tanár uraknak, akikkel a verseny első pillanatától együtt munkálkodtunk a minél sikeresebb és színvonalasabb megvalósítás érdekében. Remélem, lehetőségünk lesz még hasonló feladatokban kipróbálnunk magunkat.

*Christ Gyula
igazgatóhelyettes*

„Ausztria múltja és jelene”

...címmel Nyíregyháza Megyei Jogú Város Közgyűlésének Oktatási, valamint a Kulturális és Civil Kapcsolatok Bizottsága versenyfelhívást tett közzé. A versenyt, amelyre iskolánként maximum 2, egyenként 3 fős csapat jelentkezhetett, a Művészeti Középiskola és Kollégium bonyolította le. A nevezéseinket még 2009 májusában eljuttattuk a szervező iskolának és elkezdtük a felkészülést.

Az első forduló egy 10 perces projekt munka elkészítése volt, Ausztria valamely tartományának bemutatása megadott szempontok alapján. Bár a nyelvórákon az országismeretre jut a legkevesebb idő és energia, csapatainknak nem esett nehezére sem a témaválasztás sem a témafeldolgozás. Deák Ivett (12.C) Barabás Zoltán (11.A) és Bessenyei Balázs Donát (12.A) Graz tartományból készítettek egy színes, keretbe foglalt kiselőadást, míg Hegedűs B. Vivien, Hidas Anna és Sándor Flóra (mindhárman 12.D osztályos tanulók) a századfordulós Bécs hangulatának és életstílusának felidézésre vállalkozott. Diákjaink és tanáraink szabadidejükben egy-egy „csendes” zugban dolgoztak a projekten.

Az első fordulón 18 csapat közül 8 jutott tovább, köztük a krúdys diákok szép pontszámmal.

A munka neheze még csak ezután következett. A második fordulóban már nem a kreativitás, hanem a memória és a lexikai tudás számított. Hangyaszorgalommal dolgoztuk fel az anyagot: városismeret, képfelismerés, zenefelismerés, ételspecialitások, történelem és irodalom. Szalánczy Ákos (11.D), aki Barabás Zoltánt helyettesítette a második körben, örömmel vállalta a tanulást és a készülést. Zoltán eközben a városi fizikatörténeti versenyre készült, és jól megérdemelt jutalomkirándulását töltötte.

A komoly felkészülésre szükség is volt, hiszen a szervező iskola által összeállított második forduló minden területet lefedett. 3 órás kemény próbatétel várt a 8 csapatra. Az eredményhirdetés azonban mindenért kárpótolt minket, hiszen a 12.D lánycsapata elsőprő fölényrel megszerezte az I. helyet, másik csapatunk pedig III. helyezett lett.

Advent első hétvégéjét a II. és IV. helyezettel egyetemben Bécsben tölthettük el. Érkezés után megtekintettük Bécs látnivalóit. Voltunk a Hofburgban, a Stephansdomban és az Albertina-múzeumban, ahol az impresszionizmust bemutató kiállítás várta a látogatókat.

Vasárnap Schönbrunnba látogattunk. Hétfőn Hundertwasser-kiállítás (érdemes megnézni!), a Belvedere kastély (Klimt: A csók), idegenvezetés az Operaházban (állójegy már 4 euróért) és a bécsi magyar nagykövetség szerepeltek a programban. Este még a bécsi egyetemet is bejárhattuk. A napot az egyik karácsonyi piacon zártuk, ahol Glühwein-t kortyolgatva arról beszélgettünk, milyen is lehet Bécsben egyetemistának lenni. Kedden egész napos kirándulást tettünk Salzburgban. Szerdán délelőtt még egy utolsó sétára indultunk a belvárosban, és utoljára ültünk be kávézni.

Az öt napos kirándulás egyetlen szomorú pontja volt, hogy Sándor Flóra egy országos zenei verseny miatt nem tudott velünk jönni. Számára és számunkra ez a verseny volt a búcsúajándék, hiszen Flóra a tanév második felét már egy másik iskolában kezdte el.

*Marcsekné Turcsán Krisztina
tanár*

Német városi verseny „Ausztria múltja és jelene” – Bécsi kirándulás – 2009 május-december

Ahogy kezdődött...

Tanárnő májusban bejött a terembe, és megkérdezte, ki szeretne a versenyen részt venni.

- Anna, Vivi, Flóra: Anna a többiekhez „Megyünk, nem?” Válasz: „Megnyerjük.”
- Balázs: „Tanárnő biztos viccel, ez egy kezdő német csoport. Felnyújtom a kezem.”
- Zoltán: „Balázs jön, megyek én is.”
- Ákos: „Én biztos nem megyek.”
- Ivett: „Ha tanárnő annyira akarja, benne vagyok.”

Június:

Internetes postaládáinkban vésszesen gyarapodnak az Ausztriáról szóló levelek. Lassan nem ártana kitalálni valamit. Egy tartomány, egy korszak, három szempont, 10 perc, egy tartomány egy korszak, három szempont, 10 perc, egy tartomány...

Megvan! Századfordulós Bécs Klimt nézőpontjából az egyik csapatnak, mert Klimt-tel már „dolgoztak együtt” és Graz a másíknak, mert Balázs tud anyagot gyűjteni személyesen a nyáron.

Szeptember 16.

A csapatok fantáziánevüket kapnak és sorshúzással dől el a projekt munkák bemutatásának a sorrendje. Vajon a többi csapat már teljesen felkészült?!

Ivett: „Csak ne az 1. sorszámot, csak ne az 1. sorszámot. (...) Ó, nem hiszem el, az 1. sorszámot kaptuk.”

Balázs: „Te ezt tényleg előre tudtad?”

Próba – próba – próba, melyek hangulatát leírni nem tudjuk, de soha nem feledjük.

Október 10.

Elérkezett az első forduló napja. Minden csapat nagyon izgul, kivéve Ákost, aki ekkor még nem is tudja, hogy csapattag.

Ivett balsejtelméi az 1. sorszámmal beigazolódni látszanak. Pendrive-pánik az előadásunk elején. Anna, Vivi és Flóra annyira izgul, hogy mindebből semmit nem érzékel a nézőtéren.

Mindkét csapatunk továbbjut a második fordulóra.

Igen, ez azt is jelenti, hogy beérkező e-mailjeink száma tovább fog gyarapodni, és lassan rá kell szánni magunkat, hogy a tanárnő által küldött anyagokat el is olvassuk.

Október utolsó, november első eseménye **egy matekos szemszögéből:**

Kezdetben volt A, A távolléte miatt a második fordulóban új ismeretlent vezettünk be, nevezük B-nek, akiről kiderült, hogy nem volt rossz választás. Így került a képbe Ákos, aki tanári nyomására önként jelentkezett.

November első hete:

Ausztriás lapokkal kelünk és fekszünk.

November 6. péntek, 13.00 óra.

Indul a döntő. A csapatok összemérik erejüket. A csata kemény, nincs megállás: kávéfőzéstől kezdve – zenehallgatáson és plakátkészítésen át – néha egy kis villámkérdésekkel bombázva – a kulturális tudásig – minden, ami Ausztria.

Eredményhirdetés: dobogó szívvel a dobogóra.

Vigyázz, Bécs, jövünk!

November utolsó és egyben nagyon szomorú eseménye:

Flóra nem tud velünk jönni Bécsbe.

Egy matekos szemszögéből nézve:

C váratlan és szomorú kiesése eldönti a dilemmát, ki megy az ismeretlenbe, A vagy B?

A megérdemelt jutalom...

November 28. – December 2.

Már a vonaton éreztük, hogy ez az út nagyon szép és nagyon különleges lesz. Csapataink nagy lelkesedéssel vetették bele magukat a Bécs kínálta lehetőségekbe:

– szebbnél szebb kiállítások és gyűjtemények a múzeumokban

– a Kapuzinergruft élménye a császárok monumentális és félelmet keltő szarkofágjaival. A Habsburg-családfa elemzése.

– az Operaház felfedezése és álmódosítás egy igazi Bécsi Operabárról, vagy egy operaelőadásról a császári páholyban.

– a Nagykövetség egy lelkes idegenvezetővel és rengeteg új ismerettel

– Schönbrunn, ahol beleélhettük magunkat Sissi helyzetébe, és bókláshattunk a mesés szép parkban

– ráérős séta és eszegetés a belvárosban, a sok különféle „Weihnachtsmarkt”-on

– éjszakai szabadprogram

A visszaúton az 5 különböző csapat már egy csapatként ült, ami részben az utolsó éjszaka közös társasjátékozásának is köszönhető ☺.

Ez a kirándulás a felkészülés rögzös útjának próbatételeit is megszépítette.

A siker receptje...

– végy 7 tehetséges diákot

– végy néhány lelkes tanárt

– tanulás – tanulás – tanulás, bárhol és bármikor, mindig és mindenütt – vonaton, buszon, a németországi cserekapcsolaton, őszi szünetben – de csak amikor már szorít az idő – és persze a Krúdys szellem.

A verseny résztvevői és egyben a cikk írói:

Barabás Zoltán 10.A, Bessenyei Balázs Donát 11.A, Deák Ivett 11.C, Hegedűs Vivien 11.D, Hidas Anna 11.D, Sándor Flóra 11.D, Szalánczy Ákos 10.D

Tanárok:

Barabásné Dr. Deme Zsuzsa, Marcsekné Turcsán Krisztina

Több ezer év néhány nap alatt

Amikor 2004 nyarán először jártam Rómában, nem gondoltam volna, hogy legközelebb egy történelmi verseny díjazottjaként látogatok el újra az Örök Városba...

Már a 2009/2010-es tanévet megelőzően hirdetett Nyíregyháza város több tárgyból versenyt (mint ahogyan ebben az évkönyvben a kedves olvasók olvashatják az ezekről készült beszámolókat), szóval az előkészületek már elkezdődtek a tanév végén, de az igazi hajtás csak szeptembertől indult el.

A kezdet kezdetén kicsit hihetetlennek tűnt, hogy kis csapatunk innen az esős, hideg, rideg novemberi Nyíregyházáról egyszer csak Rómába repül. De hála a gyerekek kintartásának, ügyességének és felkészültségének, mind a két krúdys csapat az Örök Városban töltött közel egy hetet.

Az öt nap nem volt sétagalopp, illetve csak az volt. Idegenvezetőnk, Veréb József igazgató úr, szeretett volna nekünk mindent megmutatni. Mindennap izgalmasan kezdődött, mert csak a reggeli után tudtuk meg, hová is megyünk.

Az első nap kellemesen indult, a Forum Romanum romjai között sétálva, mintha megelevenedett volna a több ezer éves város történelme. Annak idején bazilikák, templomok, emlékművek övezték ezt a részt, ahol a város társadalmi élete folyt. A kereskedelmi tevékenység mellett itt tartották a népgyűléseket, a szenátus üléseit, a vallási ceremóniákat, és az igazságszolgáltatásnak is itt volt a helyszíne. Továbbhaladva a Palatinusra értünk, amely a mondák szerint a város igazi magva, s a köztársaság korában sok híres ember építette ide lakóházát pl. Cícero és Catullus. Így érkezünk el a Vespasianus által építtetett Colosseumhoz, a már szinte mindenki által ismert amfiteátrumhoz.

Jó volt a gyerekek arcát látni, ahogyan – csodaként megélve – az előttük magasodó építményt nézték.

Élményekkel gazdagon, fájós lábakkal és dobogó szívvel vártuk a másnapi programot.

Ismét korán kelve a Vatikán felé vettük az irányt. Számomra feledhetetlen élmény volt Raffaello stanzái, a sixtusi kápolna s a Szent Péter Bazilikából az Örök Város látképe. Az idő gyönyörű, 24 fok, nincs suli, s mi kötelezően Rómában kirándulunk, kell ettől több?

A harmadik napra is jutott bőven a látnivalókból, hiszen az ókori Róma második virágkorát a reneszánsz és a barokk idején élte. A hét zarándoktemplom mindegyikében voltunk. Nekem a

Háttérben Róma

A Colosseumban

San Pietro in Vincoli, s benne a Mózes a legkedvesebb. Hihetetlen az a méltóság, magabiztosság és bölcsesség, ami Michelangelo alkotásából árad.

A bazilikákon kívül több ókeresztény templomot is megcsodálhattunk, így jutottunk el a S. Maria Cosmedin-templomhoz, amelynek előcsarnokában az igazság szája van, s a turisták jelentős része csak ezt veszi észre, s próbálgatja bőszen, hogy vajon nála a legenda életre kell-e, azaz megharapja-e a hazug ember kezét. (Nem tudom, én nem próbáltam.)

Majd a tematikusság jegyében ismét következett egy kis ókori csoda: Caracalla termái. A hatalmas építészeti fürdő komplexumot a III. században Caracalla építtette, amelyben a hideg vizes uszoda, a gőzfürdő, a meleg vizes fürdő mellett könyvtár, masszázstermek is szolgálták a közel 1500 vendég kényelmét.

Az ókor és az újkor történelme találkozik az Ara Pacis (béke oltára) műemlékben, hiszen Augustus építtette i.e. 13-19 között, eredetileg a Corsón állt, de Mussolini a fantasztikus domborműveket kiásatta és a mai helyén állította fel. Jelenleg Richard Meier impozáns épületében látható.

Persze nem hagytuk ki a fiatal olasz főváros néhány történelmi múltját idéző műemléket sem. Uralja a Venezia teret (jó tájékozódási pont) az olaszok által Remington írógépnak csúfolt Viktor Emanuel emlékmű, ezt a hófehér, monumentális épületet, a haza oltárát II. Viktor Emanuelnek szentelték.

A szálláshelyünkhöz viszonylag közel volt a Garibaldi szobor, s a körülötte lévő szabadságharcosok között Türr István mellszobra előtt álltunk meg egy percre.

Az utolsó két napon azért egy kis szabadprogramot is kaptunk, így kis csoportokban fedeztettük fel a várost, illetve kóstolhattuk meg a XXI. századi olasz konyha különlegességeit. Már-már a lábunkba rögzült a Pantheon, Trevi-kút, Spanyol-lépcső útvonala. Nem beszélve a Navona térről, ahol jól esően nyugtáztuk a gyönyörű ellipszis alakú tér egyik legszebb ékes-ségét, a Négy folyam kútját, melynek kapcsán eszünkbe juthatott Magyarország is. (A kút a Nílust, a Dunát, a Gangeszt és a Rio de la Platát jelképezi.)

Ha lapozgatom az útikönyveket, örömmel nyugtázom, hogy ezt is, ezt is láttam, sőt még etől is többet kaptam, Róma szeretetét.

Az első alkalommal nem dobtam pénzt a Trevibe, azt mondták csak véletlen, hogy újra itt vagyok. Nem tehetek kockára ilyen komoly dolgot, most beledobtam néhány centet, biztos, ami biztos alapon.

Páll Csilla

magyar-történelem szakos tanár

A Lateráni templom kerengőjében

Caracalla termái között

Mentünk, láttunk, visszamennénk

Rómába mentek? – kérdezte tőlünk mindenki elkerekedett szemekkel november első heteiben, amikor bejelentettük, hogy csaknem egy hetet fogunk „melegebb éghajlaton”, az olasz csizma szívében eltölteni. „Igen.” – válaszoltuk büszkén. Az pedig már tényleg csak hab volt a tortán, amikor hozzátettük, hogy mindezt egy történelemversenyen nyertük. (Az irigykedő tekintetek mennyiségéről – szerintem – szükségtelen beszámolnom.) Pedig idáig eljutni korántsem volt egyszerű. Már nyáron megkaptuk a verseny első fordulójának témáját, így vakációzás közben is járathattuk az eszünket az Örök Város történelmén.

Az első megmérettetésre október 9-én került sor, ahol egy projektet kellett bemutatni, habár az igazi kihívást a november 7-i döntő jelentette. Meg persze a felkészülés: végtelennek tűnő napok és éjszakák római királyok és/vagy császárok társaságában, valamint hosszabbnál hosszabb délutánok az iskolában rendkívüli töri órákkal eltöltve (amiért felkészítő tanáraink – Bányai Zoltán tanár úrnak és Páll Csilla tanárnőnek – méltán lehetünk hálásak). Pár hét alatt olyan műveltségre és történelmi ismeretre tettünk szert, amit nagy valószínűséggel egyébként nem szereztünk volna meg középiskolai tanulmányaink során. Olvastunk érdekes, kevésbé érdekes, és nagyon meglepő dolgokról (gondolok itt a lottó-telitalát érdekében megmásazandó lépcsősorra, mint Róma nevezetességére).

Az alapos felkészülés végül meghozta gyümölcsét.

A teljes csapat háttérben a Szent Péter Bazilikával

A hír, hogy Rómába mehetünk, egyszerre volt hihetetlen és fantasztikus. A társaság nagy részében csak akkor tudatosult hogy utazunk, amikor már Ferihegyen álltunk sorba a beszállókártyánkért november 17-én délután. Az élmények hosszú sora már a repülőút alatt elkezdődött, hiszen – valljuk be – nem mindennapos dolog az esti kivilágított Rómát 1-2 kilométeres magasságból látni.

Az élmények pedig a napok múlásával egyre csak gyűltek. Rögtön az első római délelőttiünkön részesei lehettünk egy igazi mediterrán buszozásnak, egymás ölében, nyakában, feje tetején ülve, és egymásnak préselődve egy aprócska buszon.

Jártunk a Colosseumban és a Forumon, belecsöppenve a csaknem 2000 évvel ezelőtti világba. A második napunkat szinte reggeltől estig a Vatikánban töltöttük (még ez is kevés volt...), melynek nagyszerűsége és hatalmassága – ezt szerintem mindenki nevében mondhatom – lenyűgözött. Estefelé fel sétáltunk az Angyalvárba, ahonnan mesés szép kilátás nyílik Rómára, majd a nap megkoronázásaképpen bementünk pár templomba.

Az elkövetkezendő napokra is leginkább ez utóbbi volt jellemző, ami ellen lábaink időnként kicsit tiltakoztak („Nem érzem a térdem, vigyetek!”), de a látvány és az élmény minden esetben sokszorosán kárpótolt. A hétvégén már egész sok szabadidőnk volt, így kedvünkre ismerkedhettünk Róma színével-javával. És nem utolsó sorban: ízeivel. Össze se tudnám számolni, hányféle pizza, lasagne és spagetti járt a tányérunkon. Mondanom sem kell, az olasz konyhában nem csalódtunk.

Mindehhez hozzá kell tenni, hogy az időjárás egész héten nekünk kedvezett, így pénteken például pólóban, fagyit nyalogatva dobtuk bele a Trevi-kútba az elengedhetetlenül fontos pénzérmét: „Ide még visszatérek!”

Ezek után nem meglepő, hogy az utolsó napon mindannyian kicsit szomorkásan cipeltük bőröndünket a szállásunk lépcsőjén. Nem akartunk még hazajönni, annyira elvarázsolt bennünket ez a csodálatos város. Mindezért azonban köszönettel tartozunk Nyíregyházának a lehetőségért, valamint a Művészeti Szakközépiskola tanárainak és Veréb József igazgató úrnak, aki kifogástalan idegenvezetői képességéről tett tanúbizonyságot.

Végezetül, ha hat szóban kellene összefoglalnom, hogy milyen is volt Róma, bizonyára ilyesmit mondanék: Színes, történelmi, templomos, meleg, pizzás, FELEJTHETETLEN.

Czeplédi Fruzsina
12. D

Horvátországi élmények

Minden egy biológia versennyel kezdődött, amely iskolánkban került megrendezésre. A szervezők, Sallai Judit igazgatónő, Némethné Horváth Gabriella tanárnő és Gergely Tibor tanár úr mindent megtettek azért, hogy minél jobban emeljék a verseny színvonalát. A verseny a Vitális elnevezést kapta. A város középiskoláinak 3 fős csapatai vehettek részt a megméretetésen.

Az 1. fordulóban a csapatoknak egy dolgozatot kellett készíteniük „Életem filmje” címmel, amelyhez plakátot is kellett készíteni. A döntő több részből állt, mint például „totó”, amely főleg az elméleti tudást mérte fel. Gyógynövények felismerése kép, jellemzők vagy éppenséggel íz alapján. Belső szervek rendberakása a torzóban, híres orvosok munkássága, káros szokások elleni és melletti érvek felsorakoztatása és még sok más izgalmas feladat várt a diákság számára. Ebben a fordulóban a sok feladat mellett a dolgozathoz készített projekt munkát is be kellett mutatni a csapatoknak. Iskolánk csapata (Kapczár Dóra 10.b, Németh Fruzsina 11.b és Kocsis Aliz 12.b) 1. helyezést ért el. A verseny elején még nem is sejtettük, hogy a végén a legjobb eredményt elérő négy csapat elutazhat az őszi szünetben Horvátországba.

A nagy várakozás után végre elérkezett október 29-e, azaz az indulás napja. A négy nap közül ezt az egyet még Magyarországon töltöttük, pontosabban Budapesten a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen. Itt Dr. Szabó Attila docens előadását hallgathattuk a veseátültetésről, megismerkedhettünk a Biofizikai Intézetben végzett kutatásokkal, az Anatómiai Múzeumban tettünk egy rövid látogatást vagy éppen az újraélesztést tanulhattuk meg egy bábnál Dr. Göbl Gábor vezetésével az Oxiarénában. Az estét pedig Nagykanizsán töltöttük a Hotel Centrálban.

A második napon rengeteget buszoztunk, hogy elérjük utunk első állomásához a Plitvicei-tavakhoz. A 16 gyönyörű smaragd zöld színű tó és a sok vízesés tény és való, hogy gyönyörű volt. Itt egy 5 órás túrán vehettünk részt. Hol gyalog, hol hajóval és hol vonattal (bár sínek nem voltak) tettük meg a kijelölt útvonalat. Apró vonat, megtapasztalhattuk a Pauli-elvet, miszerint az üres kétszemélyes ülőhelyekre csak egy ember ül mindaddig, míg valakinek már egy utastársa mellett kell helyet foglalni. Még a plitvicei szörnyel is megküzdehettünk! Továbbutazásunk során hamar besötétedett, és végre megérkeztünk szálláshelyünkre a hotel Opatijába. A hotel 100 m-re a tengertől és pálmafás sétány közvetlen közelében volt. A szobák jól felszereltek voltak, és meglepetésünkre az ablakok a tengerre néztek. A svédasztalos vacsora után éjszakai séta következett a tengerparton.

A harmadik napon ébresztés 6 nyelven a IX. szimfóniára (bár voltak, akik addigra már a hajnali tenger melletti sétáról tértek vissza). A kiadós reggeli után beszállás a buszba, és az irányt az Isztriai-félsziget felé vettük. Itt egy egész napos kiránduláson vehettünk részt. Először Pulába mentünk, ahol az amfiteátrumot néztük meg. Ezután a következő megálló Rovinj volt, ahol a Szent Euphemia templom mellett a velencei mintára készült harangtoronyba is felmáztunk. Itt a magasból is megcsodálhattuk a tájat. Hangulatos kis városka volt rengeteg lépcsővel... és a tenger különleges illata. Később a Limski fjordnál tettünk egy rövid sétát. Porecs kikötőjében megnéztük a naplementét, és jó bioszosokhoz méltóan kielemeztük 2 sorély viselkedését, agresszivitását és területvédő magatartását. Végre ismét Opatija felé vettük az irányt, hiszen már mindenki várta a vacsorát. Az este folyamán felidéztek a zúgó tenger mellett a legszebb, legviccesebb és legemlékezetesebb pillanatokot, végtére is ez volt az utolsó esténk.

Reggel készülődöttünk a hazautazáshoz, bocsánat jobban mondván az Opatija-határ-Budapest-Nyíregyháza-táv megtételéhez. Reggeli után még egy utolsó pillantást vethettünk a tengerre. Zágrábban tettünk még egy rövid sétát. Ezek után végre elindulhattunk hazafelé 21-en, hogy még egy pillantást vethessünk a Krúdy Gyula Gimnáziumra az őszi szünet utolsó éjszakáján...

Kocsis Aliz 12. B

Egy bajnokcsapat születése

A történet 2006. szeptember 1-jén kezdődött, amikor Molnár Ádám, Keresztes Bence és társai a Krúdy Gimnáziumba érkeztek, és az addigi szelidebb labdapattogást férfiasabb ütések váltották fel.

A négy év alatt „megmáztuk a Himaláját” és a csúcsra értünk, teljesítettünk sok-sok edzést, játszottunk felkészülési, bajnoki, diákolimpiai mérkőzést, izlelgettük a sikereket, próbáltunk tanulni a kudarcokból, és egyszer csak elkezdtek érezni a közös játéknak a nagyszerű pillanatait, lehetőségeit. ... hogy mi a siker titka?

Először is vegyél 6 matekost, keverd össze a hatosztályos és általános tagozatos diákokkal.

Találd meg a csapaton belül azokat, akik tudnak felugrásból is nyitni, szorgalmasan gyűjtögetik a mezőnyben a labdákat, akik ravasz ejtésekre vagy bombaerős ütésekre képesek, akik hitet, önbizalmat adnak, hogy továbbmenjünk a megkezdett úton.

Nekünk sikerült.

*Fábián János
tanár*

Bajnokok vagyunk!

2010. április 9-11-én került megrendezésre Debrecenben az amatőr röplabda diákolimpia országos döntője. A viadalon óriási sikert ért el a Krúdy Gyula Gimnázium fiú röplabdacsapata, hiszen országos bajnoki címet szerzett. A fiúk sporttörténelmi tettet hajtottak végre, ugyanis iskolánk idáig nem volt országos bajnok röplabdában.

A megyei döntő sorsolását – a korábbi sikeres szereplések miatt – kiemeltként várhatta a Krúdy. Az iskolánkban megrendezett megyei döntőn Ibrány és Vásárosnamény elleni könnyed győzelmekkel kvalifikálta magát a gárda a debreceni fináléra. A fiúk mindenképpen szerették volna túlszárnyalni a tavalyi csalódást keltő 4. helyet, és a 20 csapatos tornán a dobogós helyek valamelyikének megszerzését tűzték ki célul.

A sorsolás 4 db 5-ös kvartettet különített el, Fábián János tanár úr legénysége a C csoportban foglalt helyet. Az első három csoportmeccset 2-0-s szettaránytal abszolválták a mieink, sorrendben Salgótarjannal, Kőszeggel ill. Zalaegerszeggel szemben. A 4. mérkőzés a csoport-elsőséget volt hivatott eldönteni. A találkozót végül drámai végjátékban hozta a Krúdy Borsod-Abaúj-Zemplén megye legjobbjai ellen. Következett a negyedöntő, ahol egyenes kieséses rendszerben folytatódtak a küzdelmek. A Krúdysok egy Sarkad elleni sima győzelemmel bejutottak a legjobb 4 gárda közé. Az elődöntőben az előzetesen a legerősebb ellenfélnek vélt Pest megyei Ocsával találkoztak Fábián tanár úr tanítványai. (A másik ágon összekerült a két debreceni együttes: a Fazekas Mihály Gimnázium és az Erdy-Grúz Tibor Szakközépiskola.) A Krúdy egy parádés 15-8-as döntő szettel kiharcolta a döntőbe jutást, ahol az előző évben is döntős debreceni Fazekas várt a mieinkre. Az előzetes célt tehát már elérte a gárda (érmes helyezés). A csapat tagjai tudták, hogy valószínűleg most játszanak utoljára együtt, ilyen össze-

tételben, és szerették volna emlékezetessé tenni utolsó és egyben legfontosabb mérkőzésüket. Szerencsére sikerült.

A döntőre a Kossuth Lajos Gimnáziumban telt ház, 300 néző előtt került sor. A közel 50 fős nyíregyházi tábor lelkesen buzdította övéit. Jól kezdtek a Krúdysok, és ellentmondást nem tűrő játékkal hozták az 1. szettet. (A döntő 3 nyert szettig tartott.) Ezután váratlan hullámvölgy következett, és a hullámvölgy 2-1-es debreceni vezetéssé nőtte ki magát. Majd szerkezeti váltást eszközölt Fábíán János tanár úr, amely meghozta eredményét, a csapat óriási különbséggel, a torna legjobb szettével 2-2-re alakította az eredményt. A döntő szettben a korai előnyt sikerrel kovácsolták a fiúk és megszerezték a győzelmet. A bajnok csapat tagjai önfelédtt ölélkezéssel, és a mester dobálásával ünnepték kiváló teljesítményüket.

Több különdíjat is kiosztottak a rendezők, a Krúdys csapat legeredményesebb játékosa Baricska Dániel lett. **A bajnok csapat tagjai:** Asztalos Péter, Baricska Dániel, Bélteczky Márton, Devera Bence, Gyányi Marcell, Keresztes Bence, Nagy Marcell, Nyitrai Tibor, Sipos Bence, Vén Péter.

Nyitrai Tibor
11. C

Asztalos Péter: „Boldog vagyok, hogy ennek a sikernek a részese lehettem.”

Nyitrai Tibor: „Az volt a célom, hogy a dobogó tetején álljak. Sikerült. Ez a csapat nagyon megérdemelte.”

Keresztes Bence: „Érvényesült a papírforma, avagy jöttünk, láttunk, győztünk.”

Vén Péter: „Egy Kossuthos testnevelő odajött hozzánk, s megkérdezte, hogy házsámot tévesztettünk, mert hogy ez nem kosár, hanem röplabda diákolimpia. Azt hiszem eredményünkkel méltón zártuk le krúdys pályafutásunkat, s megfelelő választ nyújtottunk minden hasonló kérdésre.”

Fábíán János: „Beteljesült az álmom, a valóságban is a fellegekben jártam.”

Kicsi nagyvilág

Levendulaillat és napraforgó

Bor, mámor, Provence, ezt a három szót mondogatom már napok óta magamban. Régen láttam a filmet, s régen, egy éve győződhettem meg arról, valóban olyan mámorosan elragadó-e ez a francia vidék.

Maga a tájegység, a hatszög alakú ország déli részén terül el. Kirándulásunk kiindulópontjaként Avignont választottuk, szinte az első alkalom, hogy nem elsősorban a történelem és az irodalom nyomában járok, hanem csak a táj szépsége, ami ide vonzott, persze tudom, hogy rengeteg érdekességet rejt ez a terület is. Rögtön kezdhethük Avigonnal, elsőként a pápák itteni fogsága jut eszembe, s majd megöl a

Avignon

Van Gogh virágai Arles-ban

kíváncsiság, hogy lássam székhelyüket, mely kevésbé hasonlít palotára, sokkal inkább erődtmény jellege van. Méretei is önmagáért beszélnek: 15165 négyzetméter a területe. Bár a város a XIV-XV. században élte fénykorát – ha akkoriban ott járunk Petrarcaval is találkozhattunk volna – ma is mesésen elragadó. Nincs olyan sok időnk itt időzni, egy kellemes ebéd után a Pont-du-Gard felé vesszük az irányt, már messziről (gyalogosan) feltűnik az árkádos, háromemeletes híd. A rómaiak építőművészetét dicséri, Augustus császár veje építtette, s része volt annak a vízvezetéknek, mely Uzès mellől egy forrás vizét vitte

Nimesig. Nehéz eldönteni, hogy mit csodáljunk jobban: a rómaiak technikai fejlettségét vagy széépérzéküket, amellyel a tájba teljesen bele tudták illeszteni a művüket.

Tovább haladva Nimes a következő állomás, amit szintén római emlékek tesznek vonzóvá, amfiteátruma, parkja, kedves utcáskái közt szívesen időzünk.

Majd a Daudet híres regényéből ismert Tarasconba zárándokolunk el, a vár csipkés bástyái, hatalmas kötömege lenyűgöz. Már alig várom, hogy Provence egykori fővárosába, Arlesbe érjünk. Nemcsak a rómaiak nyomában járhatunk, persze az egyik legfőbb látnivaló az amfiteátrum, mely 26 ezer néző befogadására is képes, hanem Van Gogh és Gauguin emléke előtt is tiszteleghetünk, hiszen vásznaiokról ismertem eddig igazán a nyárfák szegélyezte köveket, a környék virágait, napraforgóit, hídjait, nem beszélve az éjjeli arles-i kávéházról, amelynek reprodukciója sokáig ki volt téve a szobám falára. Sajnos, a híres Sárga háza tönkre ment, de így is minden a nagy festőt idézte.

Ha Provence-ban jár az ember, óhatatlanul eszébe jut a levendula, láttunk hatalmas összefüggő lilán tündöklő táblát. Éreztük az illatát, már messze földről, s persze apró, pici csinos kis tasakokba csomagolva haza is hoztunk belőle.

Ha ezen a vidéken jár az ember, egészen biztosan nem hagyhatja ki a tengert, hiszen ha következetesen dél felé tart, akkor Marseille-ben pihenhet meg. Ez persze kicsit túlzás, hiszen a város Párizs után a második legnagyobb, s az a tempó, amit a közlekedés diktál, nem ad lehetőséget a pihenésre. Meg sem állunk a tengerpartig, ott motorcsónakba ülve Dumas Monte Christójának nyomába eredünk. If várának partjainál hatalmas hullámok csapdosnak, így a pilóta nem kockáztatja a partraszállást. S ha a szigeten nem, de legalább annak közelébe lehetünk, s így intünk búcsút a börtönszigetnek.

Utunkat „Azúr ország” felé vesszük, a Földközi-tenger partvidéke ettől a ponttól kezdve egyetlen álomország. Sokan vágyakoznak ide, a francia Riviéra, biztos vagyok benne, hogy az egyik legvágyottabb utazási célpont. Engem nem elsősorban a bulvár világ által keltett csillogás vonzott, hanem a táj és a fürdőhelyek szépsége. Saint-Tropez után az első állomás Cannes, a világhírű filmfesztiválok otthona, a vörös szőnyegen persze én is végigmentem, majd a fővenyes tengerpart felé vettük az irányt. Minden fáradságunkért kárpótolt a víz. Egy kis pihenő után a parfümgyártásról híres Eze-be látogattunk, majd újra vissza délre, Nizzába megyünk. A város jelmondata: „fenn hó, lenn virágok”, ugyanis néhány órás autótúr után a havasok között lehetünk.

Azúr-ország fővárosának mesés a fekvése, varázslatos a hangulata és kavicsos a tengerpartja. Innen jó húsz kilométert megtéve Monacóba érünk, ami tulajdonképpen egyetlen nagy, a tengerbe 800 méter mélyen benyúló sziklatömb, amely így hordja hátán az óváros házait, a hercegi kastélyt, valamint az Oceanográfiai Múzeumot. Pár métert sétálva láthatjuk Monte-Carlo-t, mely az Agel-hegy sziklateraszára épült. Persze, ahogy átmegyünk (ami nem is olyan egyszerű), máris a Casino előtt vagyunk. S szinte hihetetlen, de arra is van lehetőségünk, hogy a plebsnek fenntartott helyen kipróbálhassuk a szerencsénket, több tucatnyi félkarú rabló közül választva közel 40 euró a nyereményünk!

Lassan búcsút intünk a tengernek, s ha lehunyjuk a szemünk, látjuk a levendula ligetet, érezzük a sós levegővel összekeveredett levendula illatát egészen hazáig.

Páll Csilla

magyar-történelem szakos tanár

Monaco-ban a Casino előtt

Krúdys Énekesek Spanyolországban

Valószínűleg sokan tudják már, hogy az iskolánk tagja számos olyan diák, akik az iskolán kívül is megcsillogtatják tudásukat, történetesen énektudásukat. A Cantemus kóruscsalád, ezen belül a Pro Musica leánykar azon tagjairól beszélek, akik az iskolába járnak, és a tanuláson túl próbákra, fellépésekre készülnek, sokat utaznak, ezzel népszerűsítve kis országunkat, városunkat. Már számtalan lehetőségünk nyílt új kultúrák, gyönyörű tájak megismerésére, például tavaly novemberben megszállhattuk Normandia partjait, megismerkedhettünk a svéd királyi család otthonával és bebarangolhattuk egy hónapos utazásunk során szinte az egész Japánt.

Szeptember elsején nemcsak a szünidőt töltött diákok serege érkezett meg az iskolába, hanem az osztályfőnökök által jól ismert kis papírocška... a kikérők, rajtuk számos névvel, akik bekerültek a legújabb utazókeretbe. Ezúttal Spanyolországot, azon belül Katalónia tartományban Barcelona városát lepték el az énekesek. Egy fesztivál adott alkalmat a spanyol látogatásra. Énekkarunk már több éve ápol kapcsolatot a Sant Cugat-i énekkarral. A helyi énekkarosok és családjuk egy hétre otthont adtak a magyar lányoknak, cserébe mi koncertekkel, közös próbákkal „ajándékoztuk” meg őket.

A közös próbák és a koncertek között Katalónia minden szépségét igyekeztek megismertetni velünk vendéglátóink. Először a gyönyörű Montserrat szél által megtépzott és ezáltal a világon egyedülállóvá vált homokkőhegyeihez, azoknak is a legtetéjére vezetett utunk. Bepillantást nyertünk a hegy tetején álló csodálatos kolostor és az ott tanuló bentlakásos iskola diákjainak életébe. A kolostorhoz vezető út mellett különleges kőzet, spanyol nevén Terra Rossa, azaz vörös homok alakított ki kanyonokat. Ehhez hasonló csak Ausztráliában látható a Nagy Homoksvatagban. Számos nevezetességet tekinthettünk meg Barcelonában, úgy mint Gaudí különleges templomát, amiben egyetlenegy merőleges vonalpár sem található, a Sagrada Famíliaét, ahol egyedüli magyar énekkarként adhattunk koncertet. Számos kőlépcső megmászása után elértünk a lélegzetelállító Güell Parkba. Még sok-sok nevezetességet látogathattunk meg a híres spanyol városban.

Utazásaink során, ha van rá alkalom, sosem hagytuk ki a fürdözést, így ez most sem maradhatott el. Ezúttal Barcelona partjainál merülhettünk a Földközi-tenger habjaiba.

Egy csodálatos hetet töltöttünk el Spanyolországban, de sajnos elérkezett az ideje a hazaindulásnak is. Könnyes búcsút vettünk vendéglátóinktól, és utunkat Nyíregyháza felé vettük, legalábbis mi azt hittük... Meglepetésként ért minket a hír, hogy megállunk a spanyol Riviéra gyöngyszeménél, a Costa Brava tengerparton, és végső búcsúként egy délutánt eltölthetünk a napfénytől csillogó tengerben. A csodálatos délutáni fürdőzés után még adtunk egy koncertet, és végül elindultunk Magyarország felé. Hajnali érkezésünk után másnap, újult erővel indultunk a jó öreg Alma Mater falai közé. A padban ülve gondolataink néha még elkalandoztak, és titkon visszavágytak a vörös kőfalak közé, a homokkőhegyek szeles tetejére és a tenger által ostromolt sziklák napos oldalára.

Bujdos Réka

12. B

Kirándulás Erkrathba

Düsseldorfi városnézés

tett viszontlátogatást nálunk. Megmutattuk vendégünknek azokat a városunkban, megyénkben és tágabb régiókban található nevezetességeket, amelyeket a német diákokkal is szerettünk volna megismertetni, s ezekből válogatva alakult ki az a program, amelyet a hozzánk érkező vendégeknek megmutatunk.

Köln, tanárok

Iskolánk cserekapcsolata az erkrathi Hochdahl Gimnáziummal 1989-ben kezdődött. A partnerkapcsolat az akkori NSZK és a magyar Oktatási Minisztérium kulturális egyezményének köszönhetően jött létre. 1988-ban előbb iskolánk igazgatója, Banner László látogatott el Erkrathba, ezt követően pedig – még abban az évben, tavasszal – a Hochdahl Gimnázium igazgatója, Theodor Boddenberg úr

Köln

Az itt zajló egyeztető tárgyalások során nagyon sok mindent kellett mérlegelni: a csoportok létszáma, a tanév mely szakaszában történjen az utazás (hogy egyik iskola munkarendjét se zavarja túlságosan), általában jellemző időjárás (ami a kirándulások hangulatát befolyásolja), melyik évfolyam vegyen részt rajta, lehetőleg azok a diákok fogadják vissza a tanulókat, akik előző évben már részt vettek a csereben, a nyelvtudás színvonala, melyik iskola utazzon először a másikhoz, stb.

1989 őszén aztán útnak indult az első magyar csoport, melyet Johannes Henseler tanár

úr történelem faktos csoportja fogadott, s 10 éven át ő volt német részről a kapcsolat lelkes támogatója. A német cserediákok rendszeresen hallgattak meg előadásokat a magyar történelemlről – a honfoglalástól 1945-ig ill. 1945-től a rendszerváltásig terjedő időszakról – két főiskolai oktató kolléga Dr. Barabás László és Dr. N. Szabó József közreműködésével. Szükség is volt a részletesebb bemutatkozásra, hiszen olykor igen furcsa Magyarországról szóló elképzelésekkel találkoztunk Németországban. Az egyik legmeglepőbb kérdés az volt, hogy van-e a háztartásokban villany, hozhat-e magával villanyborotvát az érdeklődő diák...

Iparmúzeum

rek, s az utóbbi években az internet jóvoltából már intenzív kapcsolatban is állhatnak egymással. Így volt ez az idei tanévben is.

2009. szeptember 24-én vágunk neki a majd 24 órás embert próbáló vonatkozásnak, s mikor másnap délelőtt a düsseldorfi állomásra megérkeztünk, már nemcsak Behrens tanár úr elmaradhatatlan piros dzsekije volt ismerős, hanem a diákok az internet által ismerős arckat is megpillanthatták.

A diákokat családoknál helyezték el, így jobban megismerhették a németek szokásait,

Projektmunka

Egyszóval voltak tévhitek, amelyeket az első látogatás során sikerült teljesen eloszlatni. A magyar családok vendégszeretete, a gazdag program újra és újra nagy sikert arat. Nagyon sok tanulónknak segített ez a cserekapcsolat a nyelvvizsga sikeres letételében, többen közülük német szakra mentek.

A második 10 évre újabb lelkes támogatónk akadt Michael Behrens biológia szakos kolléga személyében, aki többnyire biológia faktos tanulókkal jött, s így a diákok érdeklődésének megfelelően nagyobb hangsúlyt kapott a hortobágyi kirándulás és a nyíregyházi Vadaspark. Mire a német tanulók jönnek hozzánk, már jól ismerik egymást a cserepartne-

Aachen

életformáját, bepillantást nyerve az ottani kultúrába. A hétvégén a szórakozásé, a bulizásé volt a főszerep, persze csakis olyan célzattal, hogy a „szakmai tanulmányútról” nehogy valamilyen hiányossággal térjenek haza diákjaink. Majd a „dolgos hétköznapok” következtek: projektmunka keretében igyekeztek bemutatni a magyar és a német diákok is iskolájukat, szűkebb és tágabb környezetüket.

A munka mellett jutott idő a kirándulásokra is persze: ellátogattunk Düsseldorfba, Kölnbe, ami a Dóm és más román kori templomok nélkül elképzelhetetlen. A bátrabbak a Dóm tornyába felmászva gyönyörködhetnek az impozáns kilátásban.

Ellátogattunk Wuppertalba, ahol a Wupper folyó felett közlekedő függővasút sokak számára újdonság volt, majd az iparmúzeumba

Projektmunka

mére – csak nagyon érintőlegesen ismerkedhettünk meg. A kedélyeket nemcsak a jeges szél, hanem a lápból kiálló kopjafák és a hiányos pallók is borzolták.

Hazaúton a meleg buszban valószínűleg már sokaknak a szülői házban jártak a gondolatai, az élményeket összegezve. Sok újat, szépet, érdekeset láthattunk és tapasztalhattunk az idei csereprogramban is. A búcsúzás nagy ölelésekkel és könnyekkel végződött, s mi, a cserét szervező tanárok megállapíthattuk, hogy igen, ebben az évben is megérte a sok munkát.

*Bereczki Szilveszterné
tanár*

Hoes Venn lép

belépve visszacsöppentünk a múltba. Megtáultuk, hogyan lesz a gyapjából szövet, bátor és vállalkozó kedvű lányaink minden egyes munkafázist kipróbáltak, a szövőgép mellett eltöltött idő után viszont megállapítottuk, hogy inkább a kényelmetlen iskolapadot választjuk.

Az egész napos kirándulást Aachenbe és belgiumi Hohes Venn-be terveztük, de sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk. A belgiumi lápvidékkel – a diákok legnagyobb örö-

Búcsúzás

A KRÚDY MŰHELYÉBEN

Egy könyv margójára

2010. május 29-én kezünkbe vehettük Budapestén azt a kötetet, amely bemutat mintegy félszáz elkötelezett embert, akik tevékenyen részt vesznek anyanyelvünk ápolásában.

A címe is ezt fejezi ki: Beszédművelők arcképvázlata.

Egymás után sorjáznak benne az önarcképek/vallomások más-más feldolgozásban. Különböző életutak, élethelyzetek, mégis mindegyik életpálya egy irányba mutat. Mindegyikük törekvése: tenni valamit anyanyelvünkért.

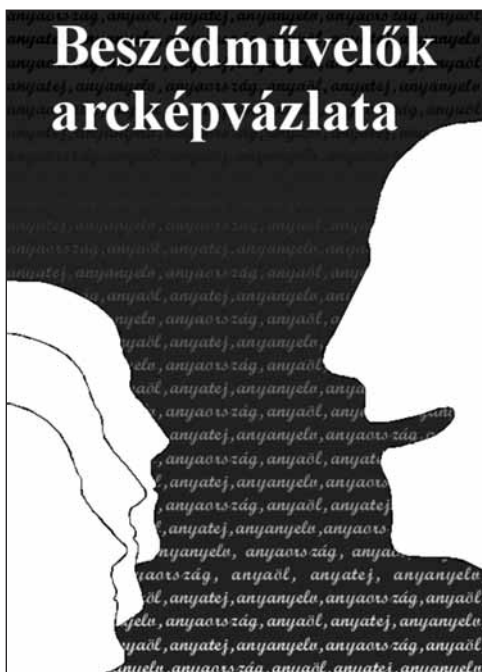
Olyan emberekről szól a kötet, akik nem csupán foglalkozásnak tekintik tanári munkájukat, hanem hivatásnak is. Olyan emberek, akik elkötelezettjei a magyar nyelvnek.

Azok az igazán legsikerültebb portrék, amelyekben nemcsak a mindennapi munka, hanem az ebből fakadó élmény is megfogalmazódik. Ez utóbbi lehet az, ami kapaszkodót nyújthat igazodási pontokat kereső fiatal pedagógusoknak, nyelvápolóknak.

Köszönet érte a könyv létrehozójának, fáradhatatlan munkatársunknak, dr. Durucz Istvánnak.

Gömöri Árpád

Kazinczy-díjas tanár, Jászberény

Tervezte: Máté Kinga Virág

Szemelvények az arcképvázlatokból

A Kazinczy-díj kötelez

Nyíregyházán 1969-ben új középiskola nyitotta meg kapuit. Pedagógiai-szakmai tevékenységem ebben a középiskolában teljesedett ki, ahol 20 éven át voltam a magyar munkaközösség irányítója.

Ekkor kapcsolódtam be a nyelvművelő mozgalmakba. Péchy Blanka művésznő ösztönzésére szerveztem iskolámban anyanyelvi szakkört, amely a Beszélni nehéz! rádióműsorhoz kapcsolódva dolgozott 1981-2007-ig. E műsor megszűnése óta a Magyar Katolikus Rádió „Szórol-szóval” – beszédművelő adásainak küldjük a megoldásokat és leveleket. Munkánk eddigi mérlege: 14 Kazinczy-jutalom. 2007-ben kaptunk Péchy Blanka-jutalmat.

A két legrangosabb anyanyelvi verseny országos döntőjében (Győr – Sátoraljaújhely) 33 szakkörös diákom szerepelt, melynek mérlege: számos emlékérem, emléklakett és számos különdíj.

Anyanyelvi mozgalmunk valamennyi területén aktívan részt veszünk: az országos találkozók, nyári anyanyelvi táboraink továbbképzéseinek, a Péchy Blanka emléknapon és emlékversenyen. Ezek az együttlétek, személyes találkozások mozgalmunk ünnepnapjai, a vissza- és előretekintés, a tapasztalatok kicserélésének kiváló alkalmai.

1989 óta vagyok tagja az Anyanyelvápolók Szövetségének, egyúttal vezetője az ifjúsági tagozat krúdys csoportjának. Célom, hogy a fiatalok az érettségi vizsga után is folytassák a nyelvápoló munkát, hisz anyanyelvi mozgalmunkban az ifjúság jelenti a folytatást, a jövőt (pl.: Raizer György).

A Duna Televízió „Nyelvörzö” műsorához a kezdetektől csatlakoztunk. Különösen kedveljük a „Nyelvi játék” rovatot, melynek mi voltunk első ötletgazdái.

1995-ben felelős szervezője és irányítója lehettem nyíregyházi anyanyelvi táborunknak, ahol először vettek részt kézdivásárhelyi magyartanárok.

2007 nyarán szerveztük meg a nyíregyházi nyelvápolók Tanári körét, melynek tagjai iskolai beszédművelő körök vezetői, közöttük hajdani krúdys diákjaim. Ebben a „családban” ott-hon érzem magam. Az anyanyelv szeretete kapcsol össze bennünket, ez az az erőforrás, mely mindig segít legyűrni az Időt, amely sokszor ellenünk dolgozik.

A Kazinczy-díj kötelez! Nyugalmazott tanárként is folytatom a nyelvápoló munkát, mert csak akkor lehetünk méltó utódai Bessenyei György és Kazinczy Ferenc szellemi örökségének, ha a nyelvművelő munkát küldetésnek tekintjük közös célunk érdekében.

Elvégre: „... azért vagyunk a világon, hogy szavainkkal valahol otthon teremtünk benne.” (Sütő András)

Dr. Durucz Istvánné Maklár Magdolna

„...nőnek-e még égígérő paszulyok?”

Iskolai tanulmányaimat a nyíregyházi Kazinczy Ferenc Általános Iskolában kezdtem iker-testvéremmel, Norberttel. Az iskolában rendezett Kazinczy-napokon rendszeresen részt vettem a versmondó találkozókon, s iskolai ünnepeken is gyakran szerepeltem.

Első kiemelkedő magyar tanárom, felső tagozatos osztályfőnököm volt, Tudlik Tamásné Ildikó, aki megmutatta nekem az irodalom szépségeit, értékeit. Az ő ösztönzésére már általános iskolás koromban elkezdtem nyelvőröző munkámat. Indultam a Szép Magyar Beszéd verseny megyei döntőjén, ahol megismerkedtem a Péchy Blanka kör körvezető tanárával, Dr. Durucz Istvánnéval. Nyolcadikosan tovább jutottam az országos döntőbe, Kisújszállásra, ahol volt alkalmam megismerkedni a nyelvműveléssel és a nyelvművelő „társasággal”. Ezek olyan hatással voltak rám, hogy úgy éreztem, folytatnom kell a nyelvépölást. Visszatérve hát az iskolába, továbbra is jártam a szakkör vezetőjéhez, aki feltétel nélkül befogadott a körbe, s azonnal hozzákezdett a mozgalom tüzetesebb megismertetéséhez, a nyelvi „kikupáláshoz”.

Középiskolai tanulmányaimat a Krúdy Gyula Gimnáziumban folytattam, ahol még könynyebben elérhetővé vált számomra a szakköri élet. Magdi néni vitt el a nyelv világába... kellő szigorával irányítva a munkát vezet minket, s a mindig aktuális hírekkel fogad. A foglalkozásaink nem szokványosak, nem az általános tanár diák kapcsolat jellemzi, hogy a tanár beszél, a diák meg figyel. Sokkal inkább közösen ténykedünk, megbeszélünk mindent, nemcsak a száraz tényeket, hanem az érdekességeket is felszínre hozzuk nyelvünk tenger-mélyéből. Figyelemmel követjük a Magyar Katolikus Rádió Szórol-szóval című műsorát, és azonnal elkészítjük megoldásainkat az új példamondatokra (egyénilag és közösen dolgozunk), valamint ellenőrizzük a régebbiek helyes megoldásait, hogy összevethessük a sajátunkkal, tanulhassunk hibáinkból. Hasonlóképpen részt veszünk a Duna Tv Nyelvőröző feladatainak megoldásában.

2008-ban tagjává váltam az Anyanyelvápolók Szövetségének, és ekkor forgathattam először az Édes Anyanyelvünk folyóirat megszépített változatát. A Pontozó rovatot igyekszem megoldani, amelyben a Szójátékos csattanó egy kis felüldülés a számunkra nehéz rejtvények után. Ezen év nyarán vehettem részt első anyanyelvi táboromban Vácott, majd 2009-ben Balassagyarmaton illetve Győrött. Ezeken a helyeken minden egyes előadás megérte azt, hogy a hosszan átbeszélgetett éjszakák (vagy sokkal inkább hajnalok) után reggelente korán keljünk.

A 2008-as és a 2009-es tanévben rendezett Péchy Blanka emléknapon is részt vettünk, ahol a Kazinczy versenyen indulva eredményesen szerepeltem.

Időközben az írást sem hagytam abba, sőt már pályázatokon is megmérettetem néhány művemet. Ennek eredményeként 2008-ban egy verspályázaton, melyen egy márkához kellett vallomást írni, a nyertesek közé kerültem, valamint 2009-ben egy mesepályázaton a majd' ezer pályázó közül művemet száz másikkal kiválasztották, művem címe: „Nálatok nőnek-e még égígérő paszulyok?”.

Terveim a jövőre nézve egyszerűek: folytatni mindent, mit eddig elkezdtem. Mivel semmit sem szeretek félbehagyni, s a nyelvművelés nem véges folyamat, így ameddig lehet, tovább kell vinni. Valamint egy távolabbi álom, hogy majd író, vagy költő lehessenek...

*Reményi Korinna
Péchy Blanka beszédművelő kör*

A nyelvművelés létforma

1998-ban felvettek a nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium hatosztályos tagozatára, 2000-től pedig az iskola emelt szintű biológia-kémia tagozatos osztályába jártam. A beiratkozás után – túlzás nélkül mondhatom – első dolgom volt felkeresni dr. Durucz Istvánné tanárnőt, az iskola beszédművelő köreinek vezetőjét. Szakkörei, munkássága, a tanítványai által elért eredmények – és nem utolsósorban szigora – révén legendás tisztelet övezte, és övezi ma is a városban, megyében. Nővéremtől – aki szintén krúdys diák volt – szintén sokat hallottam a nyelvművelő körökről, és édesanyám is szorgalmazta, hogy csatlakozzak Durucz tanárnő csapatához. Érthető módon kellő kíváncsisággal kezdtem meg a nyelvművelő munkát. Tanárnő mesélt mozgalmunkról, annak alapítójáról, Péchy Blanka művésznőről, vezetőinkről, a „nagy öregkről”, de nem mint valami elvont dolgokról vagy mint ami már csak a történelmünket gyarapítja, hanem a sok-sok személyes élmény, tapasztalat által, mint ami életének szerves része, alakítója. Kétség nem férhetett hozzá, hogy itt van a helyem. Az első foglalkozásunkon megtanultuk a kiejtésjelölést, és máris kezdődött az önálló munka: a legutóbbi rádiós példamondat jelölése és a Nyelvörző feladványainak megoldása. A Beszélni nehéz! nem volt számomra új, hiszen otthon, a rádió mellett már régebben felfigyeltem erre a műsorra. A megfajtésekkal együtt még két dolgot küldtünk el: az Anyanyelvápolók Szövetsége kitöltött belépési nyilatkozatát és az új szakkörösök bemutatkozó levelét. Sosem felejttem el, mennyit vesződtem a levél írásával; végül azzal a gondolattal vittem oda tanárnőhöz, hogy nem is sikerült olyan rosszul. Érthető, hogy így még nagyobb csalódás ért, amikor tanárnő kritikájából kiderült, hogy mégsem annyira jó ez a levél... Ezentúl, ha valamilyen versenyen, anyanyelvi rendezvényen ott voltam, legtöbbször írtam róla beszámolót Deme professzor úrnak és Kerekes tanár úrnak – a Beszélni nehéz! szerkesztőinek –, és ha eleinte nehézkesen ment is az írás, szép lassan belejöttem, és – tanárnőnek hála – egészen tisztességesen megtanultam levelet írni. Mert írni mindig volt miről, hiszen Durucz tanárnő ahány találkozóra, versenyre tudott, elvitt minket. A budapesti kirándulásokat mindig úgy tervezte, hogy ha vége van a találkozóknak, ne kelljen rögtön a vonathoz sietni, hanem legyen még egy-két szabad óránk: ilyenkor elvitt minket fővárosunk egy-egy nevezetes helyére, és igazán ezen séták által kezdtem megismerni Budapestet.

„Körösnek” lenni itt nem csak egy iskolai elfoglaltságot jelentett, mint más szakkörökben. Tanárnő bevont az anyanyelvi pályázatokba is: előbb csak a gyűjtésbe, részfejezetek írásába, egy idő után azonban már önálló munkákat is készítettem – amelyekkel nagyrészt nyertem is. Most már vettem a bátorságot, és egy-egy gondolatomat cikk formájában is megírtam, amelyek aztán az Édes Anyanyelvünk ifjúsági mellékletének hasábjain találtak helyet.

Az évek során számos anyanyelvi rendezvényen vettem részt; eleinte a versenyeket kedveltem jobban, azonban ahogy egyre több és több embert, diákot, tanárt ismertem itt meg, mindinkább azokat a találkozókat vártam jobban, amelyeken több idő jut az eszmecsere, a személyes kapcsolatokra. A tanácskozásokon rendszeresen felszóltam: eleinte tanárnő ösztönzésére, később már magamtól is. Ahogy az írásban, mind nagyobb gyakorlatot szereztem ebben is: ezeken a fórumokon tanultam meg tulajdonképpen a nyilvánosság előtt beszélni.

2002-ben – első ízben – eljutottam Csongrádra, a híres anyanyelvi táborba. Nehezen tudtam elképzelni, milyen munka, milyen élet folyik itt valójában; de amit tapasztaltam, és amit azóta évről évre megélek, életre szóló emlékek maradnak. A 2002 őszi anyanyelvi ifjúsági parlamenten választottak az ifjúsági tagozat vezetőségi tagjai közé. Ettől kezdve magam is részese voltam a Szövetségben folyó munkáknak, s a csongrádi táborokban is szervezőként voltam jelen.

2004-ben beiratkoztam a budapesti Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karára, s ez lényeges változásokat hozott az életemben. Ritkábban láttam a családomat, elmaradtak a gimnáziumi barátok, ismerősök: sok anyanyelvápoló barátomhoz viszont közelebb kerültem: akik a fővárosban laknak, vagy akik szintén ide kerültek egyetemre. Mondhatni, hogy magához a Szövetséghez is közelebb kerültem, hiszen olyan munkákban is hasznosítani tudtam magam, amelyeket nem lehet más városból intézni.

Az első egyetemi szemeszterem elején két nyelvtársammal – Barthalos-Z. Mártonnal és Orosz Tamással – összedugtuk a fejünket, és hárman, semmelweisesek, megalakítottuk a Semmelweis Egyetem beszédművelő körét, s „közfelkiáltással” én választattam meg körvezetőnek. Más karokra és más évfolyamokra jártunk, mindannyian más városban laktunk, így eleinte annak is örültünk, ha sikerült a foglalkozáshoz egy mindhármunknak megfelelő időpontot találni – amely rendszerint a vasárnap este nyolc óra volt... Természetesen ez a szakkör alapvetően más célokat tűzött maga elé és másként működik, mint egy általános vagy középiskolai kör. Munkánk középpontjában a Beszélni nehéz! és a Nyelvörző munkájával való együttműködés áll, de az összejövetelek már kezdetektől inkább baráti találkozások voltak. Szakkörünk hamar gyarapodni kezdett, hiszen egyetemi kartársak, csoporttársak mellett elhívtuk azokat a nyelvművelő barátainkat is, akik középiskolás korukban körösök voltak, és onnan kikerülve szeretnék továbbra is – közösségben – tartani a kapcsolatot a Szövetséggel: nálunk ezt megtalálják – még ha más egyetemre járnak is. 2008 őszén már tizenhét tagot számláltunk – tíz különböző egyetemi vagy főiskolai karról, szakról. Megnyugvással töltött el, hogy bár a 2007/2008-as tanévet Svájcban töltöttem, beszédművelő körünk itthon ezalatt az idő alatt is zavartalanul működött: a kapcsolatot természetesen tartottuk, de a szervezőmunka jó része az itthonmaradottakra hárult. A szakkör eddig több Beszélni nehéz! – és nyelvörzős jutalmat kapott, és ezen az őszön, körünk négyéves munkájának elismeréseként, Kazinczy-jutalomban részesültünk.

Az Anyanyelvápolók Szövetsége 2008 decemberében zajlott tisztújító közgyűlése a „nagy” elnökség tagjává választott: bízom benne, hogy eddigi nyelvművelő munkámat folytatva, elnökségi tagként még többet fogok tudni tenni az Ügy érdekében – visszafizetve valamit abból, amit mozgalmunk ez alatt a tíz év alatt adott nekem. Tudásomat, képességeimet gyarapította; befogadó és támogató közösségeiben gondolkodásomat, életemet meghatározó élményekben volt részem. Olyan embereket ismertem meg, akik példaképeim lehetnek; s a mozgalom adta nekem legjobb barátomat is.

Sokan kérdezik: hogyhogy orvosi egyetemen tanulok, ha ennyire komolyan foglalkozom ezzel az ügygel – vagy miért csinálom, ha egyszer orvosnak készülök? A kérdést már megszoktam, de amikor először hallottam, nagyon meglepődtem. Sosem jutott volna eszembe, hogy ez a két dolog szemben állhatna egymással. A nyelvművelés nem iskola, nem foglalkozás, nem elvégzendő feladat, amelyre külön kellene időt szakítani. A nyelvművelés létforma. Úgy vált életem részévé, mint a hit – nem tudom nélküle elképzelni az életemet.

*Raizer György
egyetemi hallgató*

„Ezen a nyelven...”

Számot adni öt évről, amit szakkörösként töltöttem középiskolásként egyszerre könnyű és nehéz... Könnyű, mint a nyárfalevél, mert életemnek részévé vált. Azért olyan szép ez az egész, mert nagyon sok kisiskolás, gimnazista, egyetemista, felnőtt gondolkozik így, annak ellenére, hogy más az életútjuk, más iránt érdeklődnek. Itt nincsenek feltételek, teljesíthetetlen elvárások, bárki ápolhatja anyanyelvét. Az anyanyelvápolás nem függ tantárgytól, tagozattól, iskolától, munkahelytől.

Ma is emlékszem az elő szakköri gyűlésünkre, az első felszólalásomra, az első versenyemre, a Péchy Blanka Emléknapra, ahol első lettem. Akkor még nem gondoltam, hogy eljutok az Országos Szép Magyar Beszéd verseny döntőjébe, hogy különdíjas leszek az Országos Édes Anyanyelvünk nyelvhasználati versenyen, hogy számos vers- és prózamondó találkozón megmérettethetem magam, hogy szakkörünk országos elismerésben részesül, kiérdemli a Kazinczy és a Péchy Blanka jutalmat. Ezekre az eredményekre büszke vagyok, mert tudom, mennyi munka áll mögöttük, egy-egy találkám tanárnővel sokszor estig tartott.

Anyanyelvemet, ha nem lennének versenyek, akkor is szeretném, mert a sajátom. Ajándékként kaptuk, hogy szólhatunk, és szerencsések vagyunk, hogy gondolatainkat egy olyan nyelven fejezhetjük ki, ami ennyire egyedülálló, egyik nyelvhez sem fogható. Ezt érzem, mikor megszólalok anyanyelvemen. Ezen a nyelven mondom ki: szeretlek, ezen a nyelven mondom ki: nem adom fel, ezen a nyelven mondom ki: felnőttem.

Makay Ida gondolataival vallom: „Magyarul beszélek, és ez csak annyit jelent: magyarul vagyok. Magyarul beszélek, és ez jelenti számomra a szellemi lét egyetlen lehetséges formáját.” Ezt éreztem, mikor mondatot jelöltem, mikor szavaltam, mikor pályamunkához kutattam, ezt érzem itt is a Petőfi Irodalmi Múzeumban, mikor a sok örömteli arcot látom, mert ez év májusában megjelent a folyamatos nyelvápoló munkát végzők tárháza, a Beszédművelők arcképvázlata.

A nyelvápolás számomra azt jelenti, hogy a hétköznapi világában is odafigyelek a beszédemre. Hogy a mondanivalómnak értelme, közlőértéke legyen. A káromkodásra, trágár kifejezésekre, pongyola fogalmazásokra nincs mentség. Ezért is tartom szükségesnek, hogy tovább folytassam az anyanyelvápolást. Már terveim is vannak a jövőre nézve.

Reményteljes új kezdet, új iskola, új szakkör, de a cél a régi: tudatosan és szépen beszélni az édesanyánktól kapott nyelvet, édes anyanyelvünket.

Elmondhatom, ettől a mozgalomtól csak „Jót, s jól” kaptam, ezért szeretném megköszönni mindezt anyanyelvi mozgalmunk vezetőinek, az anyanyelvápolóknak és tanárnőmnek.

*Molnár Tímea
Péchy Blanka beszédművelő kör*

Emlékezetes érettségi dolgozatok

A tér és a tárgyi környezet fontossága az irodalmi művekben

„A hőshöz annyira hozzátartozik az otthona, hogy én hozzá sem tudok kezdeni a regény-íráshoz, amíg nem ismerem. Többnyire mérnöki pontossággal alaprajzot készítek, amelyben kirajzolom az ajtókat, bútorokat is. Mire írni kezdek, már pontosan tudom, hogy milyen tárgyi és szellemi környezetben él” – írja Szabó Magda. Az évszázadok során az irodalmi művekben gyakran változott a környezet szerepe. A hétköznapi életben gyakran meghatározza egy ember jellemét, hogy milyen környezetben él, milyen tárgyakkal veszi körül magát, mennyire tart rendet. Ugyanez az irodalmi életben is igaz.

Az ókorban a tárgyak elsősorban a fényűzést szolgálták. A kapzsi embereknél gyakran látunk arany eszközöket, drága bútorokat és szintén drága ételeket. Ugyanakkor a szegénységet a tárgyak hiánya mutatja. Erre találhatunk példát a Bibliában és az Odüsszeiában. Emellett megfigyelhetünk olyan tárgyakat, amelyeket csak egy hős tud használni, mint Odüsszeusz nyíla – Odüsszeusz emberfeletti erejét jelképezi, vagy Akhilleusz pajzsa. A középkorra ugyanez a jellemző, mint például az Artúr-legendában Excalibur, ami Artúr nemességét jelképezi.

A környezet igazi szerepe a XIX. és XX. században jelenik meg leginkább. Ez elsősorban a romantika és a realizmus térhódításának köszönhető, mely stílusokban nagy szerepet játszik a minél pontosabb környezetábrázolás. Viktor Hugo a Nyomorultak című művében püspöke cselekedeteivel mutatja be annak jellemét, aminek elengedhetetlen kelléke a tárgyi környezet. A püspök földi javaiból csak az ezüst tálalókészletet és a gyertyatartókat őrzi meg, melyek tárgyi világának egyedüli darabjai. De ez a világ számára nem fontos, így ezekről is képes lemondani. Így a püspök környezetének szegénysége hatalmas lelki gazdagsággal párosul. Ellentétes folyamat figyelhető meg Balzac Goriot apójában. Goriot apó szinte mindenét feláldozza a lányai boldogulásáért, de ahogy a tárgyak eltűnnek, velük együtt tűnnek el Goriot apó emlékei. Így lesz a lelke egyre sivárabb, szegényebb. Az orosz realistáknál is megfigyelhető a tárgyi környezet és a szereplők közeli viszonya. Elsősorban a csinovnyikok lelki világát mutatja, hisz otthonuk általában szűk, szegényes. Példaként talán a legjobb Gogol A Köpönyeg című műve. A novella főhőse életét egy köpönyeg megszerzésére teszi fel, mely számára a boldogságot jelenti. A köpönyeg elvesztése annyira tragikusan érinti, hogy ebbe belehal. Ez mutatja az illető jellemét, hisz ily kicsiny dologra pazarolja minden energiáját. A környezet erejére szintén jó példa az Átváltozás című mű. Miután Gregor féreggé változott, a család a bútorait elkezdte kipakolni. A bútorok elvesztésével veszítette el ő is emberi mivoltát. Ennek a folyamatnak a csúcspontja a falon lévő kép eltűnése, mellyel Gregor szinte teljesen állattá változott.

A XX. századi alkotások közül az Az a fekete folt címűt kell először megemlíteni, főszereplője Olej Tamás, aki birkapasztorkodásból él, kinn az erdőn, puritán módon, környezete a valóságon kívül a tisztaságot is jelképezi, ami jellemző Olejre. Mivel úgy érzi, ezt a tisztaságot elveszítette, amikor a herceg meglátogatta és a lányát el akarta vinni, az egész környezetét a tisztító tűz lángjaiba veti.

Ha nem is kapcsolódik szorosan a témához, de gyakran a tárgyi világ hiánya is jellemző a szereplőkre, például a Gulliver utazásai című műben. Gulliver a Nyihahák földjén jár. Ők nem használnak tárgyi eszközöket, így lelkileg tiszták maradnak. Ezáltal tudnak egy idilli társadalmat alkotni. Talán szintén nem kapcsolódik a témához, de fontosnak tartom megemlíteni Ady A Magyar Ugaron című versét. Itt a környezet kopársága nem egy, hanem a legtöbb magyar ember

lelkének kopráságával hozható összefüggésbe. A költő a tájon keresztül érzékelteti ezt a lelki ürességet.

Végül a XX. század szórakoztató irodalmából hoznék egy példát, melynél ugyanúgy megfigyelhető a környezet szerepe azzal a különbséggel, hogy itt nem történik változás a lélekben, a jó jó marad, és ugyanez történik a rosszal. Az említett mű J.R.R. Tolkien A Gyűrűk Ura című trilógiája. Az alkotásban a pozitív szereplők környezete idilli, pazar, világos, stb. Ugyanakkor a negatív szereplőké zord, sötét és színtelen.

Összességében tehát elmondható, hogy bár a középkorban és az ókorban kevésbé, de a XIX. és XX. században nagy jelentősége van a környezetábrázolásnak a hős jellemének kialakításában. Sokszor mielőtt a hős megszólalna vagy megjelenne, a környezetéből előbb előtűnik egy-két jellemvonása. Ugyanakkor a környezetábrázolás – kivéve ha tájversről van szó – nem adhat feltétlenül pontos leírást a hősről, elsősorban szubjektivitása és többértelműsége miatt.

Onder Péter
12.D

Jelen fogalmazásomban Gelléri Andor Endre Pármai likőr című művének értelmezésével foglalkozom. Fogalmazásomban a főszereplő asszonyt bemutató nézőpontokról, illetve az elbeszélői és olvasói megítélés változásáról írok. A mű a főszereplő asszonyt, Imcsikné takarítóként foglalkoztató nagyságos asszony monológiájával indul. A szövegbeli történet szerint a tulajdonos szándéka az, hogy tudassa alkalmazottjával: nem szabad innia az üvegből.

Az igazi magyarázatot a következő sorokban, s egyben az elbeszélő első megjelenésével kapjuk. Az elbeszélő külső szemlélő, s a cselekményt a nagyságos asszony nézőpontjából értékeli. A bemutatás elején azonnal leszögezi: Imcsikné gátlástalan, hiszen meglopja munkaadóját, sőt, mitöbb, részeges is. Az elbeszélő megítélése komikus, ironikus helyzetet tár az olvasó elé, aki szintén kénytelen belátni, hogy Imcsikné valóban tarthatatlan szolgáló.

Kedzetben szimpátiát ébreszt az olvasóban a gazdaasszony helyzete. Fia távollétére az egyetlen gyógyírt a likőr jelenti, természetes hát, hogy szeretné, ha nem egy részeges szobalány inná meg. Az elbeszélői és olvasói látásmód között teljes az összhang.

Az elbeszélő felhoz ugyan egy gyenge ellenérvet, kínál magyarázatot a szolgáló-asszony viselkedésére, ám a szerelmet üldöző Imcsikné a kezdeti megvilágításban ismét negatív képet fest az olvasóban.

Mégis milyen dolog az, hogy a szolgáló erkölcstelen, bohém élete, s az életmódjából szükségszerűen bekövetkező negatívumok az őt segítő, neki munkát kínáló család életét befolyásolja?

Hamarosan kiderül, hogy Imcsikné nemcsak iszik, lop és szégyenteljes életet él, hanem szemtelen módon tagad és hazudik is. A rumos üveg kiapadása után „Még sem lehetett elhinni azt, amit Imcsikné mondott... , hogy a nagy melegben kiszáradt!”

A megítélés továbbra is igen egyoldalú, s megfelelően alátámasztható. A tetőpontra azonban az Imcsikné negatív megítéléséhez hozzásegítő utolsó érv juttat. A takarító mindezen hátrányai ellenére a nagyságos asszony továbbra is alkalmazza őt, sőt, nem hajlandó megválni tőle! Az alkalmazóhoz fűződő szimpátia tovább erősödik, s szemlátomást az elbeszélő is úgy gondolja, a nagyságos asszony túlságosan is jóindulatú a szemtelen takarítóval szemben.

A fordulat akkor következik be elbeszélői és olvasói megítélés terén egyaránt, amikor a gazdaasszony visszatér a likőr ügyére, s Imcsikné hirtelen, látszólag teljesen indokolatlanul sírva fakad. Az elbeszélői hangvételben együttérzés jelei mutatkoznak, s az olvasó is megláthatja Imcsikné érzelmes oldalát.

A fordulópont kiteljesedése az a helyzet, amikor a nagyságos asszony a házba lép, s megpillantja takarítónőjét az aktuális partnerével, a tiltott likőrrel koccintani. Ekkor az asszony jelleméről alkotott megingathatatlanak hitt elképzelésünk összeomlani látszik. Valami rejtélyes érzélem bújjik meg Imcsikné lelkében. Valami, amit elfojtott mélyen magában, s ami most öngyilkos cselekedetre készítette.

Az elbeszélői szerep elhalkul, s így az olvasó maga folytatja tovább a történet értelmezését Imcsikné és a nagyságos asszony párbeszédén keresztül.

Az Imcsiknéről alkotott képünknek már csak töredékeit látjuk, azonnal felébred a szájalom, az együttérzés, a tehetetlen, esetlen, bánatos asszony iránt. Az asszony, aki egyedül maradt férje halála után. Az asszony, aki csupán arra vágyik, hogy valaki szeresse, s ezért üldözi a szerelmet. Az asszony, akit számtalanszor becsaptak, érzelmeit kihasználták, s akit jelenlegi partnere sem becsül semmire: „csúnyább az, mint te magad is vagy.” Ez az asszony most kész meghalni azzal az asztalos mesterrel, aki semmibe sem nézi, s aki iránt most éppen azt az elsöpörő szerelmet érzi, ami férje halála után maradt neki. A „Tartozol valahová, tartozol valakihez” érzések hajtják őt, s reményvesztettségében a halálba menekülne. Mindezek alatt az elbeszélő nem értékeli, csak pártatlanul közli az eredményeket. Imcsikné megissza a maradék italt is, így várja a halált.

A kitörő őszinteség következtében, a megjelenő felszín alatti érzelmek nyomán elbeszélő és olvasó mindketten tudják, hogy az asszony helyzete nyomorúságos, szájalmat keltő.

Kezdetben alkotott, negatív profilunkat kénytelenek vagyunk elvetni, s hagyni, hogy átjárjon az empatikus szomorúság.

Még a nagyságos asszony is, aki közvetlenül érintett az ügyben „nevetni akart, de nem tudott” A befejezésben az elbeszélő végérvényesen Imcsikné mellé szegődik, s az emberi szív boldogságáról beszél. A boldogságról, mely feltételes szeretetet is jelentheti, s amely a halál szélére sodort egy ártatlan életet.

Keczán Nándor
12.B

BEPILLANTÁS KÖNYVTÁRUNK ÉLETÉBE

Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny

A Krúdy Gyula Gimnázium könyvtára aktív résztvevője és kimagasló eredményeket elérő kommunikációs centruma a 17 éves múlttal rendelkező Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Versenynek. Az 1993/94-es tanévtől országossá növekvő verseny megmozgatta az általános és középiskolák könyvtárait, könyvtárosait, diákjait. A 2001-es tanévtől négy kategóriában indulhattak tanulóink. Sajnos az elmúlt években megszűnt az 5-6. és a 11-12. évfolyamos tanulók versenyének támogatása. Ez a végzős középiskolásainkat érintette rosszul, hiszen ambiciózus tanulóink nem kaptak esélyt a folytatáshoz és a méltó lezáráshoz.

A versenyeken a tanulóknak komplexen kellett alkalmazniuk az információs műveltségüket a könyvtár nyújtotta lehetőségek segítségével. A feladatok egy központi, abban az évben aktuális téma köré szerveződtek. A könyvtárhasználati verseny célja a komplex kompetenciafejlesztés és tehetséggondozás. Logikus gondolkodásra, kreativitásra és a könyvtár szeretetére nevel.

A hagyományokat folytatva két éve kapcsolódhattam be és készíthettem fel tanulókat a versenyekre. A feladatok köre az évek során bővült. Már az elektronikus adathordozók és az Internet lehetőségeit is használniuk kellett a versenyző diákoknak.

A **2008/2009-es tanévben** iskolánkat mindkét kategóriában 2-2 versenyző képviselte. Az **I. kategória (7-8. évf.)** tanulóinak feladatai az „Erdő” témakörével voltak kapcsolatosak. A **II. kategóriában (9-10. évf.)** induló diákoknak a „Levegő” igen bonyolult tárgykörével kellett megbirkózniuk.

A megyei írásbeli fordulóban **I. kategóriában Filkó Kinga 8/D 4.; Horváth Fanni Mara 8/D 7.** helyezést ért el.

A megyei szóbeli fordulóra bejutott tanulóink kimagaslóan teljesítettek. A **II. kategóriában** induló **Barta Enikő 10/D** megyei első; **Balogh Gergő 9/D** megyei harmadik lett. Mindkét tanulóink bejutott az országos írásbeli fordulóra. Balogh Gergő a verseny II. kategóriájában (9-10. évf.) az országos írásbeli fordulón 86%-os eredményével országos 14. helyezést, Barta Enikő az országos írásbeli fordulón 84%-os teljesítményével országos 15. helyezést ért el.

A **2009/2010-es tanévben** mindkét kategóriának egységes témája a „Tömegközlekedés” volt. Gimnáziumunkból 2-2 diák nevezett.

A megyei írásbeli fordulóban **I. kategóriában Farkas Emese Zsanett 7/D 2.; Barnicskó László Balázs 7/D 4.** helyen végzett. A feladatok nehézsége miatt egyetlen I. kategóriás sem jutott tovább a megyei szóbeli fordulóra.

A **II. kategóriában versenyző Tóth Nikoletta 9/B** hibátlan szóbeli feleletével megyei 5.; **Szabó Dóra 9/A** 6. helyezést ért el. Ebben az évben a bejutáshoz szükséges első forduló pontjait és a szóbeli fordulóban elért pontok átlagát vették. Az előző években csak a szóbeli fordulóban elért teljesítményüket vették figyelembe. Ennek a döntésnek a következtében gimnáziumunk elesett egy első helyezettől és egy országos döntőbe jutás lehetőségétől.

Iskolai Könyvtári Világnap 2009

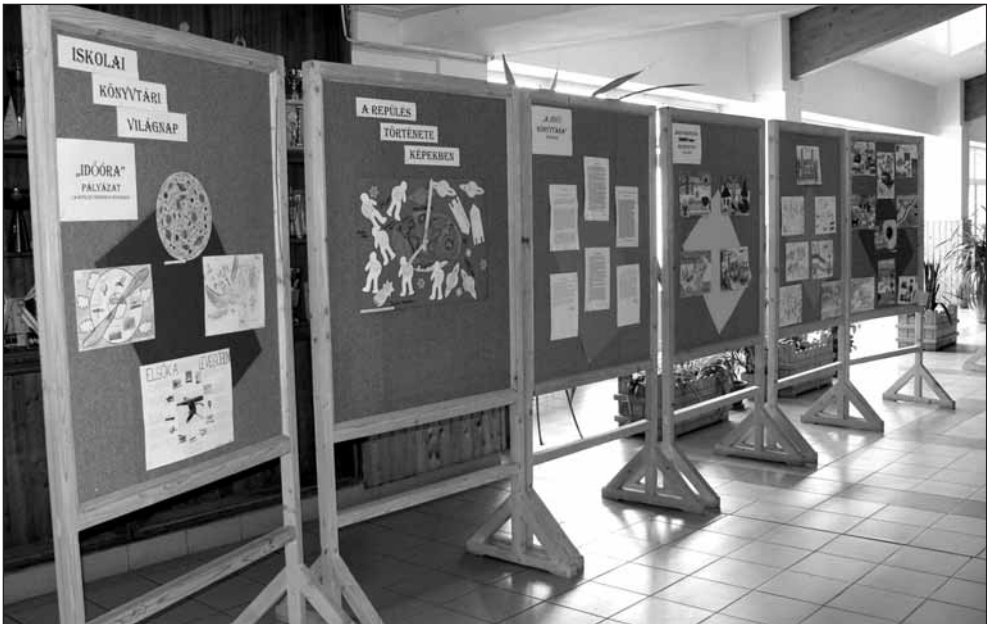
Az Iskolai Könyvtárosok Nemzetközi Szervezetének elnöke, Dr. Blanche Wolls 1999-ben intézett felhívást az Iskolai Könyvtári Világnap megszervezésére. Azóta minden év októberének negyedik hétfőjére meghirdetik ezt a napot.

Ezen a napon az iskolai könyvtárak kilépnek az iskola és a világ elé, megmutatva tevékenységüket abból a célból, hogy szolgáltatásaikat tovább népszerűsítsék, használóik taborát tovább növeljék. Színes és érdekes programokkal hívják fel a figyelmet az iskolai könyvtárak fontosságára.

A **2009/2010-es tanévben** immár ötödik alkalommal került megrendezésre a világnap rendezvénysorozata. A **2009-es év a Csillagászat Nemzetközi Éve** valamint a **Kulturális Turizmus Éve** volt. Ennek jegyében hirdetem meg pályázatainkat. Egy kis időutazásra invitáltam diákjainkat. A múltból a jelenbe, majd a jövőbe léphetek.

„Az Univerzum-ben élsz, fedezd fel!” mottó jegyében „**IDŐÓRÁT**” kellett készíteniük és fel kellett eleveníteniük azokat a hősöket, tudósokat, űrhajósokat, akiknek szerepük volt az Univerzum megismerésében. Az „Itthon láss csodát!” üzenet jegyében próbáltam rábírní tanulóinkat „**MAGYARORSZÁG 2009-ben – PROSPEKTUS**” elkészítésére hazánk természeti és kulturális szépségeinek bemutatásával. „**A JÖVŐ KÖNYVTÁRA**” pályázat a gyermeki képzelet szárnyalásaira, vágyaira fókuszált. „Hogyan képzeled el a jövő könyvtárát?” – felvétellel álmokat, vágyakat fogalmazhattak meg tanulóink.

A felhívásról már a nyár folyamán értesülhettek diákjaink az iskola honlapjáról. A Móricz Zsigmond Általános Iskola „Kiskönyvtáros csoportja” értékes pályamunkákkal lepett meg bennünket, melyeket különdíjasokként értékeltünk. A beérkezett alkotások értékelése és kiállítása az iskola aulájában volt látható.

Díjazottjaink:

„IDŐÓRA” Pályázat

I. helyezett	Farkas Emese Zsanett	7/D
II. helyezett	Huttman Balázs	9/A
III. helyezett	Kovács Ádám	7/D
Különdíj	Hegedüs Imola	7/D

„Magyarország 2009-ben – PROSPEKTUS” Pályázat

I. helyezett	Bukovics Bianka	9/C
II. helyezett	Miklós Marcell	10/A
III. helyezett	T á m b a E m e s e	10/A
Különdíj	Sipeki Dániel	9/A

„AJÖVŐ KÖNYVTÁRA” Pályázat

I. helyezett	Medgyesi Evelin	11/B
II. helyezett	Farkas Emese Zsanett	7/D
III. helyezett	Barnicskó László Balázs	7/D

Különdíj Szilasi Bence 9/B

Szeretnék gratulálni a versenyeken sikeresen szereplő tanítványaimnak. Köszönöm diákjaink értékes, igen nívós pályamunkáit és kollégáim segítségét az alkotások értékelésében.

*Némethné Horváth Gabriella
könyvtáros-tanár*

Könyvtárunkról...könyvtárosunkról

A könyvből tudást meríthetünk, a tudás pedig hatalmat ad (és itt természetesen nem a kifestőkre gondolok). De mire is menne az ember csak könyvekkel? Ha valaki a könyvek világába temetkezik, elzárja magát a külvilágtól. Ennek persze egyaránt vannak pozitívumai és negatívumai is. Az olvasástól az ember szókincse és ismerete bővül, kifejezőkészsége javul, látóköre szélesedik, s az olvasás idejére kizökken a rohanó időből, nyugalmat találhat. Azonban az olvasott könyv nem érez, nem beszél, néma; csak teljesíti a rá ruházott feladatot: közvetíti az író mondanivalóját. Ez a ridegség, érzéketlenség pedig ahhoz is vezethet, hogy maga az olvasó olyanná válik, mint az olvasott könyv az értékdadó betűk nélkül, s ez az emberi világtól való elszakadást, elszigetelődést vonja maga után. Sose feledjük, hogy a könyvek pusztán csak tárgyak, eszközök céljaink elérésében, és nem pótolják az emberi kapcsolatokat.

Szintelenből színes. Legtömörebben így tudom megfogalmazni azt a változást, amely könyvtárunkban végbement. Végzős diákként bár rövid időre, szemtanúja voltam egy csodás átalakulásnak, amely Némethné Horváth Gabriella biológiát oktató tanárnőnek, új könyvtárosunknak köszönhető. Örömmel tapasztaltam, hogy az új arculatú könyvtárba látogatók száma megsokszorozódott, s a könyvtár már nem csak az alapvető funkcióit látja el. A többlet tanárnőhöz köthető, aki személyiségével betölti a teret, életet lehel a hideg falak közé, színt visz a sötét hétköznapokba. A szép szó csodákra képes, a mosoly erővel bír, olykor többet mond minden szónál, s ez az, amit az ember nem kap meg a könyvektől. És igen, sokan csak ezért a többletért járnak a jó légkörű könyvtárba. Vannak, akik egy-két kedves szóra szomjaznak, azt szeretnék, hogy szavaik megértő fülekre találjanak, legyen, aki örömben osztozik vagy vannak, akik egyszerűen csak jó tanácsot várnak egy tapasztalt felnőttől, aki tanárként azonosulni tud mind a diákok, mind kollégái problémáival. Az önzetlen segítségnyújtás maga a feltétel nélküli szeretet, s szeretetre mindenkinek szüksége van. Úgy gondolom a sok munka mellett ez a látványos fejlődés oka.

A Krúdyban töltött hat év alatt sok tudást kaptam tanáraimtól, sokat merítettem könyvekből. Egyik kedvenc kötelező olvasmányomból idézek: „Az élet küzdelem, s az ember célja a küzdelem maga.” Madách Az ember tragédiája című emberiség költeményéből kiragadott mondat máig megőrizte aktualitását. Valóban harc az élet, de nem mindegy, hogy mekkora súly nehezedik az ember vállára. Az ember életre született, nem magányra. Kell, hogy legyen valaki, aki könnyít a terhünkön; szükségünk van támaszra, eszmei társakra, barátokra, akik segítenek minket céljaink elérésében, álmaink megvalósításában. Jómagam sok támogatást kaptam környezetemtől, rengeteg barátra tettem szert és volt szerencsém felismerni tükörképemet anyukám mellett egy másik ember lelkében, könyvtárosunk személyében.

Leérettségizett, büszke krúdys diákként úgy érzem, hogy köszönettel tartozom azért az útravalóért, amit az évek során szüleimtől és tanáraimtól kaptam. Ők voltak azok, akik a jó irány felé mutattak, a helyes úton indítottak el, s lehetővé tették számomra, hogy jövőmet biztos alapokra építhessem. Cserébe, hálám jeléül, búcsúzóul szeretnék egy darabot adni és emlékül hagyni magamból a következő versemmel:

ÉLet

Ha az égi vihar a földre száll is,
Ha a vándor párszor meg-megáll is,
Amíg a szív dobog, az akarat él.

Vagyok szikla, mentorom az élet,
Vagyok Nap, mely ha túl közel jössz, éget,
A szív dobog, az akarat él.

A szavak elszállnak, az érzések változnak,
Csak egy örök: a tett építménye,
Addig, amíg a szív dobog, s az akarat él.

*Borsodi Barbara
6/12.D*

Kémiások akcióban

Egy pénteki napon az iskola néhány lelkes tanulója az iskolába igyekezett, hogy Vad Mária tanárnő vezetésével egy kémiai kísérletet hajtson végre, nevezetesen a termitreakciót.

A termitreakció egy nagyon heves reakció, amely során az alumínium ég el úgy, hogy az égéséhez szükséges oxigént a vas(II)-oxidból nyeri. Mindez kb. 2000°C-on játszódik le, fénytűnemény kíséretében, amely egyúttal igen látványossá is teszi a kísérletet. Ez azonban egyáltalán nem veszélytelen, ugyanis az olvadt vas, ami a reakció során több méterre is eljuthat, súlyos égési sérüléseket okozhat. Épp ezért otthon semmiképp ne próbálja ki senki!

Hogy elkészíthessük a termitkeveréket egy konzervdobozban, a „recept” alapján ki kellett mérni a hozzávalókat. Ez azonban nem is volt

olyan egyszerű, mivel az elektromos mérleget a lemerült elemekkel nem tudtuk használni, így egy régi kétkarú mérleggel kellett dolgoznunk. De végül is megoldottuk a feladatot, habár majdnem egy óránkba telt csupán az előkészítés.

Ezek után további problémákba ütköztünk. Ki kellett menjünk az udvarra, hogy az érettségit nehogy megzavarjuk egy esetleges tűzriasztással, azonban fúj a szél, ezért igen ne ezen tudtuk meggyújtani a magnéziumszalagot, melynek rendeltetése az volt, hogy begyűjtsa a termit-keveréket, mivel a magnézium magas hőmérsékleten ég. Végül több, mint 2 órányi kemény próbálkozás után élvezhettük munkánk gyümölcsét: beindult a reakció. Igaz csak kb. 6 másodpercig csodálhattuk, de véleményünk szerint megérte.

Mindez alapján láthatjátok, hogy a kemény munkának mindig megvan az eredménye, szóval tanuljátok meg: nem szabad feladni!

*Kardos Péter
Szabó Anna
9. D*

Volt egyszer egy verébtábor...

„After party-n találkozunk!” – Ugye milyen ismerős ez a rövid mondat? Rövid, de egy kis mosollyal előadva olyan sokatmondó. No de el sem kezdtem, máris a végén vagyok. Utazzunk vissza az időben augusztus 11-ére, reggel 8 órára. Nem túlzok nagyon, ha azt mondom, ezt a napot legalább annyira vártuk, mint elődeink a Messiást. Az a sok kis megszeppent arc egy kicsit magamra emlékeztetett. Rövid, dementoroktól mentes vonatút után (mialatt valamennyien megtanultak szép Holdat rajzolni) meg is érkeztünk Bűxentkeresztre (nem vicc, tényleg x-szel írják).

Idén sem maradhatott el a verebek hagyományos eskütétele, valamint az ünnepélyes zászlófelvonás. Be kell valljam, annak idején ki nem állhattam a Micimackó nótáját, ám idén gyakran kaptam magam rajta (mennyi „a” betű), hogy akaratom ellenére is ezt dúdolgom. Az első este főleg a csapatépítő foglalkozásokról szólt. Bár addigra már kialakultak az első kisebb-nagyobb barátságok, ezek a játékok lehetőséget adtak arra, hogy a verebek közelebről is megismerhesék egymást. Voltak, akik a verseny hevében hajlandóak voltak megválni valamennyi ruhadarabjuktól, de akadtak, akik a győzelemért a végsőkig merészkedtek... Bár személyes kedvenccemre, a Forma-1 fantáziánévre hallgató játéokra nem került sor, a bűgőcsiga azért valamelyest kárpótolt. A bátrabb fiúk ismét bebizonyították, hogy csak a megfelelő öltözet választja el őket attól, hogy a szebbik nemet képviseljük. A legmélyebb nyomot bennem (valamint a pólóban és a nadrágomban) a számháború hagyta. A változatosság kedvéért a DÖK-ösök idén is megúszták veszteség nélkül, bár meg kell hagyni, ha a verebek tudtak volna integrálni, más is lehetett volna a végkifejlet. Több részletet nem is akarok kiemelni, ezeket átélni jó, nem elolvasni. Ráadásul jövő hétig sem végeznék, ha minden egyes élményt fel kellene elevenítenem.

Mindezeket összevetve úgy gondolom, kifejezetten rossz döntés kihagyni egy verébtábor. Kiváltképp a krúdysat. Most pár mondat erejéig azokhoz szólok, akik mégis így döntöttek: Srácok, a közhiedelemmel ellentétben ez a pár nap nem arról szól, hogy jól kiszúrjunk veletek (na jó, azért...). A hangsúly azon van, hogy még krúdys éveitek előtt egy új, építő közösség tagjai legyetek, hogy új barátokat, barátnőket találjatok, hogy megismerkedjete a krúdys szellemmel, hogy már az első nap legyen kivel lemenni Borika nénihez egy pirítóserért.

Én még csak egy éve vagyok tagja a DÖK-nek, így ebből a szemszögből nincs összehasonlítási alapom. Biztosan lehetett volna ütősebb, emlékezetesebb ez a verébtábor, ugyanakkor az is biztos, hogy amiért mentünk, azt elértük. Akik ott voltak, egy újabb felejthetetlen élménnyel gazdagodtak. Ahogy egy cimborám remekül megfogalmazta: „Jó alapanyagot kaptunk!”

Végezetül engedjék meg, hogy beszámolómat stílusosan egy tanulságos idézettel zárjam, melyet egy tavaly ballagott kollégám osztott meg velem: „Ha nem fejjük meg a teheneket, fel fognak robbanni!”

Ui.: Ja, és még egy kis apróság. Szeretnék a Kedves Olvasóval egy rövid szemvizsgálatot végezni. Csupán annyit kell tennie, hogy belenéz ebbe a piros vakuba. Pillanat, felrakom a napszemüvegemet...és...Vitty! Mikor magához tér, indokolatlan rajongást érez a fent lévő szöveg iránt, és mihamarabb ajánlani kezdi ismerőseinek!

Sipeki Dániel
10.A

A verébtábor: – Telkibánya, 2009.08.16-20.

A Krúdyban már nagyon régóta hagyomány a verébtábor, a verebek és a DÖK-ösök nagy öröme. Itt mindenki megismerheti a leendő osztálytársait, évfolyamtársait, iskolatársait. Különböző vicces feladatok esélyt adnak rá, hogy megmutassuk, ki miben jó, vagy éppen ügyetlen.

2009 augusztusában sem lehetett kihagyni a vonaton a 45 fős kicsi a rakást, bár még így sem sikerült megdönteni a tavalyi rekordot. Az első nap 9 fős csoportokra lettünk osztva, s a 12 csapat egymás ellen versenyzett. A tábor ideje alatt a fekete verébtáboros pólót kellett hordanunk, hogy ne vegyüljünk el a piros felsőkben virító DÖK-ösök között. S mi, verebek esküt tettünk, hogy a tábor ideje alatt úgy közlekedünk a lépcsőn, hogy egyet fel kettőt pedig vissza lépünk. Minden nap legalább háromszor el kellett énekelni a Micimackót, ez volt a mi Himnuszunk. Aki esetleg nem tudta volna, elég hamar megtanulta.

Sípszóra pedig mindenkinek a színpadhoz kellett sietni, és aki nem ért volna oda, fekvőtámasz volt a „büntetése”. Reggel pár kör futás, egy kis torna, és már nem is voltunk álmosak.

Számos érdekes feladatunk volt, mint a lufi borotválása, különböző ügyességi feladatok, vagy más-más stílusban elénekelni a „kiskarácsonyt”, s ezzel koncertet adni a tábornak. A sok feladat közül talán ami a verebeknek a legjobban megmaradt emlékként, az a bűgócsga volt, ami mindenkit megnevetetett. A bizalomjátékban pedig próbára tettük, ki mennyire bízik a másikban. Az éjszakai túra és a számháború személy szerint felejthetetlen élmény volt. Az egyik talán legnehezebb feladat az ún. Forma 1-es volt, amikor a csapatból négy ember egy ötödikét felemel, és neki 1,5 liter innivalót kellett meginnia 6 körön keresztül.

Érdekes volt az, amikor a fiúk lányoknak öltöztek, vagy amikor összekötött cipőfűzőkkel nehezítették meg versenyünket a másik csapat ellen. Felettébb szórakoztató lehetett számos légiriadós produkción is. Állítólag a verebek már évek óta nem hozzák azt a színvonalat, amire a már elballagott diákokból álló zsűri emlékezett. Említésre méltó még a ruhalánc, melynek során igen sok nélkülözhető vagy éppen nem felesleges ruhadarab került le a verebegről. A feladatokat egytől egyig mindenki élvezte. Éjszakánként pedig előfordult, hogy a DÖK-ösök vízzel ébresztettek, vagy éppen liszttel hintettek be minket.

Az utolsó nap volt talán a legjobb, amikor az estét a tábortűz körül töltöttük. Ott ülve, táncolva, énekelve megismerhettük a krúdys szellemet. Azt hiszem egytől egyig minden veréb élvezte a tábort. Ezen élményeimre alapozva remek négy évem lesz.

Nagy Petra
9.C

Egy 24 - órás

Jack Bauer kinyomozza, rátalál, felleli, kivallatja, megtöri, kiüti, lelövi, újratölti, megint lelövi, felrobbantja, megtapossa, megöli és/vagy kitörli mivoltát a tér-idő kontíniumból.

No, de viccet félretéve (csak kis időre). 24 órás, vagyis inkább 24 ÓRÁS, de leginkább: A 24 ÓRÁS.

Szóval, hol is kezdjem... 7:30 volt az a pillanat, amikor az első sípszó hanghullámai bejárták a tornatermet, majd a falakhoz érve visszaverődtek, de ekkor már a magasban volt a két kéz, a fekete s a fehér játékosé, töretlenül a labda felé emelkedve. És bátran mondhatom, hogy a töretlen kedvvel az elkövetkező 24 órában sem volt semmi baj, mindenki odatette magát, de nagyon. Nehéz egy teljes napot cikkbe szedni, kiváltképp, ha ilyen napról van szó, s mikor egy kívülálló barátom megkérdi, hogy milyen is volt az a híres 24 órás, akkor vagy egy egyszerűen tömör „korrekt”-tel válaszolok, vagy litániába szedve mesélek minden egyes percéről. Különleges nap volt ez, mert hogyné lett volna az, sokszínű, ez a legtalálóbó szó, olyannyira, hogy mikor már a komorfekete ég szürkére váltott, majd a horizont halványkék árnya mögött megjelentek az első napsugarak, rá kellett jönnünk, hogy nem is olyan sok és rettenően nagy szó a 24.

„Tartsd a kezed egy percig a forró kályhán, meglátod, egy órának fogod érezni. Beszéljess egy csinos nővel egy órát, mintha csak egy perc lenne. Na, EZ a relativitás.” Milyen igazak Albert Einstein szavai, de nem csak csinos és különleges nőkre valamint forró kályhákra, hanem jelen esetünkben április 4-ére is. Hamar elrepült. S remélem, nem haragszotok, ha ezt mindnyájatok nevében mondom, legyenek akár a pálya ördögei, kik zsinórban nyertek diadallal vagy vesztették emelt fővel a meccset, akár a lelkes szurkolók, kiknek csatakiáltásai és tapsviharjai láncreakcióként vonultak végig a tornatermen. Ha személyes hangulatúra akarom fogni, azt mondanám, hogy az egyszerű és apró örömök fogják emlékezetessé tenni ezt a napot. A pompomlányok műsora például, annak ellenére, hogy az általam ajánlott piramiskompozíciót nem vették be (Viszont pár lépést még nekem is sikerült elsajátítanom, elég nehéz, respect a 9.D-s csajoknak). Az a nagy röhögés, mikor csocsós osztálytársam lelkesedve mutatta a pirosra dörzsölt csuklóját, nem is tudom láttam-e a nap folyamán a csocsóasztal 1 méteres körzetén kívül. A gitár, dob és szaxofon köré gyűlt csapatok látványa, tényleg már csak a tábortűz hiányzott, de ezt különböző földrajzi jellegű korlátok nem tették lehetővé. Megnézni egy filmet két meccs közt, pár jó baráttal, egy pohár tea és egy szendvics társaságában. Rímekbe faragni a legfrappánsabb csatakiáltást az osztály lánycsapata számára (szép volt csajok).

Oké, akkor itt van még egy idézet: „A dolgokat tedd, vagy ne tedd, de sohase próbáld!” Bölcs Yoda mester szavai mögött több áll, mint hinnénk, ezt a DÖK is nagyon jól tudja és tudja akkor is, amikor belevágott ebbe. Mert nem kétséges, hogyha csak próbáltuk volna, ez nem így sült volna el, vagy kisebbet, vagy túl nagyot szólt volna. De megtettük, odatettük, persze nem állítom, hogy egy X-Winget kiemelnénk a mocsárból, de biztos, hogy minden egyes szendvics, film, zeneszám, gól, pont, kosár mögött képzeletben vagy ténylegesen egy DÖK-ös keze állt.

Tudjátok, jó tudni, hogy létezhetnek ilyen napok, ilyen emberekkel, eseményekkel, amelyek kitűnnek a többi 365nap közül (ugye nincs szökőév?). Szóval ennyi. És még annyi, hogy ennyi.

Aki nem ismeri a „24” cím alatt futó sorozatot, valószínűleg kicsit furának néz majd emiatt. Jack Bauer korrekt tag amúgy, de egy fél magnumtárral megmenteni a világot már kiment a divatból. Akkor már inkább nyílpuska 3 fogpiszkálóból és egy befőttes gumiból, de arra meg csak MacGywer képes.

Ui.: Tánchááz?

*Rebák Tamás
12.A*

Egyhetes kalandtábor Pusztafalun, a Zempléni-hegységben

A 7.D osztály egy része a jól megérdemelt nyári szünet elején egyhetes kalandtáborra vállalkozott, hogy az iskola szellemi és tanulmányi kihívásai után erejét és bátorságát is próbára tegye. A Zemplén egyik eldugott, a szlovák határ melletti falucskájában, Pusztafalun az Őreg Bence Turistaházban szálltunk meg, ahonnan nap mint nap túrákra indultunk az ország egyik legszebb tájvédelmi területén.

A fárasztó félnapos utazás után az első délután megismerkedtünk a tábor területe nyújtotta lehetőségekkel: a kis tavacskával, a trambulinnal, a mászófallal, a kosárpályával, a csocsó- és ping-pong asztalokkal, melyek egész héten szabadidős tevékenységeket jelentettek számunkra. Az esti zenés-táncos két óra pedig a táborba érkező másik két csoport tagjait hozta közelebb a még félénk krúdysokhoz.

Következő nap elsétáltunk a már Szlovákiában lévő, de csak másfél óra járásra elterülő Izra-tóhoz. A szikrázó napsütés és a tó hűs vize sokunkat elcsábított: fürdőruha és bikini híján ruhástul ugráltunk be a vulkáni kráterében keletkezett tavacskába, majd a kis stégeken szárítottunk. Aki gyakran megy kirándulni, tudja, hogy ilyenkor veszteség is érheti a természetjárót... mint itt minket: a tó egy szemüveget, a sáros talaj egy cipőt sápolt tőlünk, s mi kénytelenek voltunk nekik megadni, amit akartak... Még ugyanezen nap délutánján egy csöppnyi pihenést követően elindultunk a majd 600 m magas Bába-hegyre, ahol páratlan kilátás nyílt a Zemplén hegy-völgyeire és a füzéri várra. Bár nem tudtuk meg, hogy vajon melyik irányban lehet az „Ősreménység foka” (S.P.) (persze nehéz is lenne megtalálni...), de nem követtünk el „farkas-

hibát” (B.V.), mikor a meredek sétára vállalkoztunk, hisz az elindulás körüli nehézségek feloldódtak az ajkai csoporttal való vegyülés kihívásaiban. S aki még mindig nem fáradt el, este slackline-ozhatott, társasjátékozhatott, falat mászhatott és rengeteget beszélgethetett.

A hétfő új feladata számunkra a rekeszmászás volt. Aki nem ismerné ezt a kiváló sportot, annak hadd mutassam be: minél több sörös rekeszt kell egymás tetejére helyezni, közben pedig egyre feljebb kerülni az alattunk épülő rekesztornyon. A rekordot Csenge tartotta 14 rekesszel. Természetesen 4-5 méter magasan egy imbolygó ládarakással lábai alatt senki sincs biztonságban, hacsak nincs biztosítva. Professzionális beülőkkel és kötelekkel gyakorlott túravezetőnk (iskolánk volt diákja), Rácz Géza biztosított mindenkit. A délután újabb meglepetése a biciklitúra volt – a síkvidékhez szokott nyíregyháziak azonban ügyesen vették a dimbes-dombos akadályokat. Áldozat: két túlélő borulás. Füzérradványon, kerékpárutunk végállomásán meglátogattuk a gyönyörű 1860-as években Ybl Miklós által felújított Károlyi-kúriát, s a hatalmas park egy részét is bejártuk, melynek gyöngyszeme a több mint száz éves óriási platánfa. Föltre hajló méretes ágai szinte sóvárogták, hogy fölmasszunk rá, amit mi készségesen meg is tettünk. A hazaút izgalmasan telt: versenyt futottunk a zivatarral, de végül nem ázott meg senki, s a vacsora után látott íves szivárványok végül megkoronázták fáradozásainkat.

Kedden Sátoraljaújhelyre buszoztunk, ahol a kalandtábor igazi kalanddá változott, hisz az ország egyik legnagyobb Kalandtúra Parkjában kellett bizonyítanunk, hogy 5, 8, 12 m magasan is könnyen vesszük az akadályokat: a fák közt kiépített pályákat. A feladatok teljesítéséhez alapvető alpintechnikai ismereteket is elsajátítottunk. Jelentem: mindenki kiállta a próbát. Az ezt követő bobozással, a meredek lejtőn való száguldással pedig kiadtunk magunkból minden feszültséget: torkunk szakadtig visítotunk, kacagtunk és pózoltunk a pályán elhelyezett fény-

képezőgépek. Sokaknak repeta is kellett ebből az adrenalin bombából. Azon estétől fogva néhány fiú és az osztályfőnök parázs asztalitenisz-partikat szervezett.

Ahogy telt az idő, egyre jobban fáradtunk, ugyanakkor a hajnalig tartó beszélgetések során egyre közelebb kerültünk egymáshoz. Társasjátékoztunk a Tabu nevezetű játékkal, de társalgásaink témái közt szinte már alig volt tabu. Szerdán próbára tettük magunk: ügyességi játékokkal kellett bizonyítani rátermettségünk. A négy csoport közül mienk lett az első helyezés!

Utolsó napunkat (a csomagoláson kívül) Füzéren töltöttük, abban a 12-13. században épült bevehetetlen várban, ahol valaha Báthory Erzsébet raboskodott, s ahol egy ideig a Szent Koronát is őrizték. A tábor fénypontja az éjszakai szalonnasütés volt: a tűz melege, a csillagok varázsa felgyújtotta bennünk azt a túlcorduló bizalmat és szeretetet, mellyel egymás felé fordulva megosztottuk a másikkal mélyen gyökerező fájdalmainkat és örömeinket.

Túravezetőinknek hangversennyel is kedveskedtünk: műanyag flakonokat hangoltunk az Örömóda hangjaira, s egy ügyes karvezető segítségével dallamot fújtunk egymás utáni megszólaltatásukkal.

A hazautazás során mindenki érzete, hogy valami nagyszerű ért véget, de a rengeteg fénykép s az emlékek segítségével még sokáig igen fontos élményként tekintünk életünk első, nagyszerű és kalandos kalandtáborára.

*Polyákné Tóth Nóra
osztályfőnök*

Aki kedvet kapott a táborozásra az alábbi honlapon érdeklődhet:
<http://kalandtabor.szederinda.hu/index.php>

Szárnyalni és szárnyakat adni

„A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.” (Goethe)

A tanári hivatás legszebb pillanatai azok, amikor részesei lehetünk a diákjaink sikereinek. Boldogsággal tölti el az embert, ha olyan élményhez juttatta a tanítványait, amelynek segítségével azok közelebb juthattak álmaikhoz. Ha fiatalos lelkesedésükre számítva, szárnyakat adhatunk nekik mindehhez. A legizgalmasabb és legfelelősebb az elmúlt év során az volt, hogy láthattam szárnyalni a diákjaimat.

Az első munkanapon tele furcsán kavargó érzésekkel, még mint egy kívülálló léptem a tiszteletet parancsoló falak közé, nagyon is tartva az előttem álló változásoktól.

Elrémített, amit a mai gyerekekről és a közoktatás helyzetéről általában sulykol belénk a világ. Hisz akkor még nem tudtam, mennyire más a Krúdy és mennyire mások a krúdys diákok.

Akkor még nem tudtam, hogy ez egy olyan kis mini-világ, ahol biztonságban érezhetik magukat. Ahol tudják, hogy az őket körülvevő felnőttek igyekeznek minden segítséget megadni nekik ahhoz, hogy szabadon válasszanak a lehetőségeik közül, hogy szabadon döntsenek a saját jövőjük alakításáról, hogy szabadon váljanak egészséges lelkű felnőttekké.

Akkor még csak azt tudtam, hogy tanárként nagy a felelősségem, hiszen szüleik után mi vagyunk azok, akik a legtöbbet találkozunk a fiatalokkal. Emiatt is, ha akarjuk, ha nem: példák vagyunk nekik mi is. Akkor még csak azt éreztem, hogy ez a felelősség nem kibítható és nem hárítható át másokra. Ma már ezt a felelősséget nem teherként élem meg, hanem örömteli kihívásként, és mára már merem hivatásnak nevezni a tanárságomat.

De ameddig idáig eljutottam, az bizony időbe került. Úgyhogy együtt tanultam a diákjaimmal. Tanítottam Őket és ők is tanítottak engem. Megértettem, hogy rájuk csak akkor számíthatok, ha ők is megértik és érzik: miattuk és értük vagyok jelen az életükben. A je-

lenlevés pedig egyszerre jelent emberi hitelességet, őszinteséget és szakmai tudást. Nem az volt a célom, hogy mindannyian megszeressenek, hisz mindenkinek nem lehet megfelelni és tetszeni. De mindent megtettem azért, hogy a partnert és a segítőt lássák bennem, ne pedig a hatalmával zsonglórködő felnőttest. Úgy érzem, többségük a bizalmába fogadott, és ez nagy segítség volt a számomra. Nagyon hamar megszerettem Őket.

Szóval az első munkanapomon mosolygós Jutka néniink pillantásától kísérvé vágtam neki a lépcsőknek, remélve, hogy nagyon jó lesz nekem ez a változás. Izgatottan léptem a tanáriba, és nem tagadom, ott röpködtek a pillangók a gyomromban. Az életem nagyot változott, és reméltem, itt is elfogadnak majd. Eszembe jutott egy cherokee indián tanítás:

Egy este az öreg cherokee indián mesélni kezdett az unokájának arról a csatáról, ami minden emberben zajlik. Azt mondta:

„Fiam, a csata két farkas között zajlik, akik mindannyiunkban ott lakoznak. Egyikük a Rossz. A düh, irigység, féltékenység, sajnálat, szánalom, kapzsiság, erőszak, önsajnálat, bűntudat, harag, kisebbség, hazugság, hamis büszkeség, felsőbbrendűség és az ego.

Másikuk a Jó. Az öröm, béke, szeretet, remény, nyugalom, alázat, kedvesség, jóindulat, empátia, nagylelkűség, igazság, együttérzés és a hit.”

Az unoka elgondolkozott egy pillanatra, majd megkérdezte nagyapját:

„És melyik farkas győz?”

Az öreg indián mosolyogva válaszolt:

„Az, amelyiket eteted.”

Mára már azt is tudom, hogy ebben a közösségben a második farkast etetik; olyan inspiráló és kreatív közösségbe kerülhettem, ahol igazán élmény a munka. Emberek vagyunk persze, tehát a mindennapok kihívásai mindig új feladatot hoznak, de olyan hajón utazni, ahol mindenki igyekszik evezni és a kapitányok is erősen fogják a kormányt, nem tévesztve szem elől a célokat, igazán jó hajózni. És én igazán köszönöm, hogy felvettetek a hajótokba, amikor az enyém éppen elsüllyedt.

Tehát sokat tanultam, amióta itt vagyok, és szeretnék még többet tanulni. Eddig oktató voltam, mostantól jó tanár akarok lenni. Olyan valaki, aki egész életével tanít és nevel, aki szemléletet ad, irányít a diákjai kezébe, aki hiteles értékmintát jelent, következetes és kiszámítható. Nyitott akarok lenni, olyan, akinek érzéke van a különlegesre, mert a mi gyerekeink különlegesek. Képesse akarok válni arra, hogy a jót, a pozitívat, az értéket keressem bennük. Olyan tanár akarok lenni, aki igényeket támaszt, aki állandóan izgalmat hoz és újat mutat, ugyanakkor elfogadó, nyugalmat teremtő és bizalmon alapuló viszonyt tud kialakítani a diákjaival és a kollégáival.

Minden változik körülöttünk, de az alapvető értékek és személyiségformáló élmények nem változnak. Olykor anekdotázva, felidézve a számunkra egykor meghatározó iskolai élményeket, kirándulásokat, közösséget formáló programjainkat, ráébredünk: a mai fiataloknak is ugyanezekre van szükségük. Ahhoz pedig, hogy mi is fiatal lelkű emberek, érdeklődő felnőttek maradassunk, nekünk is meg kell ismernünk az új, sokszor talán idegen dolgokat, melyek a tanítványainkat foglalkoztatják. Csak ez a kölcsönösségen alapuló nyitottság hozhat létre egy olyan közeget, amiben mi, tanárok magunk is szárnyakat kaphatunk diákjaink lelkesedésétől, és mi magunk pedig szárnyakat adva számukra, valódi segítséget adhatunk a tanítványainknak önmaguk felfedezéséhez és a világ teljesebb megismeréséhez.

*Kakuk Lászlóné
tanár*

Rotary nagyban és kicsiben

*„Amit magunkért teszünk, az velünk együtt hal meg...
Amit másokért teszünk, túlél bennünket, és segíti azok boldogulását, akikért tettük.”*

A 2009/2010-es tanév évvárója keretében a Rotary Club nyíregyházi szervezete elismerő oklevelét kapta két krúdys diák: Bálint Máté 11. d. és Gódor Ákos 11. c. osztályos tanulónk. Az elismerést azzal érdemelték ki, hogy részt vettek a klub munkájában, és ennek keretében esszét készítettek a Nyíregyházi Főiskolán a Rotary Club szervezésében tartott előadássorozat témáiról. A diákokat Dr. Gál György, a nyíregyházi szervezet elnöke köszöntötte, akit a Rotary Clubról kérdeztem.

Dr. Gál György elmondta, hogy a szervezet kezdetei a 20. sz. elejére nyúlnak vissza, azaz immár több, mint száz esztendő. Magánkezdemenyezésként indult, egy ügyvéd szervezte meg az első helyi klubot Chicagóban, hogy egy nagyvárosban is létrejöhessen egy baráti légkörű társaság. (A Rotary elnevezés arra utal, hogy összejöveteleiket rotációs rendszerben mindig máshol tartották. Jelképük, a fogaskerék fogai pedig az összefonódó barátságokat szimbolizálják.) Rövid idő elteltével a tagok szellemi és anyagi tehetségüket a klubon kívüli közösség szolgálatára is felkínálták. Ennek a segítő gondolatnak a jegyében jöttek létre szerte a világon hasonló klubok.

Kevesen gondolnák, de éppen a Nemzetközi Rotary nevet felvett szervezet indította el azt a folyamatot, amely az ENSZ egyik szakosított szervezetének, a Nevelési, Tudományos és Kul-

turális Szervezetnek (UNESCO) a létrehozásához vezetett. Ennek kiindulópontja az a tevékenységük volt, amely keretében a II. világháború alatt a nemzetközi megértést propagálták. Létrehoztak egy alapítványt is, amelynek pénzalapjából humanitárius díjakat és képzési programokat támogatnak.

Mikor alakult a Rotary Club Nyíregyházi Szervezete?

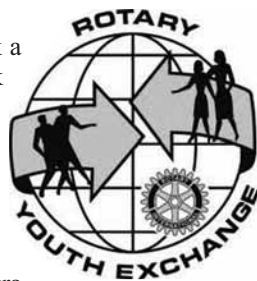
A helyi szervezetet eredetileg a két világháború közti időben, 1932-ben alapították, az újjáalakulásra több mint hetven évvel később, 2004-ben került sor. Jelenleg körülbelül ötven helyi szervezet működik Magyarországon. Az önálló működés újrászervezését közvetlenül megelőző időszakban már folyt szervezeti élet, amely még az osztrák distrikt keretein belül történt.

Melyek a legsikeresebb programok a nyíregyházi club életében?

A programok egy része maguknak a klubtagoknak szól. Ilyenek a közös sportolás, túrázás, színházlátogatás, valamint vendégelőadók meghívása. A tevékenység másik, látványosabb része a segítségnyújtás, a köz javának szolgálata. Ez utóbbinak lényeges eleme a nemzetközi diákcsera-program.

Ennek célja a nemzetközi megértés elősegítése, más népek kultúrájának megértése. Ebben a középiskolás korosztály vehet részt, a résztvevőket pályázat útján választjuk ki. A Krúdy Gimnázium is évek óta részt vesz ebben a csereprogramban, azaz fogadja a számunkra néha egzotikus országokból érkező diákokat (Tajvan, Brazília), illetőleg maga is minden évben küldhet 1-2 diákot valamely fogadó országba (Mexikó, Brazília).

A felnövekvő nemzedék más korosztályai számára is vannak programok: az általános iskolások számára létezik az EarlyAct, a felsőoktatásbeli hallgatóknak a RotarAct. Az előbbi szerepjátékokban való aktív részvétellel segíti őket a Rotary-gondolatkör megismerésében, utóbbi pedig a Rotary International ifjúsági szervezete, amely keretében előadásokat (kutató diák), kulturális programokat, bulikat és szociális segélyakciókat szerveznek. Mindkét program a helyi Rotary szervezetek utánpótlását is szolgálja.

Mi az elkövetkező időszak középiskolások számára kiemelkedő programja?

Folytatódik az az előadásorozat, amelyet tavaly az esszéírók számára nyitottunk meg. A felkínált lehetőségeket továbbfejlesztettük, amennyiben a legsikeresebb esszéírók többhónapos ösztöndíj-támogatásokat nyerhetnek el. Ebben az évben is jelentős érdeklődésre számíttunk a krúdy diákok részéről.

Mint ahogy Dr. Gál György válaszaiból is kiderült, az elmúlt években intenzív kapcsolat alakult ki a Rotary Club Nyíregyházi Szervezete és a Krúdy Gyula Gimnázium között, amelyből diákjaink sokat profitálhattak.

*Barabásné dr. Deme Zsuzsanna
tanár*

KRÚDYÁK SZEMEZGETŐ

Szilveszteri fogadalmak

Új év, új élet – mondják sokan. A szilveszterhez rengeteg babona, szokás köthető. Ezek egyre jobban feledésbe merülnek, de még mindig találkozhatunk akár ismerőseink között is olyanokkal, akiknek szilveszteri menüjében megtalálható a lencse, hogy majd meggazdagodjon az Új évben, vagy a sertéshús, hogy a malacka kikaparja a szerencsését. Az ilyen babonák mellett természetesen az újévi fogadalomra gondolunk legtöbbször a szilveszter kapcsán. Egy kis *Krúdy*s tudakozódás után megállapíthatom, hogy a leggyakoribb önmagunknak tett ígéret az, hogy „az idén le fogok fogyni”. Ezt azonban inkább azok tartják be, akik konkrét mennyiséggel akarnak könnyebbek lenni mint azok, akik egy bizonyos karcsúság elérésére törekednek. Ezen kívül sok százalékot kapnak még azok a fogadalmak, miszerint az illető „többet fog tanulni” vagy „ajelennek fog élni”. Mi a helyzet ezekkel az ígéretekkel? Egy kis közvélemény-kutatás után többféle választ is kaptam arra vonatkozóan, hogy ezek mennyire tartósak: „meg szoktam tartani a fogadalmaimat”, „úgy is megszegem”, „már meg is szegtem”. Hogy egy fogadalomnak van-e értelme vagy egész 2010-ben a levegőben fog-e lógni? Az csak attól függ, hogy kinek mennyi az akarateréje. Hány ember életében következik majd be emiatt változás? Azt még nem tudhatjuk...

Balogh Kinga, Kósa Éva
11. B.

ÜVEGFAL – Kórházfilozófia... Az élet apró örömei

Fura hely az a kórház. Ha egy dolgozatban lenne fogalom-meghatározás, nem is tudnám leírni. Az ember azt gondolná, hogy ott kipihenhetné magát, mert ott az nyugalmas hely. De nem. Nem nyugtató, és cseppet sem vicces. Amikor az ágyadon fekszel, rákötve egy fél literes lötytyre, és azon gondolkodsz, hogy mit rontottál el, hirtelen minden hétköznapi dolog olyan felemelőnek és hihetetlennek tűnik... Amikor már kiállt a karod, mert 10 órája nyújtva tartottad és felkelsz arra, hogy a szomszéd ágyon megfordulnak, nem nyugtató. És cseppet sem pihentető.

Úgyhogy becsüljük meg azt, amink van. Még ha az a leghétköznapibb, legapróbb dolog is az életben.

Horváth Réka
9.c

Marketing az egészségügyben

Ahogy mondani szokták, van, hogy valaki keveri a szezont a fazonnal. Ennél rosszabb viszont, ha az egészségügybe kevernek marketinget. Igen, ezt be kell látni. Így van nem csupán hazánkban, hanem minden 21. századi országban. Biztos mindenki látott már orvosi rendelőkbe bemenni öltönyös egyéneket, akik nem vizsgálatra mentek, hanem az orvosnak előadást tartani arról, hogy milyen gyógyszert lenne jó felírni a betegeknek. Ők az orvoslátogatók. Első pillantásra semmi gond ezzel, de hát minden éremnek két oldala van. Sajnos – véleményem szerint – a betegek pont nem a jó oldalt tapasztalják ebből. Ugyanis legtöbbször nem az olcsóbb kategóriájú gyógyszereket „reklámozzák”, s ezzel sok pénzt húzva ki az emberek zsebéből, mert a beteg úgyse mondja azt, hogy nem veszi meg a gyógyszert, mert drága... nem. Ő bízik az orvosá-

ban, és azt teszi, amit az mond. Persze az orvos is kap ezért juttatásokat. Sapkától kezdve a wellness hétvégéig elég színes a paletta. Ha azt hiszi valaki, hogy a gyógyszerügynököket próbálom beállítani, mint öltönybe bújt ördögöket, az ne ijedjen meg. Vannak üzletek, ahol sokkal több pénzt szednek ki az emberekből. Egy ilyen üzlet például a biogyógyászat. Azt mondom, hogy az ember maga dönti el, hisz-e a homeopátiás készítmények hatásosságában, vagy sem. Amikor pár éve valaki felfedezte a „csodálatos” aloe vera-t, egy évvel később a kézkrémektől kezdve a fél literes ásványvizeken keresztül a mosóporokig mindenben ott volt, és az emberek az ilyen termékeket nevelésesen sok pénzért megvették és mai napig meg is veszik. Csodagyógyszer bizony még nem létezik, de az embereket könnyű ennek illúziójával manipulálni. Akinek pedig van pénze arra, hogy ilyen gyógyszereken éljen, legtöbbször a placebo-hatást tapasztalja. Ahogy Irving Kirsch amerikai pszichológus mondta: „Az a fontos, hogy mit hiszünk arról, ami történni fog. Nem kell gyógyszer a mélyreható változáshoz.” Persze nem szólok bele, aki úgy gondolja, hogy ezek a gyógyszerek tényleg segítenek, az használja őket nyugodtan. Nem is az ilyen termékekkel van baj, hanem azzal, ahogy azokat rásózzák az emberekre. Pénz beszél... Végösszegként pedig már csak arra tudok gondolni, hogy ha ilyen iramban nő a gyógyszerek ára, akkor pár éven belül eljön az idő, amikor nem lesz érdemes betegnek lenni.

Szabó Soma

11.D

Test (sz)építés - test (le)építés (?)

A 21. század gyorsan terjedő divathóbortjának nevezhetjük a konditerembe járást? A dopingszerek használatát pedig rövidlátó és önámító, és nélküli önpusztításnak tarthatjuk?

De miért is akarunk nagy dagadó izmokra szert tenni? Egyesek csak azért járnak el terembe, hogy nyáron a strandon ezzel hívják fel magukra a lányok figyelmét? Mások azért, hogy egy-egy péntek esti afférból ne vesztesen távozzanak? Vagy megint mások csak azért, hogy ne egész nap a TV előtt üljenek? De gyakran ez a „verseny”, hogy ki tudja jobban kigyúrni magát, eléggé elharapózik. Amikor az edzőteremben tapasztalhatjuk, hogy a többiek mennyivel gyorsabban „fejlődnek”, és láthatjuk, hogy mindenféle turmixokat isznak akkor, és megkérdezhetnénk tőlük, hogy mit tesznek, hogy nektek ennnyivel jobban, gyorsabban megy az izomnövelés. No és azután...

Először te is elkezdesz fehérjeturmixokat inni, és 5 literes étrend-kiegészítővel járkálsz mindenóra, hogy evés után bevedd. De egy nap odamegy a terembe hozzád egy távoli ismerős, akit már esetleg láttál a teremben és rábeszél valami újra, amitől sokkal gyorsabban nő majd a karod és sokkal többet bírsz majd edzeni. Ekkor elindul egy megállíthatatlan folyamat. Elkezdsz tömegnövelőket, kokszt, kreatint és szteroidokat szedni. Ez a bizonyos távoli ismerős csak azt felel el elmondani, hogy milyen mellékhatásai illetve velejárái vannak a szereknek.

A szteroidtól jobban bírod az edzést, mert főleg tesztoszteront tartalmaz, de sok mellékhatása is van. Elsősorban a májat és a vesét teszi tönkre, mert nem tudja a szervezet lebontani a sok mérgező anyagot, de komoly érrendszeri problémákat is okozhat. Mindemellett, a tesztoszteron miatt sokkal agresszívabb leszel. A kreatin is a vesét és a májat teszi tönkre, emellett vízvisszatartó hatása is van, ami könnyen kiszáradást okoz. A koksznak is sok mellékhatása lehet, ilyen például az impotencia és a szapora szívverés. Ezek a szerek a NOB tiltólistáján is rajta vannak, amiből nyilván arra következtethetünk, hogy igen veszélyesek.

Én azt javaslom, ha valaki formásabb izmokat szeretne, az járjon futni, úszni attól is kidolgozott izmokat lehet szerezni, a szívnek és a tüdőnek is jót tesz. Vagy kezdjen el valamilyen csapatsportot, mert annak mindezek mellett közösségépítő hatása is van.

Nagy Marcel

10.A

Miért jó nőnek lenni?

Egy hétig is kibírjuk sör nélkül.

Ami eszünk van, azt legalább használjuk.

Nem kopaszodunk, így nem kell a fülünktől a fejtetőre fésülni a maradék szálakat.

Eszünkben sincs versenyezni a piros lámpánál a másik autóssal.

Nem játsszuk el, hogy halálunkon vagyunk egy egyszerű náthától.

Fel tudunk öltözni úgy is divatosan, ha szívárványnak csak két színét öltjük magunkra, nem az összeset.

A fehérműnket csak egy napig hordjuk.

Tudjuk, hova kell tenni a szennyes ruhákat.

Sok időt megtakarítunk a sportműsorok kihagyásával.

Naponta kétszer mosunk fogat, és ez meg is látszik.

Tudjuk azt mondani, hogy bocsánat.

Nem röhögjük ki a havert, ha bejelenti, hogy esküvője lesz.

Tudjuk, hogy a barack az egy szín is.

Egy hét után is el tudjuk egyedül látni magunkat, pedig akkorra kiürül a hűtő és a kamra.

Ha berúgunk egy társaságban, nem csinálunk totál hülyét magunkból.

Nem válunk zombivá, ha foci vagy forma-1 van a tévében.

Mindig hivatkozhatunk fejfájásra.

Tudjuk, hogy csodákra képes a víz és a szappan.

Nem tettetjük magunkat süketnek, ha megkérnek valamire.

Ha stoppolunk, egyből felvesznek.

A pasik a kezüket-lábukat törik, hogy segítsenek, ha lerobbanunk a kocsival.

Egy mosoly mindent megold.

Nem röhögnek ki, ha befestjük vörösre a hajunkat.

Nem ciki, ha alacsonyabbak vagyunk.

Elsőként hagyhatjuk el a süllyedő hajót.

Érzelem dúsak vagyunk, műveltek és jól ápoltak.

A végén mindig nekünk van igazunk.

Egy kis sírással elkerülhetjük a közlekedési bírságot.

Miért jó férfinak lenni?

Az iskolában senki sem rángatta a copfunkat.

Értjük a foci szabályait.

Telefonbeszélgetéseink nem tartanak tovább egy percnél.

Nyaryláshoz vagy szolgálati útra csak egy bőröndre van szükségünk.

Nem érdekelnek bennünket a haverok szexuális problémái.

Nem kell sorban állnunk a mosdóhoz.

Egyedül is ki tudjuk nyitni a borosüveget, a konzervet és a befőttesüveget.

Szeretjük váltogatni a TV-csatornákat, és nem állunk meg annál a műsornál, ahol valaki sír.

Egy negyedóra alatt megborotválkozunk, megmosakodunk és felöltözünk.

Nyaktól lefelé nem kell borotválkoznunk.

Nem fontos, hogy a fehérműnk márkás legyen.

Senki nem érez irántunk részvétet, ha negyvenévesek vagyunk és egyedül élünk.

Senki nem hallgat el, ha dísnó viccet mesél és mi belépünk a szobába.

Soha nem akadályozzuk meg a haverunkat, ha az le akar részegegni.

Az autószerelők nekünk általában megmondják az igazat.

Nem vettünk újságot Lady Diana tragédiájának mellékletével.

Nem érdekes, hogy valaki észreveszi-e az új frizuránkat.

Verébtábor

Verébtábor

Verébavató

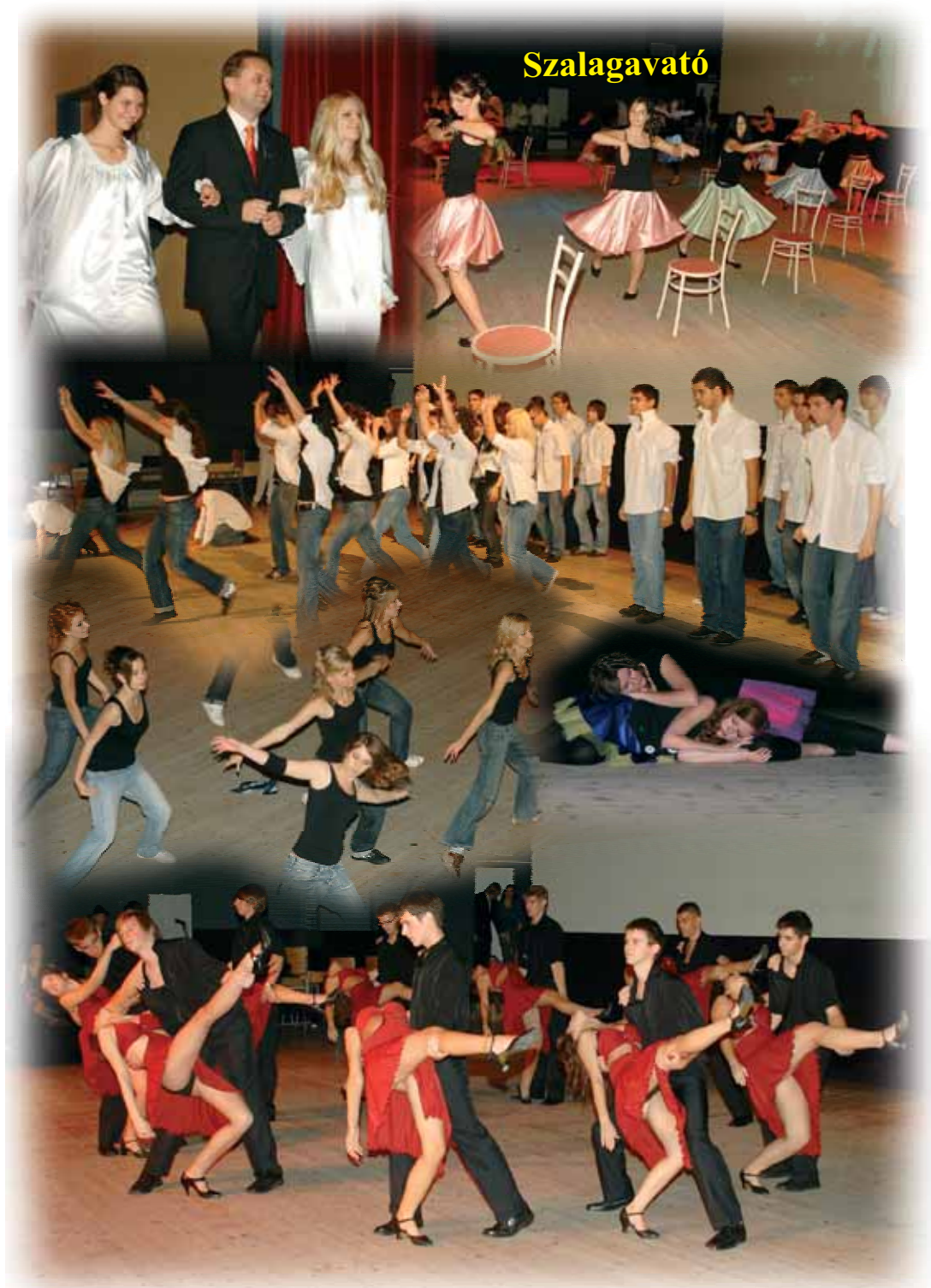

Verébavató

Szalagavató

Szalagavató

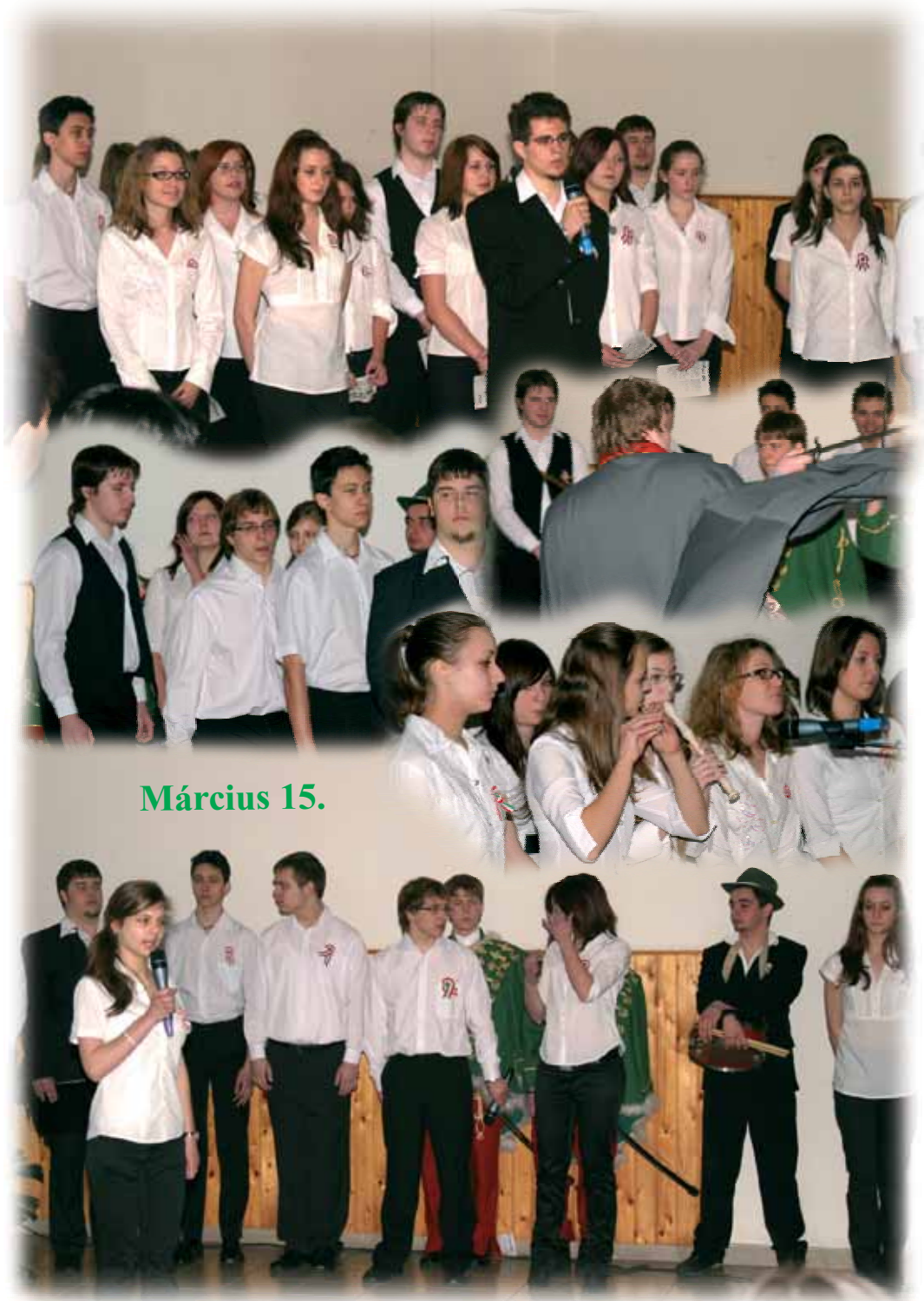

Szalagavató

Karácsony

Március 15.

Ballagás

Kerti Parti

Kerti Parti

A TANÉV ESEMÉNYEI

2009. augusztus

- 16-20. Verébtábor
- 24. 9⁰⁰ Alakuló értekezlet
- 25-26. 9⁰⁰ Előrehozott írásbeli osztályozóvizsga
- 26. 9⁰⁰ Szakmai továbbképzések
- 26-27. 9⁰⁰ Előrehozott szóbeli osztályozóvizsga
- 27-31. Órarendkészítés
- 27 – szept. 01.
Szertárak előkészítése
- 28. 8⁰⁰ Nevelőtestületi nyitóértekezlet
- 28. Munkaközösségi munkatervek leadása
- 31. 07³⁰ Nevelőtestületi és kibővített vezetői értekezlet

2009. szeptember

- 01. 7³⁰ Tanévnyitó ünnepély
- 01. Első tanítási nap
Tankönyvek, ellenőrzők, diákigazolványok kiosztása
Baleset- és tűzvédelmi oktatás
- 03. 17³⁰ Tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók számára induló
előgondozó szakkörökről, beiskolázásról
- 10. 16³⁰ Összevont szülői értekezlet a 12. évfolyam számára
- 10. 17³⁰ Szülői értekezlet a 12. évfolyam számára
- 11-ig OKTV és egyéb tanulmányi versenyre való jelentkezések leadása
- 11-ig Tanmenetek elkészítése, leadása a munkaközösség vezetőknek
- 14-ig Osztályozó-, faktos-, szakköri naplók kitöltése, nyomtatványrendelés
- 14-18. Kiállítás a szelektív hulladékgyűjtésről
- 14-től Előgondozó körök indítása
- 18. Könyvtári Világnapi vetélkedőre jelentkezési határidő
- 21-25. Kiállítás az alkohol káros hatásairól
- 24-től Utazás a németországi Hochdal Gimnáziumba
- 24. 15⁰⁰ Diákközgyűlés és ISK közgyűlés
- 24. 17⁰⁰ Összevont szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyam számára
- 24. 17³⁰ Szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyam számára
- 25. Pályaválasztási tájékoztató anyagának elküldése
- 25-ig Tantermek dekorációjának elkészítése
- 25-ig Statisztikai adatok megküldése

2009. október

- 02. Verébavató
- 05-09. „Gazdit keresünk!” kiállítás az állatok világnapja alkalmából
- 06. Megemlékezés az aradi vértanúkról
- 07. Városi Fizikátörténeti Csapatverseny
- 08. „Vitalis” Városi Biológia Csapatverseny
- 8. 16³⁰ Összevont szülői értekezlet + az érettségiről a 8., 10. és 11. évfolyamok számára
- 8. 17³⁰ Szülői értekezlet a 8. 10. és 11. évfolyamok számára
- 14. 10¹⁵ Filharmónia előadás (Orgonaelőadás az Evangélikus Templomban)
- 15. A Könyvtári Világnap pályázati munkáinak beadási határideje
- 15. Vetélkedő a látássérültek nemzetközi napja alkalmából
- 16-30. Őszi érettségi írásbeli vizsgák (részletes időpont az 1. számú mellékletben)
- 17. 16⁰⁰ Szalagavató
Iskolai könyvtári nap
- 19-23. „Takarékoskodj!”
Figyelemfelhívó kiállítás a szegénység elleni küzdelem világnapja alkalmából
- 20. Megemlékezés a névadó Krúdy születésnapja alkalmából
- 21. Megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
- 22. Szünet előtti utolsó tanítási nap
- 22-ig Felvételi tájékoztató elküldése a jegyzőnek
- 22-ig Ingyenes tankönyvet igénylők felmérése a 2010/2010-as tanévre
Krúdy Kupa röplabda
- 26–30. Őszi szünet

2009. november

- 02. Szünet utáni első tanítási nap
- 02–06. Kicsit másképp – fotókiállítás
Az emlékezés napja Magyarországon
- 05. 15⁰⁰ Megbeszélés a munkaközösség vezetőikkel
- 05. 17³⁰ Pályaválasztási szülői értekezlet a 6. és 8. osztályos tanulók és szülei számára
- 9–13. Cukorbetegség világnapja – Kiállítás receptekkel (tervezet)
- 13. Iskolai vércukorszint mérés (tervezet)
- 13. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
- 16–20. Ne gyújts rá! Rajzverseny a dohányzással kapcsolatos témában
- 27-ig Ingyenes tankönyvet igénylők névsorának elküldése a fenntartónak
Novemberben Krúdy Matematika Verseny

2009. december

- 01. AIDS-ellenes világnap, vetélkedő
- 02. 10¹⁵ Filharmónia előadás
- 03. 15⁰⁰ Nevelési értekezlet
17⁰⁰ Fogadóóra
- 04. Mikulás ünnepség, Mikulás járás
- 10. Emberi jogok napja – Ifjúsági ombudsman előadása
- 11-ig Jelentkezési lapok beadása az egységes írásbeli felvételi vizsgára
- 19. 10⁰⁰ Karácsonyi ünnepély
- 19. Az év utolsó tanítási napja (szombat)

21 – 31. Téli szünet

2010. január

- 04. Első tanítási nap
- 15-ig Jelentkezés az emelt szintű érettségire felkészítő csoportokba
- 15. 14⁰⁰ Osztályozó konferencia
- 15. Az első félév utolsó tanítási napja
- 16. Alapítványi bál
- 18 – február 05-ig
végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás
- 22-ig Statisztikai adatok elkészítése
- 22-ig Tankönyvrendelés egyeztetése, leadása
- 22. 14⁰⁰ Írásbeli felvételi vizsga a hatosztályos gimnáziumba jelentkezőknek
- 22-ig A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről
- 23. 10⁰⁰ Írásbeli felvételi vizsga a négyosztályos gimnáziumba jelentkezőknek
- 28. 14⁰⁰ Egységes pótfelvételi
- 28. Félévi tantestületi értekezlet (tervezet)

2010. február

- 11. 17³⁰ Szülői értekezlet
- 12. Érettségi jelentkezési lapok leadása
- 19. A 6. és 8. osztályos tanulók jelentkezési lapjának beérkezése
- 22 – 23. 13⁰⁰ Szóbeli felvételi az emelt szintű biológia tantervű osztályba
- 24. 10¹⁵ Filharmónia előadás
- 25. Kommunista diktatúra áldozatairól való megemlékezés

2010. március

- 01. Szóbeli pótfelvételi az emelt szintű biológia tantervű osztályba
- 01-05. Kiállítás az illegális drogokról
- 12. Megemlékezés március 15-éről
- 13. Kosárlabda találkozó volt krúdysokkal a Krúdy Kupa keretében
- 25. 17⁰⁰ Fogadóóra

2010. április

- 01. 24 órás kosármeccs
- 02-06. Tavaszi szünet
- 05-09. Kiállítás és programok az egészségügyi világnap alkalmából
- 07-09. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
- 08. Végleges felvételi jegyzék megküldése a felvételi központnak
- 15. Rendes írásbeli osztályozóvizsga
- 16. Megemlékezés a holokausztról
- 16-ig Tanári megbízások az érettségi vizsgára
- 21. 10¹⁵ Filharmónia előadás
- 22. Rendes szóbeli osztályozóvizsga
- 22. Negyedikes búcsúztató

- 26-ig Az általános iskolából felvett tanulók kiértesítése
- 29. 15⁰⁰ Osztályozó értekezlet a végzősöknek
- 30. Utolsó tanítási nap a végzősöknek
- 16⁰⁰ Ballagás

2010. május

- 03. A végzős évfolyam bizonyítványainak, naplójainak, anyakönyveinek lezárása, statisztikai adatok leadása
- 03. 8⁰⁰ Magyar érettségi írásbeli
- 04. 8⁰⁰ Matematika írásbeli érettségi
- 11³⁰ Tanítás 30 perces órákkal
- 05. 8⁰⁰ Történelem írásbeli érettségi
- 11³⁰ Tanítás 30 perces órákkal
- 06. 8⁰⁰ Angol nyelv írásbeli érettségi
- 07. 8⁰⁰ Német írásbeli érettségi
- 10–25-ig Választható érettségi tantárgyak írásbeli vizsgája
- 21. Kerti mulatság
- 26. Országos kompetencia mérés

2010. június

- 01-02. Betekintés az írásbeli érettségi dolgozatokba
- 03-09-ig Emelt szintű szóbeli érettségi vizsga
- 07-ig A 12. A és a 12. D osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnököknek
- 08-ig A 12. B és a 12. C osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnököknek
- 11. Utolsó tanítási nap
- 11. 13⁰⁰ Tanév végi osztályozó értekezlet, rövidített órák
- 14–15–16. A 12. A. és a 12. D osztály szóbeli érettségi vizsgája
- 17–18–19. A 12. B, 12. C osztály szóbeli érettségi vizsgája
- 23. 8⁰⁰ Beiratkozás
- 25. 9⁰⁰ Évzáró ünnepély
- 25. 11⁰⁰ Tanévzáró értekezlet

2010. július

- 01-04. Tantestületi kirándulás

2010. augusztus

Verébtábor

*Sallai Judit
igazgató*

VERSENYEREDMÉNYEK

Nemzetközi Versenyek

Nemzetközi Kenguru matematikaverseny

Országos 4., megyei 1. helyezést ért el:

Bartha Kristóf 11.A felkészítő tanára: Vass Zoltán

Országos 7., megyei 1. helyezést ért el:

Drabancz Áron 9.A felkészítő tanára: Koncz István

Országos 8., megyei 1. helyezést ért el:

Pólya Zsuzsanna Málna 12.D

Országos 9., megyei 2. helyezést ért el:

Szabó Antal 11.A felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna

Országos 33., megyei 2. helyezést ért el:

Takács László Balázs 12.A felkészítő tanára: Koncz István

Országos 22., megyei 3. helyezést ért el:

Varga Gábor 11.A felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

Megyei 3. helyezést ért el:

Barnicskó László 7.D felkészítő tanára: Vass Zoltán

Kukucska Péter 12.D felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

Danku Annamária 9.D felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

Fodor Fanni 10.A felkészítő tanára: Varga Szilveszter

Megyei 4. helyezést ért el:

Nagy László 11.A felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

Zsiros Tamás 10. felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

Megyei 5. helyezést ért el:

Babély Dávid 10.A

Barabás Zoltán 10.A felkészítő tanáruk: Varga Szilveszter

Megyei 7. helyezést ért el:

Perger Fruzsina 10.B felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

Megyei 8. helyezést ért el:

Bálint Máté 11.D felkészítő tanára: Gincsei Tibor

Kardos Péter 9.D

Szabó Anna 9.D felkészítő tanáruk: Paluskáné Muri Erika

Megyei 9. helyezést ért el:

Laki Dániel 11.A

Onder Péter 12.D felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna

Láposi Viktória 8.D felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

Nemzetközi Kenguru Német nyelvi verseny

Országos 27., megyei 1. helyezést ért el:	Kovács Ádám	7.D
Országos 34., megyei 2. helyezést ért el:	Penger Imre	7.D
Megyei 3. helyezést ért el:	Sütő Péter	7.D
Megyei 4. helyezést ért el:	Garamvölgyi Réka	7.D
Megyei 6. helyezést ért el:	Ardai Zsuzsanna	7.D
Megyei 7. helyezést ért el:	Farkas Emese Zsanett	7.D

felkészítő tanárunk: Polyákné Tóth Nóra

Országos szervezésű versenyek Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny – OKTV

Angol nyelv OKTV I. kategória

Továbbjutott a második, regionális fordulóra:

Árva Richárd	11.A	felkészítő tanárunk: Kajatin Béla
Laki Dániel	11.A	felkészítő tanárunk: Kajatin Béla
Csimbók Zsolt	12.C	felkészítő tanára: Rák Tiborné

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bálint Máté	11.D	felkészítő tanára: Kajatin Béla
Czeglédi Fruzsina	12.D	
Kótyuk Orsolya	11.D	
Pólya Zsuzsanna Málna	12.D	felkészítő tanárunk: Vass Mihályné
Puskás Brigitta	11.C	felkészítő tanára: Tömösváry Judit

Biológia OKTV II. kategória

Az országos döntőbe jutott és ott

1. helyezést ért el:	Móré Dorottya	12.B
32. helyezést ért el:	Rehó Bálint	11.B

Továbbjutott a második, regionális fordulóra:

Fintor Edina	12.B	Németh Fruzsina Patrícia	11.B
Pálfi Andrea	11.B	Racskó Márk	11.B
Törő Imre	12.B		

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bernáth Dávid Róbert	11.B	Hanyicska Martin	11.B
Kósa Mariann	12.B	Lisovszki Gréta	11.B
Novák Szabolcs	11.B	Rácz Virág	12.D
Réz Dóra	11.B	Szegedi István	12.B

felkészítő tanárunk: Gergely Tibor

Fizika OKTV II. kategória

Továbbjutott a második, regionális fordulóra:

Szabó Antal 11.A

Udvarhelyi Péter 11.A

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bartha Kristóf 11.A

Horváth Zsolt 11.A felkészítő tanáruk: Chriszt Gyula

Pólya Zsuzsanna Málna 12.D felkészítő tanára: Gincsei Tibor

Informatika OKTV I. kategória

Továbbjutott a második, regionális fordulóra:

Laki Dániel 11.A

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Árva Richárd 11.A Buzai Bálint 11.A

Csonka Tibor 11.A Ling Attila Ádám 11.A

felkészítő tanáruk: Keresztessyné Takács Mária

Kémia OKTV II. kategória

Továbbjutott a második, regionális fordulóra:

Mészáros Kinga 11.B Onder Péter 12.D

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Rehó Bálint 11.B felkészítő tanáruk: Oláh Krisztina

Magyar nyelv OKTV

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Molnár Tímea 12.D felkészítő tanára: Prokob Ildikó

Matematika OKTV II. kategória

Az országos döntőbe jutott és ott

21. helyezést ért el: Pólya Zsuzsanna Málna 12.D felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

25. helyezést ért el: Bartha Kristóf 11.A felkészítő tanára: Vass Zoltán

Továbbjutott a második, regionális fordulóra:

Hidas Anna 11.D felkészítő tanára: Gincsei Tibor

Holes Norbert Zsolt 11.A felkészítő tanára: Vass Zoltán

Laki Dániel 11.A Nagy László Bence 11.A

Szabó Antal 11.A Tajdi Marcell 11.A

felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Bálint Máté 11.D felkészítő tanára: Gincsei Tibor

Baráz Róbert János 12.A

Czuczor Tardos Mátyás 12.A felkészítő tanáruk: Botrágyi Tibor

Horváth Zsolt 11.A felkészítő tanára: Vass Zoltán

Szücs Krisztián Bulcsu 12.A

Takács László Balázs 12.A felkészítő tanáruk: Koncz István

Udvarhelyi Péter 11.A

Varga Gábor 11.A felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna

Német nyelv OKTV I. kategória

Az országos döntőbe jutott és ott 14. helyezést ért el:

német nyelv I. kategória Hidas Anna 11.D

Továbbküldhető dolgozatot írt:

német nyelv I. kategória Kollár Erika 10.A

felkészítő tanáruk: Marcsekné Turcsán Krisztina

Történelem OKTV

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Hegedűs-Bacskai Vivien 11.D

Kósa Ferenc József 11.D

Palicz András 11.D felkészítő tanáruk: Tar Ferenc

Torda Ádám 12.A felkészítő tanára: Szerényi Róbert

Gordiusz és Zrínyi Matematikaverseny

Az országos döntőbe jutott és ott 15. helyezést ért el:

Pólya Zsuzsanna Málna 12.D

Az országos döntőbe jutott és ott 16. helyezést ért el:

Szabó Antal 11.A felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna

Megyei 1. helyezést ért el és az országos döntőbe jutott:

Sütő Péter 7.D felkészítő tanára: Vass Zoltán

Kiss Nikoletta 9.A felkészítő tanára: Koncz István

Hidas Anna 11.D felkészítő tanára: Gincsei Tibor

Bereznay Gyula Országos Matematikaverseny

1. helyezést ért el: Fodor Fanni 10.A felkészítő tanára: Varga Szilveszter

2. helyezést ért el: Sütő Péter 7.D felkészítő tanára: Vass Zoltán

Drabancz Áron István 9.A felkészítő tanára: Koncz István

3. helyezést ért el: Perger Fruzsina 10.B felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

4. helyezést ért el: Szabó Anna 9.D felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

5. helyezést ért el: Kozma József 9.A felkészítő tanára: Koncz István

Lénárt Linda 10.A felkészítő tanára: Varga Szilveszter

6. helyezést ért el: Danku Annamária 9.D felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

Arany Dániel Matematikaverseny

A második fordulóra jutottak:

Szokolcai Anett 10. C felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

Balogh Ferenc 9. A

Drabancz Áron 9. A

Fodor Ádám 9. A

Jávor Norbert 9. A

Kiss Nikoletta 9. A

Komoróczy Zsuzsa 9. A

Kozma József 9. A felkészítő tanáruk: Koncz István

Szabó Lázár 9. A

Szászi Bence 9. A felkészítő tanáruk: Konczné Végh Leona

Babély Dávid	10. A	
Barabás Zoltán	10. A	
Fodor Fanni	10. A	
Kiss Máté József	10. A	
Lukucz Virág	10. A	
Bátyi Levente	10. D	felkészítő tanáruk: Varga Szilveszter
Simkó András	10. A	
Váradai Sándor	10. A	
Danku Annamária	9. D	
Diczkó Zsombor	9. D	
Kardos Péter	9. D	
Szabó Anna	9. D	felkészítő tanáruk: Paluskáné Muri Erika

Iryni János Országos Kémiaverseny:

Az országos döntőbe jutottak:

Kardos Péter	9.D	
Szabó Anna	9.D	felkészítő tanáruk: Oláh Krisztina
Szolnoki Zsuzsanna	10.D	felkészítő tanára: Vad Mária

A második, megyei fordulóra jutottak:

Sógor Tamás	9.B	
Gaál Bálint	9.D	felkészítő tanáruk: Oláh Krisztina
Kozma József	9.A	felkészítő tanára: Vad Mária

Less Nándor Országos Földrajzverseny

Az országos döntőbe jutott, és ott 5. helyezést ért el:

Drabancz Áron	9.A	felkészítő tanára: Szerényi Róbert
---------------	-----	------------------------------------

Jedlik Ányos Országos Fizikaverseny

Az országos döntőbe jutott és ott

2. díjat kapott: Sütő Péter 7.D

4. díjat kapott: Perger Imre 7.D

A második, megyei fordulóra jutottak:

Farkas Emese	7.D	
Kovács Ádám	7.D	
Sóvári Morad	7.D	felkészítő tanáruk: Vass Zoltán

Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny

A második, megyei fordulóra jutottak és ott helyezést értek el:

Írásbeli II. helyezés: Farkas Emese Zsanett 7.D

Írásbeli IV. helyezés: Barnicskó László Balázs 7.D

Írásbeli, szóbeli V. helyezés: Tóth Nikoletta 9.B

Írásbeli, szóbeli VI. helyezés: Szabó Dóra 9.A

felkészítő tanáruk: Némethné Horváth Gabriella

Országos angol nyelvi drámafesztivál

Országos 15 helyezést elért csapat tagjai:

Kocsis Aliz	12.B	Keczán Nándor	12.B
Hegedüs-Bacscai Vivien	11.D	Cseke Ádám	10.B
Fodor Márta	10.B	Rebák Tamás	12.A
Hanyik Richárd	9.B	Szilasi Bence	9.B
Nevelő Dávid	9.B		

felkészítő tanár: Vass Mihályné

Országos Angol Nyelvi Verseny:

A második, megyei fordulóra jutottak:

Márki Anett Neszta	8.D	Dauda Péter	8.D
Chrabák László	8.D	Banner Bálint	8.D
Láposi Viktória	8.D		

felkészítő tanár: Rák Tiborné

Varga Tamás Országos Matematikaverseny

Az országos döntőbe jutottak:

Láposi Viktória	8.D	felkészítő tanára:	Paluskáné Muri Erika
Sütő Péter	7.D	felkészítő tanára:	Vass Zoltán

A megyei döntőbe jutott:

Tóth Melinda	8.D	felkészítő tanára:	Paluskáné Muri Erika
--------------	-----	--------------------	----------------------

Forrásközpontú történelem – Országos történelem műveltségi vetélkedő

A második fordulóra jutottak:

Drabancz Áron	9.A		
Kiss Nikoletta	9.A		
Tóth Júlia	9.A	felkészítő tanár:	Bányai Zoltán

Megyei Szervezésű versenyek

Ambrózy Géza Matematikaverseny

I. díjat kapott:

Bartha Kristóf	11.A	felkészítő tanára:	Vass Zoltán
----------------	------	--------------------	-------------

II. díjat kapott:

Holes Norbert	11.A	felkészítő tanára:	Vass Zoltán
Barabás Zoltán	10.A		
Ádám Zoltán	10.D	felkészítő tanár:	Varga Szilveszter
Zsíros Tamás	10.A	felkészítő tanára:	Paluskáné Muri Erika
Balogh Ferenc	9.A		
Drabancz Áron	9.A	felkészítő tanár:	Koncz István
Szabó Antal	11.A		
Varga Gábor	11.A	felkészítő tanár:	Ákos Zsuzsanna

III. díjat kapott:

Tajdi Marcell	11.A	
Kapu Tibor	12.D	felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna
Perger Fruzsina	10.B	felkészítő tanára: Botrágyi Tibor
Bálint Máté	11.D	felkészítő tanára: Gincsei Tibor
Takács László Balázs	12.A	
Kiss Nikoletta	9.A	felkészítő tanáruk: Koncz István
Fodor Fanni	10.A	
Lukucz Virág	10.A	felkészítő tanáruk: Varga Szilveszter

Dicséretben részesült:

Héri Orsolya	10.C	
Szakolczai Anett	10.C	
Laki Dániel	11.A	
Nagy László	11.A	
Kukucska Péter	12.D	felkészítő tanáruk: Ákos Zsuzsanna
Simon Dávid	10.B	felkészítő tanára: Botrágyi Tibor
Anka Márk	11.D	
Németh Hanna	11.D	
Pál Szabolcs	11.D	felkészítő tanáruk: Gincsei Tibor
Kozma József	9.A	felkészítő tanára: Koncz István
Jescheta Péter	11.C	
Szászi Bence	9.A	
Tóth Júlia	9.A	
Cser Anita	9.C	felkészítő tanáruk: Konczné Végh Leona
Danku Annamária	9.D	
Diczko Zsombor	9.D	
Kardos Péter	9.D	
Szabó Anna	9.D	felkészítő tanáruk: Paluskáné Muri Erika
Kiss Máté József	10.A	
Lénárt Linda	10.A	
Bátyi Levente	10.D	felkészítő tanáruk: Varga Szilveszter
Horváth Zsolt	11.A	
Barnicskó László	7.D	felkészítő tanáruk: Vass Zoltán

Továbbküldhető dolgozatot írt:

Vetter Ádám	11.A	felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna
Czuczo Tardos Mátyás	12.A	
Kovács Máté	12.A	felkészítő tanáruk: Botrágyi Tibor
Kiss Nikoletta	9.A	
Szűcs Krisztián	12.A	
Jávor Norbert	9.A	
Komoróczy Zsuzsa	9.A	
Kovács Gábor	9.A	felkészítő tanáruk: Koncz István
Vásárhelyi Dániel	11.C	
Zékány Kristóf	9.A	
Rónavölgyi Helga	9.C	felkészítő tanáruk: Konczné Végh Leona
Kiss Dániel	7.D	felkészítő tanára: Vass Zoltán

Béres József Megyei Biológia Emlékverseny

<i>Megyei 1. helyezést ért el:</i>	Németh Dominik 9.B	felkészítő tanára: Vad Mária
	Diczkó Zsombor 9.D	
	Szentmiklóssy Marietta 9.D	felkészítő tanárunk: Bakó András
<i>Megyei 2. helyezést ért el:</i>	Oláh Nikolett 10.B	
<i>Megyei 3. helyezést ért el:</i>	Mester Alex 10.B	felkészítő tanárunk: Gergely Tibor
<i>A megyei döntőbe jutott:</i>	Bóka Viktória	felkészítő tanára: Vad Mária
	Hajdú Dorottya	felkészítő tanára: Gergely Tibor
	Szabó Anna	felkészítő tanára: Bakó András

Gregor Mendel Genetikaverseny

<i>Megyei 1. helyezést ért el:</i>	Rehó Bálint 11.B	
<i>Megyei 2. helyezést ért el:</i>	Mészáros Kinga 11.B	
<i>Megyei 3. helyezést ért el:</i>	Kókai Judit 12.B	
<i>Megyei 4. helyezést ért el:</i>	Rácz Virág 12.D	
<i>Megyei 5. helyezést ért el:</i>	Racsó Márk 11.B	
<i>A megyei döntőbe jutott:</i>	Pálfi Andrea 11.B	
	Diszházi Gyula 11.B	
	Kormány Zoltán 11.B	felkészítő tanárunk: Gergely Tibor

Kabay János Biológia Emlékverseny

<i>Megyei 1. helyezést ért el:</i>	Rehó Bálint 11.B	
<i>Megyei 2. helyezést ért el:</i>	Mészáros Kinga 11.B	
<i>Megyei 3. helyezést ért el:</i>	Németh Fruzsina	
<i>A megyei döntőbe jutott:</i>	Hörccsik Dorottya 11.D	
	Hanyicska Martin 11.B	felkészítő tanárunk: Gergely Tibor

Alfred Nobel Kémiaaverseny

<i>Megyei 1. helyezést ért el:</i>	Drobní Zsófia 11.D	
	Mészáros Kinga 11.B	
	Rehó Bálint 11.B	
<i>Megyei 2. helyezést ért el:</i>	Bartha Enikó 11.D	
	Nehéz Norbert 11.C	felkészítő tanárunk: Oláh Krisztina

Megyei Kölcsey Szónokverseny

<i>1. helyezést ért el:</i>	Hegedűs-Bacscai Vivien 11.D
	felkészítő tanára: Gáti Magdolna

Megyei német mese- és prózamondóverseny

<i>1. helyezést ért el:</i>	Garamvölgyi Réka 7.D
<i>3. helyezést ért el:</i>	Tóth Anna Karolina 7.D
	felkészítő tanárunk: Polyákné Tóth Nóra

Angol Fordítói verseny

1. helyezést ért el: Dalanics Diána 11.A felkészítő tanára: Kajatin Béla
 3. helyezést ért el: Veress Anriett felkészítő tanára: Vass Mihályné

Német fordítói verseny

2. helyezést ért el: Antal Zsófia 10.D felkészítő tanára: B e r e c z k i Szilveszterné

Városi Tudománytörténeti fizikaverseny

1. helyezést elért csapat tagjai:
 Pólya Zsuzsanna Málna 12.D
 Udvarhelyi Péter 11.A
 Barabás Zoltán 10.A
 felkészítő tanárak: Ákos Zsuzsanna, Varga Szilveszter, Chriszt Gyula

Városi „Vitalis” Középiskolai Biológia csapatverseny

1. helyezést elért csapat tagjai:
 Kocsis Aliz 12.B felkészítő tanárak: Vad Mária, Gergely Tibor
 Kapczár Dóra 11.B
 Németh Fruzsina 10.B

„Ausztia múltja és jelene” Városi Németverseny

1. helyezést elért csapat tagjai:
 Hegedűs-Bacskai Vivien 11.D
 Hidas Anna 11.D
 Sándor Flóra 11.D
 felkészítő tanáraik: Barabásné Dr. Deme Zsuzsa, Marcsekné Turcsán Krisztina
3. helyezést elért csapat tagjai:
 Barabás Zoltán 10.A
 Bessenyei Balázs Donát 11.A
 Deák Ivett 11.C
 Szalánczy Ákos 10.D
 felkészítő tanáraik: Barabásné Dr. Deme Zsuzsa, Marcsekné Turcsán Krisztina

„Roma aeterna est” Városi Történelemverseny

- A 2. és 3. helyezést elért csapat tagjai:
 Mult Ákos 12.D
 Czeglédi Fruzsina 12.D
 Antal Zsófia 10.D
 Koselák Edit 10.D
 Hegedűs Kitti 11.B
 Bányai Dóra 11.B
 felkészítő tanáraik: Páll Csilla, Bányai Zoltán

SPORTEREDMÉNYEK 2009/2010

Atlétika

Megyei Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság – 2009. szeptember 17.

2. hely Leány svédváltó 2:43,8
(Hudák Emese, Földes Zsuzsa,
File Petra, Tóth Krisztina)
2. hely Fiú gerelyhajító csapat 38,26
(Devera Bence, Molnár Ádám,
Bélteczky Márton, Vén Péter)
3. hely Leány távolugró csapat 416,00
(Földes Zsuzsa, Tóth Krisztina,
File Petra, Hudák Emese)
3. hely Fiú svédváltó 2:14,7
(Szabó Ádám, Müller János,
Szabó Krisztián, Kiss Attila)

Országos Ügyességi Csapatbajnokság – 2009. október 14.

6. hely Fiú gerelyhajító csapat 38,33
(Bélteczky Márton, Devera Bence, Molnár Ádám, Bíró Zoltán)

Fedettpályás Középiskolai bajnokság – 2010. február 18.

1. hely Kiss Attila VI. kcs 1000 m 2: 43,0
2. hely Tóth Krisztina V. kcs 50 m 7,2
Földes Zsuzsa VI. kcs 50 m 7,2
Vajda Flóra V. kcs távolugrás 457
3. hely 4x1 körös váltófutás Fiú 1:19,7
(Szabó Ádám, Iski Richárd, Müller János, Kiss Attila)

Megyei Mezeifutó Diákolimpia – 2010. március 31.

2. hely Kiss Attila
VI. kcs 4000m

Megyei Diákolinpia – 2010. május 17.

1. hely

Molnár Valéria VI. kcs 8 0 0 m
3:09,0

1500 6:16,3

Kis Attila VI. kcs 800 m 2:02,8

1500 m 4:22,2

2. hely

Vajda Flóra V. kcs 100 m 13,0

Hidas Anna V. kcs 100 m gátfutás 18,8

Vaskó Dóra V. kcs gerelyhajítás 20,32

4 x 1 0 0 m v á l t ó f u t á s L e á n y
56,1

(Vajda Flóra, Földes Zsuzsa,
Hudák Emese, Tóth Krisztina)

2. hely Devera Bence VI. Kcs gerelyhajítás 48,03

3. hely File Petra V. Kcs 100 m gátfutás 20,4

Vaskó Dóra V. Kcs magasugrás 135

Vajda Flóra V. Kcs

távolugrás 478

Bélteczky Márton VI. Kcs

gerelyhajítás 39,25

Futó Csapatbajnokság – 2010. május 25.

2. hely Leány csapat 85 pont

(Földes Zsuzsa, Vajda Flóra,
Tóth Krisztina, Hidas Anna, File Petra,
Mendler Nikoletta, Molnár Valéria)

Országos Diákolinpia – 2010. május 29-30.

7. hely Kiss Attila
VI. kcs 800 m 2:00,95

8. hely Devera Bence
VI. Kcs gerelyhajítás 47,00

12. hely Kiss Attila
VI. kcs 1500 m 4:13,85

Kosárlabda

Leány

2. hely V. kcs **Megyei Diákolinpia**

A csapat tagjai: Szemerszky Dóra, Lénárt Linda, Zsankó Réka, Tóth Viktória,
Schmiedt Polla, Vad Viktória, Farkas Emese, Katona Viktória,
Türk Fanni

Fiú

Krúdy Kupa – 2009. november

1. Krúdy Gy.Gimnázium
2. Tiszaújváros
3. ÉVISZ

3. hely VI. kcs **Megyei Diákolimpiai Döntő**

A csapat tagjai: Polyák László, Beregvári Attila, Hansággy Máté, Vetter Ádám, Pavlovics Vuk, Kiss Gergő, Salamon Gábor, Hrubó Gergely, Baricska Dániel, Nagy Krisztián, Tóth Szabolcs, Nguyen Nhu Tam

1. hely V. kcs **Megyei Diákolimpia**

1. hely **Országos Elődöntő**
6. hely **Országos Döntő**

A csapat tagjai: Pavlovics Vuk, Polyák László, Nagy Krisztián, Hansággy Máté, Tóth Szabolcs, Gyányi Marcell, Nguyen Nhu Tam, Gáspár Balázs, Sipeki Dániel, Bélteczky Bence, Nagy Marcell, Balyi Márk, Haja Dávid

Az országos döntőn különdíjban részesült: Pavlovics Vuk.

2. hely IV. kcs **Megyei Diákolimpia**

1. hely **Országos Elődöntő**

6. hely **Országos Döntő**

A csapat tagjai: Makrai Benedek, Szilágyi Péter, Chrabák László, Banner Bálint, Vasenszki Soma, Bélteczky Bence, Rusznyák Szabolcs, Sarkadi István, Csordás Marcell, Szendrei Domonkos, Balogh Vendel, Törköly Péter.

Az országos döntőn különdíjban részesült: Szilágyi Péter.

Elsős Kupa – 2010. június

1. Krúdy Gy. Gimnázium

Röplabda

Krúdy Kupa – 2009. október – Fiú

1. Krúdy Gy. Gimnázium
2. Erdey-Grúz Középiskola, Debrecen
3. Fazekas M. Gimnázium, Debrecen
4. Vasvári P. Gimnázium

2. hely VI. kcs – Fiú **Megyei Diákolimpia**

2. hely **Országos Elődöntő**

A csapat tagjai:

Bélteczky Márton, Devera Bence, Keresztes Bence, Baricska Dániel, Molnár Ádám, Vén Péter, Sipos Bence, Gyányi Marcell, Asztalos Péter, Nyitrai Tibor

1. hely V-VI. kcs. Fiú **Megyei Amatőr Diákolimpia**
Országos Bajnok
Amatőr Diákolimpia
Különdíjat kapott: Baricska Dániel és Fábíán János testnevelő tanár

IX. Amatőr Röplabda Diákolimpia V.-VI. kcs. Országos Döntő **1. helyezett fiú csapata**

Asztalos Péter (11)
Nagy Marcell (5)
Nyitrai Tibor (8)
Keresztes Bence (7)
Bélteczky Márton (9)
Fábíán János (testnevelő)
Gyányi Marcell (6)
Sipos Bence (12)
Vén Péter (10)
Devera Bence (13)
Baricska Dániel (14)

Krúdy Gyula Gimnázium, Nyíregyháza

3. hely

Leány Megyei Amatőr Diákolimpia

Strandröplabda

2. hely **Megyei Diákolimpia** Fiú 4: 4 ellen
(Molnár Ádám, Sipos Bence, Asztalos Péter, Nyitrai Tibor, Nagy Marcell)
3. hely **Megyei Diákolimpia** Fiú 2: 2 ellen
(Asztalos Péter, Nyitrai Tibor)
2. hely **Amatőr Országos Diákolimpia** Fiú 4: 4 ellen
(Sipos Bence, Asztalos Péter, Nyitrai Tibor, Nagy Marcell)

4. hely Amatőr Fiú 4: 4 ellen
 (Bélteczky Márton, Keresztes Bence, Vén Péter, Gyányi Marcell, Nagy László)
12. hely Amatőr Leány 4: 4 ellen
 (Fodor Fanni, Balázs Anna, Nyitrai Beatrix, Vén Krisztina, Ilosvai Noémi)

8. hely **Országos Diákolimpia**
 (Bélteczky Márton, Nagy László,
 Nagy Marcell, Kiss Gergő,
 Diczkó Zsombor)

1. hely Bodnár Barbara
 V. kcs **Megyei Diákolimpia**
9. hely **Országos Diákolimpia**

Sakk

1. hely Leány csapat **Megyei Diákolimpia**
 (Bodnár Barbara, Gulyás Gabriella,
 Burgony Cintia)
3. hely **Országos Diákolimpia**
 1. hely Fiú csapat **Megyei Diákolimpia**

Tájékozódási futás

- 1.hely Iski Richárd V. kcs **Megyei Diákolimpia**
1. hely Hanyicska Martin VI. kcs **Megyei Diákolimpia**

Tollaslabda

- 1.hely Tapolcai Gábor **Megyei Diákolimpia**

Sportlövészet

5. hely Lukucz Virág Légpisztoly, 20 lövés **Országos Diákolimpia**
1. hely Sz.-Sz.-B. megye csapata

Úszás

2. hely Nagy Marcell V. kcs „B” 100 m hátúszás 1:21,62 **Megyei Diákolimpia**
2. hely Fiú 4x50 m gyorsúszó váltó 2:02,10
(Nagy Marcell, Bélteczky Márton, Vida Richárd, Varga István)

„Jó tanuló – Jó Sportoló” elismerést kapott: Baricska Dániel

Felkészítő tanárok:

Leány Kosárlabda Csoba Erika
Atlétika, Röplabda Fábián János
Fiú Kosárlabda Kovács Tibor

Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján

	<i>Tanulmányi átlag</i>	<i>Kitűnő bizonyítvány év végén</i>
12. C	4,9479	25
11. D	4,8865	12
12. D	4,8732	16
11. B	4,8491	14
12. B	4,8079	11
11. A	4,8051	9
11. C	4,8026	14
7. D	4,7745	10
9. B	4,7731	15
12. A	4,7500	7
10. D	4,7230	7
9. D	4,7125	13
8. D	4,6851	11
10. A	4,6769	5
10. C	4,6477	7
10. B	4,6380	11
9. C	4,6325	6
9. A	4,5349	4

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,7516

Kitűnő bizonyítványt kapott tanulók száma: 197

Végzősök érettségi eredményei a vizsgát befejezők eredményei alapján:

12. A	4,93
12. B	4,81
12. C	4,89
12. D	4,88

A 12. évfolyam érettségi átlaga: **4,88**

Kocsis Alíz 12. B
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Móri Dorottya 12. B
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Földes Zsuzsa 12. C
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Onder Péter 12. D
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Pólya Zsuzsanna Málna 12. D
Krúdy Alapítvány kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Bélteczky Márton Balázs 12. A
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”

Keresztes Bence 12. A
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”

Vén Péter 12. D
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje
„Kimagasló sportmunkáért”

Devera Bence 12. A
A Krúdy Sportalapítvány
jutalomban részesítette

Baricska Dániel 12. C
A Krúdy Sportalapítvány
jutalomban részesítette

Molnár Ádám 12. C
A Krúdy Sportalapítvány
jutalomban részesítette

Barabásné Dr Deme Zsuzsa
történelem-német szakos pedagógus
„Oktató-Nevelő” Munkáért
Vietórisz József díj kitüntetésben részesült

BALLAGÁS 2010.

Harmadikos búcsú

Kedves búcsúzó tizenkettedikesek!

Mario Vargas Llosa örökítette meg „A beszélő” c. könyvében az indián mondavilágot.

„Lefeküdt, elment, kevés idő múltával visszatért és beleköltözött abba, aki a legtöbbet vadászott, a legjobban harcolt vagy tiszteletben tartotta a szokásokat. A halál nem volt halál. Eltávozás volt és visszatérés. Nem gyengítette őket, az eltávozók tudása és ereje átszállt azokba, akik itt maradtak. Vagyunk és leszünk. Úgy látszik, nem fogunk meghalni. Azok, akik eltávoztak, visszatértek. Itt vannak. Ők mi vagyunk.”

Talán nekünk is így kéne feldolgozni, ha valakitől búcsúznunk kell. Ha egy közösség része voltál, éltél, tapasztaltál benne – és rajta kívül –, távozáskor nem viszed magaddal az egész élményt, a közösségre is hagyod. Mióta az időt dimenzióként fogjuk fel, azt is tudjuk, hogy tulajdonképpen, ami volt, az igazából van, csak az idő egy másik pontjában. Tehát ha valaminek vége, kár hogy vége, de sokkal jobb, mintha meg sem történt volna. Lendületes életvezetés, hasznos életfelfogás ez.

Sokan úgy gondolják, hogy az élet egy nagy élmény, egy hatalmas utazás, melynek során tapasztalatokat szerzünk – amelyet a környezetünkre hagyunk, az indiánok szerint. Ezt figyelembe véve, kell, hogy az élet eseménydús legyen. Hogy ne szalasszunk el semmit félelem miatt.

Feldmár András kanadai magyar pszichiáter szerint például a félelem olyan, mint a rossz idő. De ha igazán el akarsz valakihez menni, akkor azt megteszed a rossz idő ellenére is, csak viszel esernyőt és felöltözöl. Ugyanígy meg kell tenni a számunkra fontos lépéseket az életben, akkor is, ha félünk. Esernyőként szolgálhat, ha tudatában vagyunk, hogy a félelem nem lehet erősebb nálunk. Ahhoz, hogy elérjünk valamit, küzdeni kell – később, a felelősségteljesebb nagybetűs életben is.

Mert én, töletek egy évvel távolabbról, úgy hiszem, hogy az egyetem átmenet. Átmenet a felelőtlen-felhőtlen kamaszkor és a felelősségteljes felnőtt élet között. Úgy látszik, ez egy nagy próbatétel, a próbatételek pedig mindig tisztázzák az emberben, mire képes. Erő és kitartás kell hozzá, ami felnőtté tehet. S milyen is a felnőtt ember? Szabad. Szabadnak lenni pedig nehézséggel jár, felelni kell a tetteinkért. Magunknak kell döntenünk, nem hagyhatjuk kényelmesen másra azt. Ugyanakkor a helyünket is meg kell találni. Ahhoz pedig valószínűleg a legfontosabb, hogy őszinték legyünk magunkhoz. Ehhez le kell győzni félelmeinket, ismerni kell magunkat, és értékelnünk annyira, hogy őszinték legyünk. Lehet, hogy ma a sikerhez tudni kell ha-

zudni, de a lelki sikerhez pedig tudni kell őszintének lenni. Csak őszinte úton találhatjuk meg a helyünket: hogy valójában hova tartozunk, mi a dolgunk, mit akarunk. Az önbecsapással csak a saját utunkba állunk. Hát merjük ezen a hosszú utazáson félelem nélkül bevallani: ilyen vagyok, ebből gazdálkodom és gazdagodom.

Mert ahogy Máté evangéliumában olvassuk a talentumokról szóló példázatot: az Úr három szolgájának eltérő mennyiségű talentumot adományozott. Akik többet kaptak, kereskedtek velük, és megsokszorozták azokat. Akinek csak egy jutott, elásta talentumát, hogy megőrizze azt. E szolgája iránt az Úr haragra gyúlt, és elvette tőle azt az egy talentumot is. Máté arra int, valósítsuk meg, amit lehet, abból ami adott. Csak azért, mert az esetleg kevesebb, mint amit másoknak hozott a sors, ne ássuk el a tehetségünket, lehetőségeinket. Hinnünk kell magunkban, nem korlátozni, gátolni magunkat. Norman Mailer szerint nincs végleges Én, az ember lehetőségek tárháza, magunk alakíthatjuk az idegrendszerünket is. Az életünket mindenestre biztosan. S akkor valóban nyomokat hagyunk magunk után elválásainkkor, az eltávozó tudása, bölcsessége átszáll az itt maradtakra. Ady soraival kívánunk bátorságot, használható talentumokat, ellebbenő értékes pillanatokot és felelősségteljes hosszú utazást, és hogy úgy alakítsátok életeket, hogy az nektek a lehető legjobb legyen!

Fölemeltem az én szívemet
S hirdetem a siránkozóknak:
Boldog az, ki vidáman temet.

Mulás a rendje az örömnak
S változás mindig új alakra.
S az örömök szünetlen jönnek.

Minden, mi van, szép, friss hajadon,
Az emlékek agg-szüzét dobd el
S fogd a jelent vígan, szabadon.

Akármilyen rongyos a jelen,
Prédája nem leszek a multnak,
Behunyom szemem s megölelem.

*Nagy Sebestyén, 11.D gondolatait
Barta Enikő és Hansághy Máté 11.A osztályos tanulók
mondták el.*

Negyedikes búcsú

**Kedves tanárok, szülők, vendégek,
diáktársak!**

Mi búcsúzunk és elmegyünk. Milyen ismerős ez a sor! Most azonban sokkal többet jelentenek számunkra e szavak, melyeket az elmúlt évek ballagásairól már minden bizonynyal kívülről tudunk. Ma délután viszont mi vagyunk azok, akiknek tiszteletére az egész iskola ünnepi díszbe öltözött; mi vagyunk, akiknek utoljára megszólalt a csengő ismerősen berregő hangja; és mi vagyunk, akik hatalmas virágcsokrokkal a kezükben, és kicsit talán könnyes mosollyal az arcukon állnak itt, ezen a tornapályán. Szükségtelennek érzem elmondani, mennyire nehéz dolog 4, illetve 6 év szépségeit, emlékeit, eseményeit ebbe a pár sorba összesűriteni. Hiszen mindannyian más-más részeit zártunk a szívünkbe az itt eltöltött éveknél. 141 végzős diák, 141-féle emlékképsorozat.

Mindnyájunknak mást jelentett krúdys diáknak lenni. Mást jelentettek a verébtábor napjai, amikor még bizonytalan, kiforratlan „kiskrúdys”-ként, elkerekedett szemekkel pislogtunk a nagyokra. Mást jelentett a közös kirándulások zsbongása, az átkacagott, hosszú órák. Mást jelentett a sok-sok tanórai negyvenöt perc, amikor tanáraink igyekeztek nekünk tudásuk legjavát átadni, felkészítve ezzel bennünket a vésszesen közelgő érettségire. Persze ne feledkezzünk meg a dolgozatokról sem, melyek során minden kreativitásunkat kihasználva igyekeztünk magunkon és egymáson is segíteni. Mást jelentettek az előadott műsorok, a mindig vidám kerti partik, a fárasztó és izzasztó (ámde mindig fantasztikus hangulatú) 24 órás kosármecsek, a zajos koncertek, valamint a végtelen türelmet, összetartást és állóképességet követelő szalagavató próbák. Egyvalamit azonban biztos állíthatok: ezek az emlékek nem fognak nyomtalanul eltűnni. Noha elhalványulnak, de egy-egy képkockát akarva-akaratlan is megőrzünk belőlük.

A megmaradt képkockákon azonban jusson hely tanárainknak is! A tanároknak, akik mindig biztattak, segítettek bennünket, és kitartó munkával járultak hozzá a jövőnk megalapozásához, még akkor is, amikor a helyzet már-már reménytelennek tűnt. Ők voltak, akik látták bennünket bizonytalan gyerekből felcseperedni, akik látták átalakulásunk minden egyes mozzanatát. Legyünk hát hálásak munkájukért, és azért, hogy meglátták bennünk a jövőt.

Gondoljunk az iskola dolgozóira is! A mindig mosolygós konyhásokra, a sürgő-forgó takarító nénikre, Borika néni és Zoli kedvességére, és persze Jutka néni halált megvető bátorságára, mellyel a szökni vágyókat próbálta visszatartani.

Persze végül, de legkevésbé sem utolsó sorban maradjon hely ezen az emlékkép-kockán a szüleinknek is. Hiszen ők voltak, akik mindig, mindenben mellettünk álltak: segítettek, ha bukdácsolunk néha; ha pedig elestünk, rájuk mindig számíthattunk, ha egy segítő kéz kellett a talpra álláshoz. Az ő biztatásuk, ösztönzésük nélkül talán most nem itt állnánk.

Mindent egybevetve, én büszke vagyok arra, hogy krúdys lehettem, bár ezt szerintem mindannyiunk nevében elmondhatom. Büszkék vagyunk erre most, és leszünk akkor, amikor érettségizünk, amikor egyetemre megyünk, és büszkék leszünk rá akkor is, amikor majd egyszer, a távoli jövőben ennek az iskolának a nevét írjuk önéletrajzunkba.

Végezetül, búcsúzásképp Walter Hagen szavait idézem:

***„Ne rohanj és ne emészd magad, csak látogatóba jöttél ide,
ezért állj meg, és érezd a virágok illatát!”***

Viszontlátásra!

*Czeplédi Fruzsina
12. D*

12. A

A vágányok mellett kérjük ne vágánykodjanak

Mint ahogy megannyi történet, ez is egy búcsúval kezdődik. A résztvevők számomra ismeretlenek, de igazából bármely férfi lehetne, aki utazni készül, és bármely nő, akinek emiatt megszakad a szíve. Helyszín a nyíregyházi vasútállomás, várócsarnok. Egy padon ülök. Kissé illetlennek érzem magam, hogy beférkőzök a búcsúzó pár meghitt pillanatába, de olyan ez éppen, mint útszélen nyíló virágot megcsodálni. Nagyon szépek így ketten. A férfinél jókora bőrrönd és hátizsák, gondolkozok, vajon milyen messze mehet, vajon meddig lesz távol. És felcsendül a világtörténelem legszomorúbb MÁV-szignálja, nincs mese, indulni kell. Egy gyors csók csattan, ennyit enged a sors, de még percekig ott marad az ajkakon. Egyedül maradt a nő, nem fogja fel, mi történt. Sűrűn pislog, remegő lábai lassan összeszedik magukat, csendben és észrevétlenül távozik. A búcsú a legszebb és legszomorúbb dolog, ami két ember között történhet.

A pontos dátum vb döntő után egy nappal. A holland vereség jó ürügyet adott az esti mulatság elfajulására, és megteremtette azt a melankolikus hangulatot, melyre most szükségem van a gondolkodáshoz. Ezt az évkönyvi cikket egy tollal írom, amit a fenti kocsmából kölcsönöztem, jobb híján egy papírzacskóra, amiben a reggelire vett sajtos stanglimat adták. Azt hiszem,

ha összegezni akarnám, hogy hogy vagyok...érzek a napom ezen részében, azt a szót használnám, hogy keserédes. Nem mint a kínai kaja. Keserédes a helyzet, az idő, a levegő, mert meg kell írni ezt a cikket, és emlékezni kell arra, hogy ezentúl valami nem lesz, most búcsúzni kell, újra. Holott mi már rég elmentünk. Illene most valami okosat mondani, hasznosat az utókornak a jövőre nézve. De a helyzet az, hogy így a gimi és az egyetem határán, se nem itt, se nem ott, nincs is nálunk tanácstalanabb ember. Egy igazi A-s pedig amúgy sem beszél össze-vissza holmi okosságokat. Mindig is ügyeltünk megmaradni az udvari bolond szerepben, és csak egy valamit vettünk komolyan: a komolytalanságot. Ebben az egyben nem ismertünk tréfát. Négy év... eltelt egy szempillantás alatt. Mindezidáig azzal hitegettem magam, hogy nincs értelme búcsúról beszélni, hisz nem változik semmi...de ez is csak olyan mint az álomban, mikor lépcsőn vagy létrán mész fel, vagy éppen futsz, és egyszer csak hirtelen felébredsz. Azon kapod magad, hogy rúgsz egyet a semmibe. Pofára esés az egész. Így hát ne áltassuk magunkat: nem lesz már semmi sem a régi. És így van ez rendjén. Személy szerint félelem nélkül lépek tovább, mert olyan embereket ismertem meg az osztályomban, akik ott lesznek velem holnap mikor fesztiválra kell menni mulatni, mellettem lesznek ha ne adj' isten megnősülök, és talán még közös nyugdíjas otthonban is kártyázhatunk, a régi szép időkön nosztalgiázva. Azt hiszem, ebben rejlik a Krúdy ereje. Négy év... sok mindent szereztünk ez alatt az idő alatt, és talán még többet veszítettünk el. Persze abból tanul legtöbbit az ember. Könnyű okosnak lenni, ha megy a szer. Ezért én most meg sem próbálom, csak annyit tudok üzeni, amit már úgyis tudtok: Borika néninek és Jutka néninek szórjátok a bókokat bőven. Kerítésem mászni csak óvatosan. A kaja-jegyhamisítás súlyos bűn. (rotringot és éles pengét ajánlok.) Órán aludni csak szépen csendben, horkolás nélkül. Ja, és nyugi, a kameráktól ne féljetek. Nem miattatok van. Csak félnek, hogy visszajövünk. Jogosan.

És egy újabb MÁV-szignál. Megjött az én vonatom, indulok hát én is. Sosem értettem azokat, akik azt mondják, halálra unják magukat egy-egy hosszabb vonatút alatt. Szerintem azért van, mert csak arra tudnak gondolni, hogy mikor érnek már oda. Csak a cél lebeg a szemük előtt. Pedig a cél maga az út. Én azt mondom, merni kell kinézni az ablakon és egyszerűen csak gyönyörködni a tájban. De most mennem kell, mert nincs több hely a papírzacskón, és a tollat is vissza kell még vinnem a kocsmába, ahol egyébként sose igitok fröccsöt. Szóval, jómagam és a 12.A osztály nevében most elbúcsúzó. És egy új történet kezdődik...

Rebák Tamás

12. B

Négy éve általános iskolánk ballagóiként rendkívül felnőttek éreztük magunkat, alig vártuk, hogy kész, kiforrott egyéniségekként végre nagy gimnazisták lehessünk. Az ismeretlen terepen azonban hamar szembesülnünk kellett önnön verébségünkkel: az új környezethez, társakhoz, tanárokhoz való idomulás során ráébredtünk, hogy milyen elképesztően sok tanulivalónk van még. Igazán el sem hittük, hogy mindezt a következő – beláthatatlanul hosszúnak tűnő – négy év alatt képesek leszünk elsajátítani.

Az idő múlásával azonban ismereteink egyre gyarapodtak. Voltak kedves és kevésbé kedves tantárgyaink („Nem Bill Gates, Wie geht’s!”). Tárgyi tudásunk növelése mellett tanáraink erkölcsi fejlődésünkre is nagy gondot fordítottak („Biológia tagozatosként ügyeljete a szelektív hullagyűjtésre!”) Kezdeti esetleges önbizalomhiányunkat („Hát, én hoztam házit, de nagyon hülyeség, inkább megírom azt az esszét!”) sikeresen orvosolták („– Az érettség a beugróban összesen 30 pontot lehet szerezni. Tehát akkor nektek hányat kell? – Harmincat!”), és mindenkor számíthatunk segítő szándékukra („Ez volt a beugratos kérdés a dogában... volt... vagy... lesz. Na mindegy, most már elárultam.”)

Az itt töltött mindennapok során lexikális tudás mellett fontos tapasztalatokat is szereztünk. Tanúi lehettünk ellentétek kieleződésének és tompulásának; barátságok kialakulásának, fellazulásának és megerősödésének. Láthattuk, milyen fontos egy közösség egysége a hatékony működéséhez. Végül gimnazista éveink zárásaként az érettségit is leküzdöttük.

Mostani búcsúzásunkkor már valóban felnőttekként távozhatunk, és bármilyen új ismeretlennel kelljen is megbarátkoznunk, jó szívvel gondolhatunk vissza arra a helyre

Móré Dorottya

12. C

Szép volt, jó volt... köszönjük, még találkozunk!

Mintha csak tegnap lett volna, hogy először ültünk be a 17-es terem padjaiba 2006. szeptember 1-jén. Még emlékszem, hogy ki hova ült, és arra is, hogy mennyire mások voltunk akkor: ijedt kis tinédzserok, akik félve gondoltak arra, hogy mi vár rájuk. De eltelt négy év. Négy év... Négy csodálatos év, amiben megtapasztaltunk örömet, szomorúságot, összetartozást, szerelmet, elválást, igazságot, hazugságot, veszekedést, ujjongást és még sok más érzést. Ám ez így is van rendjén. Habár nem voltak mindig felhőtlenek a mindennapok, azért mi mégis csak a legjobb dolgokra fogunk visszaemlékezni. Mindenki nevében állíthatom, hogy a Krúdys évek mindig is életünk legszebb szakaszai közé fognak tartozni. Kár, hogy vége. Elmegyünk, elválunk, és egy olyan életnek nézünk elébe, ami ebben a pillanatban elég félelmetesnek látszik. Igen, most jött el a szomorkodás és a sírás ideje. De kérek mindenkit, csak 5 percig legyen szomorú. Merüljünk el mind, együtt a sűrke szomorúságba, és emlékezzünk vissza azokra a szép napokra, amiket együtt éltünk meg. Emlékezzünk, milyen jó érzés volt és soha ne felejtjük el. Majd 5 perc után fogjuk meg egymás kezét, és így másszunk ki a gödörből. Lélegezzünk egy jó mélyet, és engedjük el a szomorúságot.

Mi mindig is vidám, nevetős osztály voltunk, nem igaz? Maradjunk hűek ehhez, hisz itt nem ér véget az élet és nem válunk el végleg egymástól. Sőt, a nagybetűs ÉLET még csak most kezdődik. Gondoljunk csak arra, hogy mennyi minden vár ránk! És ezeket a dolgokat majd mindig megoszthatjuk a Krúdyban szerzett barátainkkal. Ezek a barátságok nem szűnnek meg csak úgy. A barátok mindig ott vannak egymásnak, ahogy mi is ott voltunk négy éven keresztül és leszünk azután is. Tehát tessék arra gondolni, hogy milyen jó is, hogy vannak ezek a barátok. És lesznek.

Most merüljünk el a szép emlékeinkben! Verébtábor, verébavató, London, szalagavató, érettségi... Bizony, még az érettségi is szép emlék lesz idővel. És akkor még nem is említettem azokat a szürke hétköznapiakat, amiket mindig fel tudunk dobni egy kis nevetéssel, játékkal. Nem kellett nagy dolgok ahhoz, hogy jól érezzük magunkat együtt. Elég volt egy sokatmondó mosoly vagy egy játékos kacsintás és máris játszottunk és nevettünk és kacagtunk és vihogtunk és táncoltunk és ujjongtunk és ugráltunk és éltünk. A szó legeslegjobb értelmében. Persze nem voltunk mindig olyan jók, voltak néha rossz húzásaink, na de kinek nincsenek? És különben is... legalább lesz mit mesélni az unokáknak. ☺

Végezetül csak annyit mondanék, hogy akármilyen nehéz is lesz az élet, ami ránk vár, soha nem szabad feladni. Igen, tudom, közhelynek hangzik, de ha ennyire hangoztatják, csak lehet benne valami, nem? Soha ne adjuk fel önmagunkat, és tartsuk meg, ha lehet, gyermeki énkünket. Maradjunk mindig nevetősek és vidámak, lássuk meg a rossz dolgok jó oldalát, őrizzük meg optimizmusunkat és ami a legfontosabb: *mosolyogni tessék!*

Timár Hajnalka

12. D

Hatper–2004, avagy történelem hat fejezetben

Nem könnyű belekezdeni egy ilyen rövidke visszaemlékezésbe. Hat évet nem lehet csak úgy „összepasszírozni” néhány sorba. Még néhány oldalba is lehetetlen feladat lenne, de megpróbálom. Elvégre krúdysként volt alkalmam és időm is – bőven – arra, hogy megtanuljam megoldani a megoldhatatlant. Megtanultam, hogy ha képtelen vagyok hozzászólni egy történelmi témájú kérdéshez, akkor helyezzem el legalább azt térben és időben: 2004 szeptembere, Krúdy Gyula Gimnázium. Igen, kétségtelenül ez volt a mi saját mini-történelmünk kezdete. Az a napsütéses szerda reggel, amikor megszeppenve, remegő hangon mutatkoztunk be egymásnak, és félénken kérdeztük meg egy-egy magányosan üldögélő, még idegen társunktól, hogy szabad-e a hely mellette.

Aztán teltek-múltak a napok, hónapok, és szépen lassan megszoktuk az új közeget, egymást, az új csengetési rendet, hogy nem szabad öt perces szünetben csocsózni, mert elkéshe-tünk óráról, és hogy nem szabad élelmiszerral kenegetni a táblát, mert utána évekig használha-

tatlan lesz. Egymás megszokásából egymás szeretete lett, barátságok köttetek, gyűlni kezdtek a közös emlékek és titkok. Fantasztikus közösséggé formálódtunk, és hirtelen egyszerűbbé vált minden. Fel sem tűnt, milyen hihetetlen sebességgel repül az idő, és mennyi szép vagy netán könnyes, de mindenféleképpen emlékezetes pillanat gyűlt össze egyetlen épület falai között. Az pedig éveken keresztül szinte felfoghatatlan volt, hogy majd egyszer mindezt itt kell hagynunk, és – még ha csak részben is – ki kell lépünk egymás életéből. Most viszont – 6 év elteltével – az a feladatunk, hogy ezt az egészet valahogyan összecsomagoljuk (de nagyon gondosan, nehogy bármi elkallódjon vagy kimaradjon!), félretegyük, és őrizzük, még akkor is, ha a dolgok helyén valami megfoghatatlan üresség marad.

Ennek a „csomagnak” tartalmaznia kell a közösen eltöltött évek minden szépségét, az összes vidám percet, órát, osztálytársaink (nehéz még „volt osztálytársaink”-at írni) jó és rossz tulajdonságait, mosolyait, vicceit és apró mozzanatait, amikkel szebbé tették a napunkat. Az együtt átvészelt nehéz időszakokat, az összekevert uralkodókat és évszámokat, dereket, dieket és dasokat, relaxieren-t, ötös termet, lemezjátszóerőt, sünt, zuHAHAnyozót, veszekedést, kibékülést, szekrényben ülést, egymás vállán sírást, ölelést, Michael Jacksont, vállalhatatlanul „előnyös” fényképeket... hosszú a sor, nagyon hosszú, de ami az összes közül a legfontosabb: szeretetet. Azt a legnagyobb mennyiségben.

Ha ez mind megvan, már csak annyi a dolgunk, hogy készen álljunk az életünk egy új szakaszának a megnyitására. Nagy adag emlékekkel, tapasztalattal és baráttal. Időnként talán picit tanácstalanul és sírva, hiányolva a krúdys évek gondtalanságát és légkörét... de menni fog.

Czeglédi Fruzsina

A
GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI
A 2009/2010-ES TANÉVBEN

Tantestület

Sallai Judit
ig.
biológia-földrajz

Dr. Tóthné
Kéner Beatrix
ig.h.
magyar-történelem

Chriszt Gyula
ig.h.
fizika-kémia

Petrilla
Árpádné
gazd. ig. h.

Ákos
Zsuzsanna
matematika-
fizika-filozófia

Bányai
Zoltán
magyar-történelem

Barabásné
dr. Deme Zsuzsa
német-történelem

Bérczes
Gergő
rajz és vizuális kultúra

Bereczki
Szilveszterné
német

Botrágyi
Tibor
matematika-
informatika

Csoba
Erika
testnevelés

Fábian
János
testnevelés

Farkas
István
testnevelés

Gáti
Magdolna
magyar-német-
finnugor

Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
számítástechnika

Gincsei
Tibor
matematika-fizika

Holló
Zsuzsa
német

Gubik
Ágnes
magyar-etika

Kajatin
Béla
angol-orosz

Kakuk
László Antalné
angol

Keresztesyné
Takács Mária
matematika-
számítástechnika

Koncz
István
matematika-fizika-
számítástechnika

Konczné
Végh Leona
matematika-fizika

Kovács
Tibor
testnevelés

Marcsekne
Turcsán Krisztina
német-francia

Némethné
Horváth Gabriella
biológia-könyvtár

Oláh
Krisztina
kémia-fizika

Dr. Onderné
Szilágyi Tímea
magyar-történelem

Tantestület

Páll
Csilla
magyar-történelem

Paluskáné
Muri Erika
matematika-fizika

Polyákné
Tóth Nóra
magyar-német

Prokob
Ildikó
magyar-történelem

Rák
Tiborné
angol

Szerényi
Róbert
történelem-földrajz

Szilágyi
Szilárd
ének

Tar
Ferenc
történelem-földrajz

Tömösváry
Judit
angol

Vad
Mária
biológia-kémia

Vámosi
Edina
német-holland

Varga
Szilveszter
matematika-fizika

Vass
Mihályné
angol

Vass
Zoltán
matematika-fizika

Veczáné
Debróczki Edit
német

Csáki
Leonóra
pszichológus

Király
Tibor
rendszergazda

Kosztor
Mariann
gyermek-
és ifjúságvédelmi
felelős

Külső óraadók

Bakó
András
biológia

Petrilla
Árpád
technika

Szilágyi
Péter Pál
filozófia

Gazdasági és technikai dolgozók

Gazdasági hivatal

Dobos
Mihályné

Filkó
Józsefné

Berez
Lászlóné

Bodnár
Istvánné

Dóka
Jánosné

Lovas
Zoltánné

Titkárság

Horváthné
Venczel Ibolya

Nádasy
Csaba

Majoros
Attila

Majoros
Attiláné

Patai
Mihályné

Szűcs
Jánosné

Büfé

Várnagy
Józsefné

Várnagy
Zoltán

Nagy
Józsefné
üzletvezető

Czinéné
Betléri Katalin

Lajtiné
Szilágyi Ildikó

Péter
Sándorné

Holes János
karbantartó

Vanczák
Lászlóné

Zsigó
Istvánné

Pataki
Miklós

Ali
Nadir

Ardai
Zsuzsanna

B. Szabó
Norbert

Balogh
Vendel

Barnicskó
László Balázs

Béres
Csenge Júlia

Bodzás
Áron

Farkas
Emese Zsanett

Farkas
Panna

Garamvölgyi
Ákos

Garamvölgyi
Réka

Hegedüs
Imola

Holik
Zselyke

Kardos
Tamás

Kiss
Dániel

Komjáti
Péter

Kovács
Ádám

Lévai
Ramóna Eszter

Máté
Dániel

Mikó
Luca

Mikula
Eszter Réka

Molnár
József

Nagy
Balázs

Onder
Vera

Perger
Imre

Sóvári
Morad

Sütő
Péter

Szikora
Adrienn

Tímári
Dávid

Tóth
Anett Julianna

Tóth
Anna Karolina

Tóth
Anna Zsófia

Törköly
Péter Márk

Vad
Viktória Zsuzsanna

Ali
Hádi

Aranyos
János

Banner
Bálint

Baranyi
Boglárka

Chrabák
László

Csontos
Tamás

Dauda
Péter

Dezső
Dávid

Fülöp
Gergő

Hegedűs
Zsófia

Jóvári
Krisztina

Keresztessy
Gitta Petra

Kiss
Dóra

Könnyű
Eszter

Köröskényi
Laura

Kriston
Anna

Láposi
Viktória

Lipcsei
Ádám

Lippai
Maja Fanni

Makrai
Benedek

Márki
Anett Neszta

Mészáros
Marcell

Mező
Dániel

Mihalik
András

Mikovics
Ákos

Nagy
Annamária

Pájer
Stefánia

Sajben
Erik

Sajtó
Alexandra

Sági
Anna

Szabó
Gergő

Szilágyi
Péter Márk

Szűcs
Nóra

Tóth
Melinda Sára

Vasenszki
Ádám Soma

Vén
Krisztina

Balla
Benjamin Péter

Balogh
Ferenc

Balyi
Márk

Bélteczky
Bence

Benke
Bence

Drabancz
Áron István

Fleischer
Dániel

Fodor
Ádám András

Huttman
Balázs

Jávor
Norbert Gergő

Karóczy
Ádám

Kiss
Nikoletta

Koklács
András

Komoróczy
Zsuzsa

Kovács
Gábor Valentin

Kozma
József

Orosz
Márton

Parragh
Gergely

Sipeki
Dániel

Soltész
Ákos

Stekler
István

Szabó
Bence

Szabó
Dóra

Szabó
Lázár

Szászi
Bence

Szép
Edit

Tímári
Attila

Tóth
Júlia

Tóth
Márton Levente

Törő
Ákos

Vaskó
Dóra

Zékány
Kristóf

Bagonyi
Evelin

Barna
Kinga

Bartha
Alíz

Béres
Evelyn

Bóka
Viktória

Bordás
Benjámín

Dohos
Dóra

Donka
Dániel

Fázsi
Ágnes

Forgó
Eszter

Hanyik
Richárd

Ilosvai
Noémi

Joó
Réka Annamária

Kardos
Zsuzsa

Kovács
Klaudia Barbara

Kovács
Zsófia

Málík
Vivien

Márton
Lili

Molnár
Dávid

Németh
Dominik

Nevelő
Dávid

Oláh
Rebeka Tímea

Piószegi
Dóra

Pócs
Martina

Rusznyák
Szabolcs

Sarkadi
István

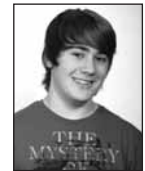
Simon
Éva

Sógor
Tamás

Sónyák
János

Szántó
Andor

Szilasi
Bence

Tóth
Nikoletta

Urbin
Bence

Veres
Anriett Claudia

Aranyász
Angéla

Balla
Vivien Mária

Baranya
Gábor

Berecz
Nikolett

Biszku
Barbara Ildikó

Bukovics
Bianka Éva

Czákó
Erik

Cser
Anita

Csernijenko
Patrícia

Csordás
Marcell

Gáspár
Balázs

Gulyás
Gabriella

Harman
Klaudia Gréta

Horváth
Réka

Katona
Viktória

Kiléber
Edit

Kovács
Erik

Leveleki
Zsuzsanna

Nagy
Petra

Nyitrai
Beatrix

Pató
István

Popovics
Márkó

Rebenku
Hajnalka

Rónavölgyi
Helga

Szilágyi
Cintia

Telecki
Kornélia

Teski
Sarolta Tinka

Tóth
Réka

Török
Zsófia

Türk
Fanni

Vajda
Flóra Vanda

Vári
Nikolett

Varkoly
Eszter

Vass
Vivien

Vida
Richárd János

Zsoldos
Tamás

Bárány
Ildikó

Bernáth
Kinga

Bessenyei
Bea Borsika

Danku
Annamária

Diczkó
Zsombor

Fazekas
Bence

Filkó
Kinga

Gaál
Bálint

Giba
Roland

Hadi
Sarolta

Horváth
Fanni Mara

Huszti
László

Jakab
Máté

Kardos
Péter

Kerekes
Norbert Gyula

Kónya
Zsanett Nikolett

Kövér
Bálint Máté

Kruták
Szimonetta Virág

Matyasovszki
Márk

Nagy
Dalma

Nagy
Mátyás

Nagy
Sára

Pinte
Zsófia

Puskás
Attila

Szabó
Anna

Szemerszki
Dóra Evelin

Szendrei
Domanikos

Szentmiklóssy
Marietta Klaudia

Tóth
Krisztina

Varga
Yvett

Varga
Zsuzsanna

Varjasi
Norbert

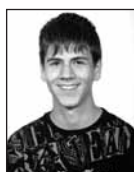

Vityi
Alexandra

Zámberi
Balázs

Babély
Dávid MárkBarabás
ZoltánCzuczor
GergőDicső
TiborDrobni
Dániel ÁdámFodor
FanniHaja
DávidHajdu
ViktóriaHrubó
OrsolyaKiss
Máté JózsefKollár
Erika MáriaKorpai
DánielLénárt
LindaLukucz
VirágLupák
GáborMiklós
MarcellMikula
DávidMolnár
LászlóNagy
Barbara KetrinNagy
KrisztiánNagy
Marcell TiborNagy
SzabolcsNémeth
BenceNguyen Nhu
Tam PéterOrosz
BencePapp
LászlóRóka
GordonSimkó
AndrásTamba
EmeseTóth
LajosTóth
Szabolcs ÁkosVajkó
TiborVáradi
SándorVirga
TeodóraZsiros
Tamás

Balázs
CsabaBalázs
MáriaBodnár
BarbaraCseke
ÁdámDaróczi
JuditDeli
Vivien FanniDinkó
FanniElek
GabriellaFazekas
AndreaFazekas
MariannaFodor
MártaGacsályi
ÁdámHajdu
DorottyaHuttman
SzabinaIski
RichárdKacsari
ViktóriaKapczár
DóraKececs
IvettKerekes
KittiKiss
ÁgnesKócs
JuditL. Kiss
EszterMátyás
EszterMendlér
NikolettMester
AlexNezezon
DánielOláh
NikolettPerger
FruzsinaRác-Bokri
ZsanettSimon
Dávid IstvánSzabó
EmeseSzloboda
TiborSzűcs
CintiaVarga
István

Bercz
Ágnes

Búr
Máté

Busák
Réka

Csengeri
Eszter

Csernyik
Boglárka

Farkas
Máté

File
Petra

Forgács
Péter Ernő

Gégény
Enikő

Háda
Csaba

Hajdu
Ádám Dávid

Hegyes
Dávid

Héri
Orsolya

Jászai
Péter

Kovács
Norbert

Kremper
Zsanett

Kruppa
Terézia

Márföldi
Péter Bence

Mércse
Péter

Mrenkó
Norbert

Müller
Mariann

Nyerges
Panna

Pavlovic
Vuk

Rezsőfi
Péter

Simon
Gabriella

Szokolczai
Anett

Szilágyi
Boglárka

Szombati
Laura

Tapolcai
Gábor

Tímár
Emese

Tolnai
Adrienn

Trencsényi
Zsófia

Verdes
Anett

Veress
Ádám

Ádám
Zoltán

Albert
Krisztina

Antal
Zsófia

Bálint
Petra

Balogh
Gergő

Bányai
Levente

Béres
Kamilla Éva

Biszku
Levente

Bodnár
Gréta

Bogár
Csilla

Écsi
Emese

Egyed
Gyula

Farkas
Fanni

Garai
Gábor

Glückmann
Péter

Katona
Ferenc

Konkoly
Richárd

Koselák
Edit

Krutilla
Csilla

Lovas
Kitti

Lőrincz
Zsombor

Magyar
Balázs

Malhazjan
Zsanett

Mikolai
Máté

Nagy
Balázs Richárd

Pauwlik
Zoltán

Ruzsa
Enikő

Sági
Adrienn

Szabolcsi
Roland

Szalánczy
Ákos

Szolnoki
Zsuzsanna

Tóth
Viktória

Zomborszki
Anett

Zsankó
Réka Sára

Árvai
Richárd

Balogh
Benjámín

Bartha
Kristóf

Bessenyei
Balázs Donát

Buzai
Bálint

Csonka
Tibor

Dalanics
Diána

Droppa
Csaba

Gyányi
Marcell Ferenc

Hansággy
Máté

Hegedűs
Tamás

Holes
Norbert Zsolt

Horváth
Zsolt

Istók
Anna

Jánószki
László

Kazinczi
Márton

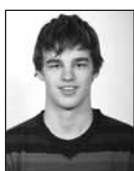
Laki
Dániel

Ling
Attila Ádám

Nagy
László Bence

Sipos
Tamás Bence

Sylvester
Áron

Szabó
Antal

Szabó
Máté

Szombati
Dóra Csilla

Szűcs
Marcell

Tajdi
Marcell

Téglási
György Máttyás

Udvarhelyi
Péter

Varga
Ágnes

Varga
Gábor

Vetter
Ádám

Vögel
Ákos

Zsíros
Nikolett

Balogh
Imre

Balogh
Kinga

Bányai
Dóra

Bernáth
Dávid Róbert

Csernyik
Krisztián

Csontos
Bence

Diszházi
Gyula

Fintor
Alexandra

Fodor
Ákos

Hanyicska
Martin

Hegedűs
Kitti

Humenyik
Szandra

Kócs
Vivien

Kormány
Zoltán

Kósa
Éva

László
Eszter

Lisovszki
Gréta

Medgyesi
Evelin

Mészáros
Kinga

Miholecz
Kitti Ivett

Molnár
Valéria

Nagy
Gréta

Nagy
Jolán Erika

Németh
Fruzsina Patrícia

Novák
Szabolcs

Pálfi
Andrea

Papp
Paula

Pekola
Zsófia

Racskó
Márk

Raska
Alexandra

Rehó
Bálint

Reskó
Valéria

Réz
Dóra

Szabó
Ádám

Szabó
Nikolett

Varga
Noémi

Asztalos
DánielAsztalos
PéterBalázs
AnnaBalácsi
EszterBánházi
PetraBeregvári
AttilaDeák
IvettEcsedi
RenátaEmri
Ákos GáborGergely
ViktóriaGódor
ÁkosHalkó
Evelin FlóraHanustyák
KittiHidegh
KatalinJescheta
PéterKatona
OrsolyaKegye
ÁdámKovács
LiliLosonczki
EszterNehéz
NorbertNeuzer
Lejla BettinaNyitrai
TiborOrosz
AlexandraPolyák
LászlóPopovics
MelindaPuskás
BrigittaReményi
Korinna
AlexandraRiczu
DalmaSchmiedt
PollaSzilágyi
BettinaSzokira
ZsófiaTóth
RékaVarga
BélaVásárhelyi
DánielZsankó
Dorottya
Fruzsina

Ákli
András

Anka
Márk

Bálint
Máté

Barta
Enikő

Burgony
Cintia

Csatlós
Ágnes

Drobni
Zsófia

Farkas
Tamás

Gyurkovics
Andrea

Hegedűs-Bacsikai
Vivien

Hidas
Anna

Hörsik
Dorottya
Veronika

Jaeger
László

Kósa
Ferenc József

Kótyuk
Orsolya

Kukucska
Dániel Samu

Magyar
Tamás

Nagy
Emese Dalma

Nagy
Sebestyén

Németh
Hanna

Pál
Szabolcs

Palicz
András

Parragh
Péter

Plank
Ádám

Salamon
Gábor

Seres
Tamás

Szabó
Soma Gábor

Szilágyi
Ábrahám

Tábori
Tibor

Terbócs
László

Várady
Márk

Zsukk
János Károly

Baksa
NoémiBalogh
ErnaBalogh
RolandBaráz
Róbert JánosBélteczky
MártonBokor
BettinaCzap
IstvánCzuczor
Tardos MáttyásDevera
József BenceDicső
ZoltánDuleba
DönizElek
AlexandraHáda
ZoltánHorváth
MarcellHrubó
GergelyKeresztes
BenceKiss
BenceKovács
MátéKőkényesi
EszterLadányi
ÁdámLing
TamásLőrincz
TamásMiklós
MátéMokri
DóraNagy
Ádám ZsoltNagy
DávidPapp
KlaudiaPetró
BálintPetró
NoémiRádai
MelindaRebák
TamásSzegő
KrisztinaSzollár
GáborSzücs
Krisztián BulesuTakács
László BalázsTorda
Ádám

Angyal
RékaAradi
ZsófiaBalogh
MariannaBódi
AnnaBolló
BarbaraBujdos
RékaBukovenszki
TamásCserepes
ZitaErdei
EszterFekete
Szabina NóraFintor
EdinaKeczán
NándorKocsis
AlízKókai
JuditKósa
MariannKota
GabriellaKruppa
TeodóraLábás
FanniLakatos
GergőLipsei
RenátaMóri
DorottyaNagy
KittiParaicz
TamásPaszerbovics
KrisztiánRicz
GáborSónyai
ÁdámSzabó
IstvánSzegedi
IstvánTakács
ViktóriaTörő
ImreVeres
Dóra EszterVeress
RolandZsiros
Rita

Baricska
DánielBíró
JózsefBor
BernadettCsimbók
ZsoltCsobolya
NóraDrevenyák
EszterFöldes
ZsuzsaGaál
Boglárka
AngélaGerhard
GáborHaizer
NorinaHudák
EmeseJakab
MártonKazsik
TamásKiléber
ÁgnesKiss
Máté ZoltánKovács
DóraKovács
KamillaKovács
LorettaMarján
LászlóMészáros
Melinda DóraMolnár
ÁdámNagy
LajosNázon
SándorPapp
LeventeSuller
ZoltánSzabó
ÁdámSzabó
KrisztiánSzerényi
TiborSzilvai
ZsoltSztítás
IstvánTapolcai
RékaTímár
HajnalkaTóth
Nikoletta ÁgnesUjvári
PannaVarga
DánielZsoldos
Zsanett Melinda

Bajusz
Edit ZsófiaBálint
RenátaBarta
Bettina ArankaBezzegh
Dóra RékaBíró
ZoltánBorsodi
BarbaraCzeplédi
FruzsinaDajka
FruzsinaDezső
Marcell IstvánGaramvölgyi
DóraGiba
RóbertHadászi
EszterHegedűs
HajnalkaKapu
TiborKiss
AttilaKiss
GergőKiss
NikolettaKönnyű
DávidKrisztyán
RékaKukucska
PéterMartinovszky
ZsófiaMáté
Kinga VirágMikula
Gergő JánosMolnár
LillaMolnár
TímeaMult
ÁkosMüller
JánosOnder
PéterPallai
EmesePólya
Zsuzsanna MálnaRác
VirágSzabó
RichárdSzolomájer
TiborTárczy
TamásTóth
Evelin RékaVarga
GyörgyVén
Péter

Tartalomjegyzék

Igazgatói köszöntő	3
Az iskola története	5
The history of our school	6
Kurze Geschichte der Schule	7

ÉVFORDULÓK – ESEMÉNYEK

Trianon 90 év elteltével	8
Valakinek holnap le kell mondani hivataláról	12
Vád – védőbeszéd – ítélet	21
Az igazi Bulldog hadnagy (The Real Inspector Hound)	25

Versenynaptár

„Fizika – Tudománytörténet – Magyarország”	27
„Ausztia múltja és jelene”	29
Német városi verseny	30
Több ezer év néhány nap alatt	32
Mentünk, láttunk, visszamennénk	34
Horvátországi élmények	36
Egy bajnokcsapat születése	37

KRÚDYSOK A NAGYVILÁGBAN

Kicsi nagyvilág – Levendulaillat és napraforgó	39
Krúdys Énekesek Spanyolországban	41
Kirándulás Erkrathba	42

A KRÚDY MŰHELYÉBEN

Egy könyv margójára	45
Szemelvények az arcképvázlatokból	45
A Kazinczy-díj kötelez	46
„...nőnek-e még égigérő paszulyok?”	47
A nyelvművelés létforma	48
„Ezen a nyelven...”	50
<i>Emlékezetes érettségi dolgozatok</i>	
A tér és a tárgyi környezet fontossága az irodalmi művekben	51
Gelléri Andor Endre Pármai likőr című művének elemzése	52

HÉTKÖZNAPOK – ÜNNEPNAPOK

Bepillantás könyvtárunk életébe	
Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny	54
Iskolai Könyvtári Világnap 2009	55
Könyvtárunkról... könyvtárosunkról	56

Kémiások akcióban	58
Volt egyszer egy verébtábor... ..	59
A verébtábor: – Telkibánya, 2009.08.16-20.	61
Egy 24 - órás	62
Egyhetes kalandtábor Pusztafalun, a Zempléni-hegységben	63
Szárnyalni és szárnyakat adni	66
Rotary nagyban és kicsiben	68

KRÚDYÁK SZEMEZGETŐ

Szilveszteri fogadalmak	70
ÜVEGFAL – Kórházfilozófia... Az élet apró örömei	70
Marketing az egészségügyben	70
Test (sz)építés - test (le)építés (?)	71
Miért jó nőnek lenni?	72
Miért jó férfinak lenni?	72

PRO MEMORIA	73
--------------------------	----

A TANÉV ESEMÉNYEI	89
--------------------------------	----

VERSENYEK, EREDMÉNYEK

Versenyeredmények	93
Sporteredmények	102
Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján	110
Kitüntetettjeink	111

FELEMELŐ PILLANATOK

Ballagás 2009.	114
Negyedikes elköszönés	116
12. A	118
12. B	120
12. C	121
12. D	123

A gimnázium dolgozói és tanulói a 2008/2009-es tanévben	125
--	-----

„Küzdeni, felragyogni,
győzni a vízen! Ez az élet,
nem az üldögélés a kikötőben!”

Kridy & Co.

1916. február végei
Kridy & Co. Budapest
Kridy & Co. Budapest